

TO THE READER.

KINDLY use this book very carefully. If the book is disfigured or marked or written on while in your possession the book will have to be replaced by a new copy or paid for. In case the book be a volume of set which single volume is not available the price of the whole set will be realized.

SRI PRATAP COLLEGE,
SRINAGAR.
LIBRARY

Class No. 891.441
Book No. M 942
Accession No. 16027

SRI PRATAP COLLEGE LIBRARY
SRINAGAR (Kashmir)

DATE LOANED

Class No. _____ Book No. _____

Acc. No. _____

This book may be kept for 14 days. An over - due charge will be levied at the rate of 10 Paise for each day the book is kept over - time.

This image shows a single sheet of white paper with horizontal blue lines. Three vertical blue lines divide the page into four columns of unequal width. The second column from the left is the widest, followed by the third, and then the first and fourth columns which are narrower. There is no handwriting or other markings on the paper.

SRI PRATAP COLLEGE LIBRARY
SRINAGAR (Kashmir)

DATE LOANED

Class No. _____ Book No. _____

Acc. No. _____

This book may be kept for 14 days. An over - due charge will be levied at the rate of 10 Paise for each day the book is kept over - time.

[illegible]

من مہات من العشق فقد مات تشھیدا

مردن پیدیم کہ حسن زیبا
نگار ناز عشق دل فریبا
ز عشق و حسن خودم اشکارا
کہن اول عجب زیبا نگارا

16027

16027

891.441
M947

زیربانگارا

۹۳۰ سنہ تصنیف

دیسہ سی سال ۸۲

من تصنیف

پیر غلام محمد آل الدین صاحب مسکین مرحوم ساکن موضع یوزخوشی پورہ میر
حب فرمائش

غلام محمد نور محمد تاجہ ان کہتہ کتب

مہاراج نمبر گنج بازار
گنج

ماہیہ بازار امیر اکدل - سری گھر کتب

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
دینا چه در سر و لغت

آلهی رحمت تو که بر موژه را و دم
دل از کعبه چو سگمت می دیر
مجاز که ال زلف و خال جوان
حقیقت سبت دل نیر شا دگر تم
شراب عشق عرفان نوشه نا دم
چو بیل چاه و مشکلی ناله دا دم
وه کوتاه کال دل تھا و که کرشیا
لفکر خود صفا و زینت دل
چو شد از لطف حق حل مشکل تو
نقصه که تمکو تضمین و مهرب
بحسن و عشق زینت کایتش
امانت دار گنج عشق و عرفان
ارادت که کران بر عشق بازی
توان باکل متاع پارائی
ز عشق و حسن خودم آشکارا
بر عنائی که کن معشوق مرغوب
سبب بی آسوس از عشق جد
مین دون علن منر شهر یاری
چو عاشق پانه حق من نیازین
لعل کج چو ی نهند تعریف حسین
خدا را حسنی نهند من چار یارن
محب چار یار یا صفا چو س

جمال شا به مقصود ما و دم
ز قید ماسوا ما دم رمانی
ولت چو دم نالت کن دل لیران
به روی دل فرم سوی حقیقت
تج مستی همیشه پوشه نا دم
خیالات خودی از دل کرم دور
چو زلف محوشان هر دم پریشان
بجز خوش طعم دوشان کن
شهر البام جاری بر دل تو
حمدش پیویم که حسن دنیا
دنیم شویبه تر حمدش است
لصوت بهم معنی جلوه ماوت
دون ماوت طریق جانگدازی
چو لاگت عاشق و معشوق پانه
کرن اول عجب بی انگار
تسندی شوق آدم ته و علم
غرض ظاهر کرن نور محمد
سین عرش معظم فرشته عشق
حسین رحمة العالمین
نهند توصیف بانه حق تعالی
صاحب آل پاکن دوستدار
من پط جان دل شرفدا میا نو

زه مشرت چو دم و س غنیت سوی
بعشق خویش بچشم آشنائی
ای نشه بکفیم آزاد کرم
به دم دت بر سر کوی حقیقت
فولی گلزار عرفانچ به ما دم
ز جام بنودی تھا و دم به محو ر
بذکر خویش دم جمعیت در
بشکر خویش هر دم تر زیان کن
بیکسین مراجع شو بچشم
نگارناز عشق و لغز سب
کرن هم حسن التقویانسان
توان دل عشق بازن تنیه لاوت
یوان که در لباس دلربائی
سو زیبانه نگار آسوس بهانه
بر بیائی کرن فوق محبوب
کرن پیر ازین آسمان هم
بخشش مرسلط تا عبادی
مقام قایب فوسین فرینه عشق
لغت لغت چو س ط ما و یاسین
کران اظهار در قرآن اسلی
غلام اهل بیت مصطفی چو س
نهند حب در دو عالم مدتها میا نو

درد و رحمت رضوان حق باد
 بسوز دل نه بوزم خدا یا
 تهنیدی عشقه سینن زنده تمام
 دس مہ غفلت کاسم سیاهی
 مہجوم دون عالم ہر مدعا
 بہار خلد چھوی روی محمد
 سہی سرور یا صلی بی مثالی
 منم آشفتنہ بر روی محمد
 بوا دے زو کرس قریان جوی
 ز شوق یاد گیسوی محمد
 بعالمیم بنی تہ اولیا اے
 نہیب در بازوی محمد
 دو عالم ہر چہ مافیہا ست خلقت
 بلا شک چھوی سوزا لوی محمد
 یقیناً چھوی سوشاہ ہر دو عالم

بروج پاک شان تار و زمیجا د
 مہ بر غم سینہ از شوق محمد
 امی احسانہ کن شرمندہ تھا دم
 وسیلہ حیم زہ کن خاصا درگا

لغت شریف

قدر غنائی د یلوی محمد
 سین خاصان حق سرست عرفان
 ہلال عیب ابروی محمد
 دو گن تہو پیو ذاتن کاختہ کرنہ
 چھم سیرا بازوی محمد
 تمنائی بہشت از دل کد مہ
 جوے اندر ترا زوی محمد
 بمقتولی پائین مافوق یس چھوی
 دل جاکس چھو ہندی محمد
 زہ تھو مسیکنہ دل سوی محمد

برحمت مہربان وزم خدا یا
 مہ کریم نحو در ذوق محمد
 نور عشق احمد یا الہی
 بسوی کوئی عرفان مافوق راہ
 مینگے بود سبدم اندر دعای
 شمیم جانفزا یوی محمد
 دل و جانم ہوا در رخ اوست
 لغت چشم جادوی محمد
 گمت جھوم و شئی دل سخت نہا
 عدم المثل چھوی نوحی محمد
 رلودہ تابا زاعدا ی اسلام
 مہ جھوم خلد برین کوئی محمد
 دیک مید و حد تک آئینہ کیا گو
 بشوق دل ثنا گوئی محمد
 جدا از ما سوار و زت ہر دم

در توصیف پیر و مرشد با صفات شیخ مصطفیٰ صاحب رستی مرحوم

پس از حمد خدا لغت پیر
 بتندم مبارک مصطفیٰ جھوم
 رفیق خاندانوک شاہزاد
 بمعنی در کمال پارسائی
 جنید عہد و بازید نہ مانی
 باوج معرفت ماہ منسیرا
 موثر عالم نہ فیض منیر

کمتر از برج پیر خود زبان تر
 سوا بن خواجہ طیب شیخ اکمل
 خوش صورت مبارک خالو ادہ
 جبیش مطلع نور اکھے
 فرید حق تعبید و وہابی
 بحسن خلق خلقن بہن شفیقا

بحر اندر مہ پیر با صفا جھوم
 ز خاصان کمال مافوق و افضل
 بصورت در لباس اعنسیابی
 دل او کا شیف ستر کماہی
 بدانت عاس منزلیہ نظیرا
 ہر کس بتدوئی التدرقیما
 مودب ہوشدارن عالم منز

بهر دم شغل تن در پاس نفاس
 قدم در بهوشیاری سخت محکم
 نه در علم و عمل تن کا فتنه تانی
 بکمل قطب عالم شرح آفاق
 ز فصیح بهره و راطراف اکناف
 حدیث قرآن سبب تطبیق
 ابھی بخش و ن از قرب تمکین
 عطا کر غم لہز یاری و دام
 بدینا تیرہ نہ پیرہن ہنر پور
 کن محروم از فیضان ایشان
 ز وصف شان چو حرفی میگذازم

مساوی سوتن خلوت تہ اجلاس
 یگانا کثر اچھو ڈیٹھم ہر سات
 سلوکس ہنر نہ در اوردن خوانی
 نہ مانک شیخ نش پیر و تہ پخوان
 گمت مشہو عالم قاف تا قاف
 ہند اوصاف از تقریر بیرون
 متن نقد درجہ در اعلیٰ علیین
 تھنہ روح مبارک تھا و خوشنود
 بعقبہ کرتن سین مر محشور
 لوائی شان چو بریا باشد آنجا
 نہ پنداری کہ قصہ خویش دلم
 کہ بکشم خاکساری راہ ایشان

تہتوی نش ہوش کاکل سودرم
 کہ ان ورزش بذکر نفی و اثبات
 یچھو ویشیخان مان طاق
 مس عمتانہ کو فہ مافوق اقران
 متن رطور و را حوال تحقیق
 ہند خلاق از تخریر بیرون
 ہند دکتہ بدین ردو عالم
 مر در دنیا و عقبہ تی چھو مقصود
 ہر دم خو اہم از صدق دل جان
 یزیر سایہ اسکی شامی مرا جان
 ہر است اینچا ہم از درگا ایشان

آغاز دستان دت زیبا از خانہ ہرین مسلمان ہرین در وریا انداختن زیبا را

پس از حمد و دودا میرد با ہوش
 لبین گزہ غیرت و اخلاص وستی
 مجاز جوت رت از یک غیرت
 عجب بقتہ زیب انگار
 یہ قصہ آب تاب پرہ گل
 یہ قصہ حقہ بیداد گردون
 چو فرماون سو صاحب دل نمرد
 تنک باشند بالکل از غم آزاد
 عید امشل کیا شہراہ در افاق
 مقبرہ دین باطل برینا آسو
 کہ ان کھڑس اندر محکم نہاتی

فے عشق کتھاہ نہ تھا ہم گوش
 دے ماوت کہم گے پاک عشاق
 کہ ک تحقیق یان منتر حقیقت
 یہ قصہ لوکس یا سچھو شبنم
 یہ قصہ آتش جانور و شہل
 چو بیت اوی بزرگا ہر و صاف
 چو شہسوار باد شہراہ در حد
 عجیب شہراہ و شہسوار شہل
 آبادی و خوبی در جہان طاق
 کہ ان کھڑس یا صحت بانی شاد

سین طاب بہت فارغ ز ہستی
 بمشوقی سین شہر و رفاق
 کہ ان چھو مختصر پاٹھ آشکارا
 یہ قصہ عشقہ دامن شکہ مرہم
 یہ قصہ عشقہ لیلی و جہون
 رقصانی ناوتسین پیا حکمت حق
 شہرہ پڑھین در ہر فوج آباد
 حقن کہ میت پرست تانر مغال
 بہان الکی فراہ ات منتر بنا آسو
 گزارن رات دودہ در فقر و فاقہ
 دیان تن عقل ہر سو مناتی

برابر آسو پیدا و نهان نش
بحکمت آسو افلاطون ثانی
دو پس ترس کران کیا زنده خوا
پشم بر دوشم گزین من حال معلوم
یهوی غم بهت سودر تیخانه نیران
روان کوتاه بنی طریقت سو ماقم
مره یوزم داد کر غم خسته دل شاد
مرت پیو روزم زو خوش آرام
چشم کا قرین شگون در بت پرستی
کنو نش چپا بنان مقصود حاصل
ردان غم سوخته جان منخته مارن
مجیب الدعوت هر دشمن و دوست
یهوی دوه بهت ترس نایاک رایس
سه حوراه چنچ زن جنبه سیناه
سو کا فرس و چیت شحال سین
بت تیخانه گوسل زدل فراموش
کردن اسبابشین و شاد دبان
ضیافتها رنگا رنگ کھیا و نهان
بجان پر وانه آن شمع سین
دوبه که فکره اندر می ترس پیو
و چپنا کتھو چھو امت سیر نوشته
سین معلوم ترس از علم بنجیم
جوانا ترس پنه دیوانه آرسی
گزه جمعه خوش گزین مین سلمان
یه دین تراوت ته دین غیر روی

۵
رموز غیبی طبع هزار بیان ترس
بغیر از علم دین ترس آسو کامل
دنان اختیار مانے آسمانی
بحلم آسونه ترس کجسته اولاد
بهر دم گرد آن تیخانه فیران
بزاری ترس نچھوک قید که میا نو
زلم مر غم ته علم بخشم مره اولاد
ودت اراده به پیش بت سودر دود
گمت گمراه از خامی و سستی
فران دوی ارادت از مناجات
روان بر خاک خاری پان مارن
پیو سی تیراجابت بر هدفتش
گزه بهت نورت برابر کوزا رس
ز شام کفر صبح دین زن پھلو
ازین اندوه فارغ حال سین
و چین مرست ترس کن دزد و تیرگی
این مطرب پئے سوز و ترانه
بزر پاشی تنک غم لوک یکسر
پریشانی ز جسد ان جمع سین
نظر هر چه نوم دل شور و کارام
بدنیا نیره کتھو امت سیر شسته
گو دن آغاز سند آسم
بحلم عشقه کن اوستانه اسی
تمنا سی دس کھیا گو بدل مره

زیبا نگار
بدلت آسو فارون ثانی
نجومس منز کماله خاص حاصل
دوان بله فکر در چیزی سو محروم
توی کرن آسو تر غمگین و ناشاد
پیون در پیش بت سجدس هر دم
بحلم بلکه چھوک پشت و پنه میا نو
گزه بهوم بت کن مره وزن نده و نام
ز همت پیو گو نه حاصل ترس مقصود
یهند دعوی بلا شک ان باطل
بدرگاه روا فرمای حاجات
سوخت و انت چھو در هر مغز و سرست
زدر دانه سین حاصل صد ترس
سه کوراه کھیا و نه گزه ناز نیا
ز کلخن لوکل رنگین زن پھلو
بت رعنا بهون هر دم در آغوش
بکلی محو در شش و طرب گو
سراسر لوک ساری سبیراوان
بخر محنت کرن کھیا غرق دزد
و چھان ترس کن نهایت شاد دل گو
بنس کھیا عمره هند آغاز و حکام
حساباه طالعک نورت بتقومیم
گزه بهت یالغ گزه بهت در عشق نیم
دین همی مره از دل لوزار مان
سن استند غم ما بد و دل مره
بدنیا ناز و میا لوی مندر چهار دی

خیش پاک دین سب انکار
سمند رچھوی بہت خوش دل ریش
تندی لولہ نش دل سر دگوش
تندی مار نک ہتوتی گر کستر
دین پیدوی دمن در چاہ دار
بد ریائی روان در ارت دمن بو
دمن منز بر بہمن کیا تھو خیالہ

توی کن نہ یادہ نش پٹ گوسو نیرار
الو جہلن انن شک استخنا بس
نفرت دل سٹھاہ پیر در دگوش
مگر تیر مصلحت زانن خطر مند
جو یوسف کاغذ گز بہن چاہ کھار
تھتھوی صندوق غم کرنے بہیا

خشن پس پیدہ کریت تھتھوی خوش
قدر کیاہ زانہ اعجی آفتاب
گمان بد پسیر ارادہ دس منز
پنہ اتھ مارمت چھا کینہہ فرزند
مستعم پیوس فن در شب من بو
لزن تن منز درن ارت بدیا
وچھان گزہ قدرت ایزد تعالی

بر آوردن کا در زیبا را از وریا مصدق و بخانہ آوردن او پرورش یافتن از و بیان بر ایا

دیوان را دی دوباہ اک سو استنا
نکو سیرت نکو طینت نکو کار
گمت دلخ نہ جان نش رزومند
دزن در داند زن ارت بدیا
صبح یپن نہ دل چھوسن رب و تاب
بہایت صاف تہ خوش تاٹی بھٹن
پیریزا دیاہ وچھن نیکو چہالہ
دل پیر خاتر مند قل چو گلشن
زنانہ است شایستہ لالہ
انت کہ جایہ کو راہ ماہر خسار
دوشیوی باثر گی تم شا دکتاہ
دن مہم مہمت بھتو فرزند شاہی
خضر تہ قند و شکر کھن دن نش
دو دک نشہ بھجومی نش قندہ آگیر
بطخلی بھوت نہ چھنن کمالہ
بصد شوخی دل از اغوش نیون

بہ و ن در میان سن آباد
بہایت خوش صفت استاد کامل
منگن آسوار خدا ہر دم سو فرزند
درین شب آسو کا در مرد دیندار
چھلن تم جامہ ہتھنی بر لب آب
رٹن تم نام کھار کن بر کنارہ
میان حقہ زن لو لوری لالا
رٹن اندر سبیل چون جان راغوش
بغایت خوش طبعیت موافق
دیس تم این مصوم فی عیب
تمو کوتاہ بہن بہتو شکر مند
سہ پایہ بڈ حوالہ کر کہہ دا بہ
رشی خوش عرق دودچن دن نش
غزالی شیر مستی از دلیری
سہ کیاہ دلربا مستند چھالہ
سین موقوف نش دودچن ترورشی

ہنرمندہ سعادتمند دیندار
مگر آسوسن جلالہ دارغ بر دل
در آن شب بہمن مصوم زیبا
وزن نش ذات پاک کن لہ زار
صندوقاہ اکت ان بر آٹ بھٹن
مژزن قل و چھنن دارہ وارہ
وچھت نش کن گیس کیاہ چشمہ و ن
بخانہ و اتنا و ن دود باہوش
نمی و تونش تہ دپہیر دہشہار
عطا کر خلقن از عالم غیب
چھن سہ حدید رگاہ اتھ
چھن منہ دا بہ بہتر کہہ لولہ ما بہ
چوان دود کیاہ گزٹان ہرست
نچو نری پین زن دست شیری
سہ با خود ہوش خلقن ہوش نیون
دون خلقن بہر سو عشقہ بر شہ

یارب تاب کیا گیتا زده از شیر
 نگار ز پرور آفت چلین
 بر قنار آفت سدر و قدرت
 لکن کستور طوطه واله و اشه
 سندی حسنه کیه و نهو شور عالم
 ز طفلی و اثر بر عهد جوانی
 سه مه پیکر و نه کیه نازینا ه
 فرشته بر زمین یا جنتی حور
 سه زیبائی و چیت شرمند شاد
 پیوان پادان که ان هیر سرفانی
 سو قامت یا بلا یا نخل طوطی
 خیال اهل دل بر اسل الله
 بر عنائی نمایان تار و کن اس
 کران کسبته مشتاقن بسامان
 سو کا کل سویا دام سید فام
 چھو کھنوت پانه مار عشق پیانی
 سه گنج حسن گیترا اس زر کار
 و کس تر صبح گیسو شام عاشق
 گهی تراوان خوش ط مو پریشان
 نه دیشیت مشک چین شرمند احوال
 سو خط زن کهکشان نوحی سه را
 کسین ریال چچی ولی لوک
 نه نش وی فردوس نعیم آسو
 لبین و ت جنتس کن آسو ناگاه
 سیه مویر ری طاقین زمین

بخوبی رشک عشوقان شیر
 حجل شمس و قمر شد از خدا و
 قیامت گشت بر پا فتنه بر جات
 ز تنگی عین لب شکفته چون گل
 سین کیا شتهر دور دور عالم
 بحسن و سیرت و شکل و شمایل
 نگار راه خوش بیانا مه حبیبه
 تشنه قد زن بلا بالا سپنتر
 گزدهن پاسبان در گل سرو آزاد
 نهال رز و از بارخ امید
 حتی فردوس سنس لانه شو یا
 دوان بیکه اسخ اد خوش خرامی
 ولت تنهال گیسو یا هم اس
 پیوان از سر بیا گیسو بیستی
 لکان اس الیه منتر خاص عام
 نه شهمار سر و س پاں کھارن
 مناسب آسین راجه شهمار
 زلف تراوان ویران چون کنه
 انه گله مندین شتاق دیش
 سو مشکین موی تشنه زن شبنم
 جبار تیج آب جو جاری بظلمات
 بشب خیزی و چھو کتیت ریو پور
 سو خط تشنه صرا کتیتیم آسو
 سو خط نامه سیه سر جید و ل نور

تعالی الله یمنی نے لعبت چین
 قیامت عاشقن بر پا قدا و
 کدش سیرین ادا و بناره باشه
 تشنه ماده بلای جان میل
 سین بر خور ز نخل زندگانی
 دویم تر کج نه در علم مقابل
 پری صد بر سه با گل عرق در نور
 قیامت عاشقن بر پا سپنتر
 و چھان عاشق تیج ناز و ادائی
 سہی سرور یا صغیش جاوید
 الف ہیو قد تشنه دیشیت و لخوا
 صو بر دم دوان آسو از غلامی
 اویران زلف تراوان تا بدان
 یوان زن کا فراه بر ربی پستی
 و چیت تیج و خم زلف پریشان
 بچھان صاحبین پر آیز گارن
 سو کا کل سو بیشک ایام عاشق
 پئے صید دل ہر مو شمنده
 سیه مویر برت کیا اس تال
 سو خط تشنه منتره روشن نمودار
 نمکو معنی تشنه حاکم تولت نیوک
 کرک عاتد گله منتره لبوک لور
 تشندی عشقہ یس گو من چھو را
 تشنه از مشک رامت کان کا نور
 پرزہ کن در شبنم رکیک زن

کلا یاه بنبلن منز آتکارا
 ظهور نور حق محتاب امرب
 ننه ماروز و صلوک صبح صادق
 تنقی زن زکیا کعبه محراب
 شفق بر صبح صادق نین سوچید
 لکھتیت آس کم کم نازه صهنون
 دوا بر و شویون تن آس کج کیف
 میکو ایما بقتل عاشقان آسو
 ننه بر شیم آه و طاق ابرو
 نما نشتاق تن از عجز و آداب
 نمایان در شفق یا فوس شکین
 و جیت قربان سین اعلی اودانی
 زه چشمه ننه بیه ویشیت یاد ام
 سوا منت لکه زالس آهوی چین
 اچهر و آل اس تن زن خیره سرتیز
 بنا ز ابر و کمان گون چاران
 دو چشم مست او ترکان بد خو
 فداتن ستیه زندان شب خیز
 ننه از کلک صنع دست استاد
 کران آزاد تن از قید هستی
 کران از جان و دل شوه ربائی
 چوان قتل مشتاقن کران کیش
 کران بر غمزه آهنگل شاره
 کران کیتاه شهید عشق بسمل
 کران بر آدین خلقن سه کامن

بنفش منز چو فکمت گل لانا را
 بمن دوان بر ط جبین تر آس یوان
 گمت زن از شب حیران عاشق
 لب بدستی دگرش ندن ملت اس
 بهنگورت عاشقوت غنوک و ندن
 دوا بر و آبروی حسن عالی
 تنقی نیمه محضر منز آیه سیف
 سوا بر و خوشنما بر و هویدا
 ننه نیمه آس مد بر بالائی آهرو
 ننه پر آس پیش پیش خوزیر
 هلال عید شتاقان غمگین
 چه شاهین چشم شونج فتنه گیر
 زه بادم چشمه ابر و برگ بادم
 ننه زنگی کسش پست چو شمشیر
 کمان آویره کم دلهای خوزیر
 بیه چاربت برترکان سر انداز
 کمان بر دوش برت بر صید جو
 بمن دوان تل و نه کیا چشمه مزخواب
 بصحت سیکس صغیریت صاد
 ز بر جی نسنزه چشمه صهنور
 لوان تر هله عاشق دل لربائی
 نظر متشر و نه کیا فتنه پرداز
 کران از دهنه شتاق ماره
 چه لاگان سرمه نازک بادم تهمت

جبین مستند و جیت ترمنده خوشید
 مه و نور شهید زن در بر ج مین
 جبین خال تن کیا آسونادر
 ننه از خون شتاقان جلیکین
 دگر متسند و پست لمرج موزون
 ننه شه بیت دیوان هبلالی
 نمک و ایما بقتل مشرکان آسو
 چو مد بر آفتاب علم آرا
 ننه چو حشک کعبه زن آه حراب
 کران تن نازکوی صقیل کتر هن تیز
 مه نو میوسو از عشرت و کارا
 کمرت و آنچه ترکان خون تیز
 بمن منز آسو کیا تن خال شکین
 بقتل مردمان چون نشنه چون
 کران آس برترکان تیر باران
 حکم باره کران چون ناخن ناز
 زه چشمه تن میک میخانه لبریز
 فرنگی زاده پست تیغ سیب
 نظر بر خوش گذر تراوان تن
 بجهت قتل مردم کیا کران پوز
 چوان بله می چو تن کسش
 بیک عشوه کران فتنه آغاز
 کد شمه تیغ پر زهر آفتاب تل
 شبین نمن فتنه علامت
 فریاده دت لوان ل خا من

فسونگر آسہ کیا ہن چشم بہ ہو
 مران عاشق کران کم فتنہ بیدار
 شبان در گوشہ چشمش خیال
 بہت خلوت کران فسونگری چھو
 نتہ رنگی کرت از خود فراموش
 تہتی نیمہ نقطہ سی زہرہ یادام
 چھہ روشن از جبین روی آن ر
 توے دل سوئے ددمت چہوارہ
 توے بیل بہت در آہ و نالہ
 پیہمت سوختہ تن نارس بہن تو
 فدانت گلرخ صندان بیل
 یتھ پوشتہ فخرے کالہ شہما
 تہمی سرخی چھہ تن گلگون جان
 نتہ بر ماہ تابان آفتاباہ
 فونے کیاہ خوش تہائی آسویاں
 سورخ ڈیشہ میت و خورشید روشن
 سو کا فورس نکہ زن مشک تانا
 شہ چینس نکینس منز کرت تنگ
 نتہ رنگی کرت کا فور کی سنز
 شبان خیال تہتہ سنگ سود
 سبہ پوشاہ نتہ درکشور بہند
 رنگارنگ اس زنگامان خوبی
 خیال رخ آن غیرت جو ر
 ترہنت ز تار زن بہند در آتش
 مہنہ صبا و عشق دامن تراوت

کران تنخیر بنگال س کج بادو
 چھہ بیماری توے مینزلین منز
 سوزن جادو گراہ آمت نہ بنگال
 نتہ مہیو سرگردان تہ دلریش
 گمت شتاق جام جم سو مدہوش
 تہند رخ آفتاباہ زن منور
 دلیل معنی فوس علی نور
 توئی کرمت چھہ معن آتش افروخت
 دس بہت خارہ نہ غصہ ملا لہ
 سورخ ڈیشہ گزبان آمتہ حیران
 رنج رنگین او ایمان بیل
 سورخ قرآن تہ بسم اللہ کامل
 وچیت گو مت جگر خون گل انار
 شوین کیاہ چھوس عرق بروی زہا
 تارہ مندن زن شعلہ تراون
 نتہ زن یکہن بر برگ لالہ
 گمت یا کا تہ زونی نال شہما
 شہن کیاہ چھوس خرچہ خاکلین
 دو ان کم زہوہ چھو صبور بندہ منہ
 نتہ پیو مت چھو اندر زار قفل
 توئی چھوی پان زالن ناکہ اپند
 شہن کیاہ تھو شوکین غام خیال سو
 سوزن نقطہ شہن بر سورہ نور
 سوزن منز چین لفس نقطہ دریم

وچہان بلہ نندہ ہزار چشم بیا
 سو شہت بہت ہرنہ وزت جھنگل منز
 نتہ در کج جادو سامری چھو
 رٹ از شوق نرگس لکچہ پیش
 بزہ چشم تن خال سیدہ فام
 غلط غنم مہے روشن تر از خور
 سورخ ڈیشہ کران کل جامہ پارہ
 چھو تراوان ارہ شو در کجین خوت
 چھو لچی برانہ زالن پان پانور
 زبے آبی بجا کتر زہان پان
 تہتی شوبان سرسٹ زلف خمد
 نکہ فولمت گلابس سوسنیل
 سوزن بسترن فمت گلاباہ
 یتھ بر برگ گل شہنم مصفا
 شہنار یک سورخ روز روشن
 نتہ شوین بگرد ماہ لالہ
 نتہ چینس گمت غائب شہ رنگ
 سو سلطان جیش درکشور چین
 سو حنک کہتہ دوی حش خند
 توے مہومت گلان داغ برل
 تہند رخ آسویاں کان جی بی
 بہت زن جیش اندر بلال سو
 رخ چین گیسو خال لکوش
 جہا لک منز نو کرمت تیغظیم
 رٹن کم مرغ دلہا دانہ دوت

نته منز سنبیل زانغ سیفام
 سلاح نازمشتاقن سونو نیریز
 چھو استاد ازل تپت قرن
 سیه محراب نورانی اما ماه
 بشیرینی دهن حُسک نمکدان
 قریب ان دل هر خاص عاس
 سه شیرینی و حقیقت فرما دمسکین
 بهر شریک کردن تپت چیم یوان ننگ
 غلط هم رنگت لعل مین نه
 چه شهره و قد و تسکرتد چاهوان
 پر زلون ندمتند در شهوار
 گزهن تن از شفق شیه تره ستاره
 پر زلون ربه دن فم گوشواره
 زلن دل بهت دن چچی مایه جورن
 یونگن چون سیت سراسی مدور
 چو زمزم همسکنار آب حیوان
 سیه کجا عجب تمنت منز شبین کیه
 سو زمزم آسوزن از می لب
 ز فالوس نقاب ان گردن لور
 گزهن دل انزن کوتا چو ناری
 مصفا هبوط سند لوح بلورین
 سو مپو زن نه تاره محنته ماله
 بدل زان کران نن نور بازو
 بصافی بهت زلن از اینک آب
 مستی مینزه رنگت پنجه ناوان

نته دل داده سی داخ دکلام
 جبین و روی ان ماه دکلام
 دوا بر ویش لوزن و لقم زن
 دهن تن چشمه آب حیات اسو
 زبان تن ز ملاحات تسکرتد
 بخوش طبعی یون یا ممت گفتمار
 فدا گوشت چھو با صدک شیرین
 وزل مپو اسرتن با قوت و جان
 بسرخی بلش قوسم سمن نه
 اس وقت کله منزه گاتل ناوان
 عزیز از جان چه مشتاقن صدکار
 فنه کیا شو یون چپن و رگوشن
 زلن بهت گوشه گیرن بهوش واره
 نکه زلفن بنفش زبایه سن پوش
 درخت سن پیموت منفر
 سو گرداب بلایا چاه بابل
 سوزن مروت پیومنت در چاه
 سه تیز گردن بلوره خوته اسرخت
 گله منز زن پر زکوشن مع کافور
 دران محس حکمر یا ممت چھو دیشان
 و نه کیه خوشنما آینه این
 مرشد تن نازنین پوتنه لخبه
 ز خوبان تن نه کونخته همتر ازو
 چو برگ لاکه دستن از رخ رنگ

روپنر ننت کیا چپس خنجر تیز
 سراسر لوح سمین زن مصفا
 بمن دودن کن کرت بنی قیامه
 زبان تن در دهن خان بنات سو
 چه شیرینی کفتن تن خوش کلامس
 گزهن کستور کل طوطی تسکرتد
 دهن تن چون دل عاشق طم تنگ
 رزه فلن یا نه لعل بدخشان
 بخوش طبعی چه یا ممت خنده نروان
 سه نچ عشقنا زن کشن تن ناوان
 ز صبح روی او وقت نظر ره
 بهت زن صبح دل دور گوشن
 بشوخی چچی سه ماران گرایه دورن
 و چیت تنگن گزهن باهوشن بهوش
 سرن تن بهونجه منز زیانایان
 بو دان تن منز چه کتیاه یوسف دل
 چھو همسایه سن تن چاه عجب
 به خوش تنابی دیون یا بکوی لای
 و چین بایه سن تن خد چچی سه کاری
 توی چچی هر نه سرگردان بریشان
 گندت زن لعل ترط ته کمال ماله
 زلن دل بهونجه بهت وزن دنجبه
 انچه سن آینه زن اس خوشتاب
 نته ما اسه پیومنت کسین رنگ
 چه کین خسته جان پنجه ناوان

کران یک دستبازی بے ترجم
 پسر سینه نشسته چسبیده کوز
 تشنه دی عشقه میمیم اس بیمار
 کران جنبش جباب یک سیما
 بھانی شینہ خوتہ سیدہ آسوس
 نجوشیوئی معطر گردہ ہر سو
 وچیت آیل کمر تہند موئے
 بلوان حیرت تہ وزان اختیارا
 سرین نش صاف شکوہ طو اس
 سرنگر و خرد بر دم بزا نو
 درنا سفتہ از عصمت چو موصو
 تنو سیتن بنائی سن محکم
 کف پانا زمین کیاہ اس سر صفا
 چو بدل لاله داغ بندہ گی بہت
 لصد شوخی نہ خوش رفتا خوشرو
 پکان بر فرشت گل دن گذر طشت
 فر صورت ملک سیرت پریراد
 بر بیانی شبنم سن ناو زیبا
 بختور گینہ نہ شہور زمانہ
 چو گل ہر سو بلند آوازہ سپین
 کھٹت بن مول ناجی آس تھا ولن
 دوس کو راہ چھ کیاہ خوش رفتا از نا
 بہار حسن آمد در شکفتن
 تخت تاج عالی بارگہ آسو
 بقدر غنا چو سرو بوستانی

۱۱
 متن نگین کران از خون مردم
 سونا رنج اد فرک یا تازہ لیمو
 متن بروقت جلالت اس رکار
 عتاب لب بیہ انارستان
 نتہ مادر بکال یکتہ آسوس
 شکم ہموار و نازک رنگ قاقم
 پمت خلق یہاں درائی ہوئے
 سرین آویرہ تر تن کو سچا
 نتہ کو و صفا یا کوہ نور آس
 شد ایما کہ کونہ شرح آن کن
 نمکو تعریف بر عصمت چو موقوف
 زری حمال نش براق سیمین
 نیچ صافی چھ بر فقرہ دون لاف
 سٹھا رنگین چھو نقش زیر پائش
 میان خون شتاقان آن
 بدن تہند سراپا دستہ گل
 ز غمہائے یہاں چون سرو آزاد
 لین درخانہ گا زر جوانی
 ہر سو حسن تہند کو فضا
 ز حسن دوی آن غیرت نہ گل
 چھ سنک فتہ در بازار تراول
 کشاہ شہر ہو پر این بہتر زہ تہو
 کہ حسن عشق را نتوان بھفتن
 متن تہ اس کورہ دلفریبا

زیبا نگار
 دو پستانش جباب بھر کا فور
 پئے بیمار عشقش نوشدارو
 بوقت جلوہ آن پستان خوشا
 نرنج غنیمت سیدہ سخندان
 تشنه خور خکلاف آسو
 وچیت تن عقل از حیرت گزہنم
 وچیت تیر صنعت حق آشکارا
 پندیر و ارادہ اس پائش ز سرین
 چو از تو صیف کوئی عصمت اد
 فقط یک نقطہ در وصفش بیان کن
 تشنه کو طہر حشر اس سرین غم
 پکان کیاہ خوشا دابا ناز و مکین
 وچیت تن کن چھ ہی تہر منگی
 کران چھ مینزہ خون دل فدائش
 کران بیدہ خوشحالی گل چین نش
 وچیت تن کن گمت دلختہ بلبل
 بت نازک سراپا دلفریبا
 کران تہر مندہ شاخ ارغوانی
 بہار حسن سنکس منز تازہ سپین
 ز خلق شہر کیاہ و تھو شو بلبل
 دن لوک کاکس کن گاہ وریگا
 نتہ بوزک چھو فراوان بہتاد
 دیان شہر سنکس سرین دہر آسو
 برابر سکک کن حسن زیبا
 بخد زیبا چو ماہ آسمانی

ز حسن صورت زیبا بهر جا
سپین تن دل ز قریط ذوق شیدا
بغیرت شاهزادیه حکم کر تیز
بان شاهجی ترس نش بنده سپین
ایا دن قصه یوز از حسن ا علا
لکن شوی بدام مشکبویان
و حیت نشند عجیب کل و شمایل
منش استنوی قرار آسوسه سالت
سوسن بادشاه آسومعمور
دوپی از بهر سودا اهل تاجر
جهازن نیز کرای از اهل تجار
شهرن بر دختر خود کر مقرر
یا حسان و کریم زان سه قابل
و چین خکینه رطل دل تن مزاجم
و چین دریا تپش شپ خوشمقا ماه
کران نشنختی بنا اک باغ و تان
کرکت ت میبوه کم کم کل عجیب
بصافی صفا زن لولوی لالا
لزن تن منزله راه شاهانه واری
بقامت اس سرود و فریبا
سرایا سوره زن خیرت لبان
بجلوه لاله زارن باغ و تان
عدالت که کران ات منز مقرر
معنی جان دل یون بتاراج
سوید و آسوکا فریا سلمان

کمن یله گو منس تپه شور و غوغا
سنا طر گوس غا لک شوقنوی نار
نشنتن اتنا وک ماه نو خیز
چمن غا لک سخت سنج پادشاهی
غلاس شاه غز لو آسو مو لا
شهرزادی کبریت بکبار
بکلی تن کنوی دل گوس با مل
کرکت میبوستنه هم تن خلاص
ز معموری بلام آسوشه هور
نکته تن آسودریا اک چو غا ن
نران اس اریاه وهرس سرکا
کران شهرزادیه لغویض این کار
استه انده وزنه اندوه کا غل
یلا تله کامرط سپین مامور
دوین کینترن کران نشنختی مقام
کران یله تپه عجیب حکم صادر
چمن بندری بگلنهای غراب
سپین آسونه زن باغ و تان
کران سقف دنون تن تازنگاری
منن بهر اد کلر خسارنی نیت
گزهان سی نمی هت دگلستان
دوان یله جلوه نازک دگلستان
کرکت سامانه از شاهجی میسر
مسافرین گزه هت شاهیه پیدا

نه بوزت گوس در دل شوق پیدا
صفت بوزت سپین مشتاق دیدار
نشند خ دیشه دن شهرمند سپین
اکو فرمان چو از مه نامباهی
مسلم چپ سری بر خوب رویان
بنقد جان و دل نازن خمدار
عزیز از جان خود سپین چپ هت
هر دم اس تن در صحبت خاص
یوان اس هر طرف تنو بذاکار
سطح بد چون دل صاحب کلان
ژوپاری بندرن هندی باج کبر
نریبائی تنون مالک تن حشر
نچو شخونی و چین زیبا ملائم
معا بر قید ضبط منز رطل پور
بجلدی اهل کارن کرانه فرمان
سپین لک بر بنای باغ حاضر
فرکت تن جوی ز آب مصیقت
و حیت گوشت ارم ممنون نیت
سه سیکر پریر خسار زیبا
و سن و اسن نه خد متکارنی نیت
نمه یا ون مره زن باغ و تان
روان دن جنش منز حور و غلمان
هوان دا کران نشن ظاهرا باج
گزه هت نشن دیشه دن آشفته پیدا
کران فارغ منش از کفر و ایمان

گرددان چو آنه ختم فرزان است
کردن خلق جهان از عشق هر سو
ز به جفتی بصورت طاق سپین
سراسر عالم گردنه سحر

بنان عشق صفت جاتانه است
بحسن روی در هر ملک هر شهر
بخوبی شهره آفاق سپین
یتھے پاچه اس دم زانیت غنیمت

گر قنار بلا درد ام گیسو
سپین آشوب عالم فتنه دهر
بخوش خلق و خوش حسن و بفریر
گذاران رات دود و عیش و عشرت

فرقیته شدن نگار شهراده گنج از اتماع اوصاف جمال زیبا و عشق و زین بقدر ارشدن و

بشهر گنج اسواک شهر باراه
بر سینتین کورن تل عزت تخت
تسندی عدله ماری سواد
دویم حاتم سجود و زرفشانی
مسلمانان و نه کلاه شاه دیندار
شپن چشیدن چاکر کمپنه
بن منراک پسر ساسو نامی
ز ملک سلطنتتین تیرتند شمر
و نه کلاه اسوزیرک نکته دانا
سینمت خوشنما از چار ابرو
بصورت یوسف صوفی نگارا

عجالتی انداده تا جد اراه
رعیت پرو راه عاجز نوازه
خراب حال ظالم عالم آ باد
تسندل فتنه کرام جهان
دوسرین دین دحد اکار
بلطف حق سهاش آس فرزند
بها در نه پهلوان تیر گرامی
منس نسبت چغتین لاسلول
بهر چار ده ساله جوانا
بحلم زن سو امنت خسرو لو

کلس طینت کلاه شوکت بخت
عدالت گستر اراه ظلم گدازاه
کران از عدل بن نوشیروانی
جمل از دست جوش ابر نیان
ز کبیر و شوکت نس کمی نه
عزیر جان و نور چشم لب بند
سو شامس تیر پند از جان بن
ریت تم بای تندر در حکم پول
چو ماه چارده تابان تسند و
ز حسن طلعت و اموح چو یکجو

تنه تضویرین گو نقش دیوار
صنوبر گلیدن شمشاد قامت
و حیت پیوستن پیوست عرف در آب
دو چشم جادویش رخک غزالان
بنازان عشوه دیوان مینم
دو ترک چشم ابرو از تیغ ابرو
به تیر غمزه عاشق اسو مارن
سطح نازک خجرتست سنج کا

نگارش نامر رعیتا کلف دارا
تسند قدس کس یاس صندو بر
بلا بالانته بر پائین امت
تسند طعل بن لو لومر مو
فریخا طر آشفته حالان
تسند رخ سرخ زن فیمت کلاباه
کران اسوی پسر و قتل آهو
بشرگان اسونراون تیر باران

ینه صورت تنز بین بنودار
تنه در گلشن جان نخل نو بر
تسند رخ رشک شورید جهان را
تسند قدس و نبل مومن لو
و حیت سر آهوی چینی کران رم
چو زلفن سبیلین هند تیج و تاباه
مین یا ممت نازک گون چارن
غریبن نا تو ان خون تاران
کران آهسته کم دستند افکار

مثال میم من عجب داناها
 برن از خانه کوتاه هرگز گشتند
 بنور سردی تنه سرشته
 زهر غم آسوس و کشتن آزاد
 نه نشن علقن بنی طر کیمه خیالاه
 نه ترسکا کینه بند کینه بندون
 بست آسوی خیالاه اک دلش
 فرسخت زنگه زنگه جاد عشق
 نه زیباخته کن کینه تهرگی
 قیامت ن سپین ان شوریدا
 شراب بخودی چیت گو سوخت
 چوان می عشقنوی مد سوس سپین
 مینم نم در حکمران محبت
 سپین من از هوای حسن آباد
 بزور عشق از پایو سوسور
 یوان سنگین دل خارا بنرمی
 دکت شیشه فوط از باران دوه
 چھوکن خون دل نش گو جای
 چھو د یون ز حسن وی عشق
 دتن از دست نقد دل سر
 به کت نایت چیم از هر صفا موت
 نوان دل که بدیده گشتند
 ولو عشق کتقولا چاره کرس
 شنگار راه زه چھوکن بے تریق پاک
 غلام کمترین ش بهار دوه کرس

عجب شیرین بیانا خوش بیا
 جوانا کیه عجب برین آسوس
 بشکل آدمی قتل فرشته
 ز خار درد و غم خالی تنه
 نه نشن دل غباراه کیمه ملا
 وچین کوه خسته پالن بند و رفان
 بعلم خو بر بوی یا تو چھوس
 خبر نس کیمه نقد بر چ نیم کیم
 زو پاری عا من ستر خبری
 به کت نش شانه برادرس از در کون
 متاع دل دتن کیم از دست
 زله ون ناره چیل عشق سیتس
 سپین سینه تنه بارع محبت
 زیاد عشق آن سرو خرامان
 نیاز آموز سپین ناز پرور
 بدوده آن دلسوز سر جوش
 چھو شکل شیشه طهرن دتر کوه
 فوط غم شیشه ناموس سترنگ
 سپین اشفتگی سوی عشق
 زهی ن دل که از راه شنیدن
 چھو اکثر دل نوان عشق از ره گو
 سپین مین بتلای عشق آزاد
 غم من من بے گته آواره کرس
 ز حسن آباد تراوت از کمان تیر

ز ره قل و طم تنه در دانه تنه
 سرا پا غارت ایمان دین آسوس
 بخوبی لو چرس شین موج ان داد
 نه پیوستن کلاس مانک داغ
 نه عاشق کینه بند کینه معشوق
 توی کن بان پال سوشاق
 وچین گره کیم کرسن و عشق
 سوکھ مار من عشق د و کیم نیم کیم
 بشهر گنج و هو تیر شور و غوغا
 زلوس صبر و قرار از دل لوسوش
 ز جام درد و غم می لوس سپین
 لاله ون کیمه می لوس ناز نیتس
 دل بران چو گر در راه بر باد
 سپین مانتد برگ سید لوزان
 کڈان بکه آه سرو از دل گری
 گره من خورشید مہ ترک سیه کوش
 دس نش نیزه عشق ناز کار ی
 سپین از رنگ از ناموس لنگ
 کنو لوزت صفات حسن لبر
 ز پستی میرسد بروج دیدن
 نه گاهی یوان از راه دیده
 دوان عشق لبوز سینه فریاد
 به تیغ ظلم کیم سینه صد چاک
 بشهر گنج دل کیم مہ بخیر
 گره قمار بلا آزاده کرس

نه آسوم و دشتان نام چانوی
نه آسوم نه چانکو هوس مه
نه چانی دس تخم بد خوشحالی
وندی چشمه بیابتن تبارک
مبارک ات نیس چھوی سر کووند

نه آسوم پوزمست پیغم چانوی
لصده خی سرشت من و چھوت نم
مبارک چھوی بیاسخی تعالی
مبارک چھوی مه کریم هر یانی
مه روزم زندگی منزا و زندگی
میان عشقبازان لوزه شهور

نه آسوم و دشتان نام چانوی
نه آسوم نه چانکو هوس مه
نه چانی دس تخم بد خوشحالی
وندی چشمه بیابتن تبارک
مبارک ات نیس چھوی سر کووند

غزل نگار گلزار در فراق یار دلدار عجا طیه عشق

سرافرازس کرت گو کمال
پیغم در سینه جانی مای عشق
ره جبر آبیوک رب گو هم گلو گیر
تهوی در دل شیرین جای عشق
گلانی روی کر تخم زعفرانی
خبر حیا کون ز پیغم نیای عشق
نخن چیم لوله نایچ کرای عشق
ینه د پیغم مه چانی زای عشق

ینه چانچ نه آسم رای عشق
گیسم کل نال ان چیم جاد مانخل
کرت مکه ایبه کن گرای عشق
بنا که بیت مه پیغم شوخ بدست
سنگره چھوک زبے پرای عشق
امید ز سیتن د پیغم مه کوتاه

تمه داستان

ونه بوسوز کن تھاوهای عشق
پیوت افتاده چھوت پای عشق
نه تری لوزا نهنتی زانهک مه
ره و تخم کم د پوی تیر دای عشق
یه تیغ ظلم کر تپس نیم کشته
همیه پانس مه ز تخم های عشق
گلوس بو بوله سین کیا نهنت
تنه مسکین چھوتی فارغ زهر شے

دلا آسوم مه رچھومت مکه یه
یه کر زالوم ره آسک نه چھوتنگار
ره چھوک مر غوب جمع عشقبازان
ره کم پوشید سر بازار تراوت
ز لجا حابه منزه تنبه لاوت
لدت کا بهن زالت نش کرت
کو بهن طر زور چانی مو د فریا و
سین عذرایه بیت سرگشته لوت
فرک کیتن کرت کم خانه ویدان

فریاده دت رهبت لو هم زار
غزیراه عالموک چھوک ری خوا
ز لون چھوم نار لولک گلیدس
ره کم کم خان و هس نارداوت
گندت ز تار کفرس کر ز اوار
کرت بر چار سور سو اسنصور
کرت تی در بدر کو و هان
عش من زری کرت دریم و اق

عجایب عید گرو چھوک مکه مرگنا
تلت گو هم مه لولچه تنبله کرایه
دو بهن آس لبته زهر دس
ره چھوک سر کو بیل سرافرازان
تپه والت ز صفاق شیخ دینار
ز مغرب شهر صر و اتناوت
سین آشفته دل شیدا سنجون
بغیرت جاز شیرین دلونه بر باد
کرت کم کم جوان جانا نه جیران

یہ آسوی گفتگو تن نالو اسس
 وچین گزشتہ وارہ حال نامیا لوی
 ولود لدارہ تھاؤم کن ترہ زارن
 تنہ چھوٹ لپ پشاشو چھوٹنہ واران
 دل فرزانہ مہ دیوانہ کہہ تخم
 لہ وک چھوم زلہ وک رہ منز نار
 نہ وچھی ماہ لہ ابرو چھی سار
 ترسم والنہ سینس گوم غریبال
 نہ وچھی غمزہ ناوک آفت دل
 گمت چھوم خستہ جان سینہ افکار
 نہ وچھی ہونچہ منز ان چاہہ دلخواہ
 قرار آرام راورم چوسیماب
 وچیت یلہ ویرو ہویو کیاہ تخم مہ
 لب خشک و رخ زرد مرا بین
 تنہ چھوم چھوٹ مو وچیت کہ
 کتو لو بوزہ ناگفتار چالوی
 تہ کر دیشٹ لک حال باوی
 و دن آسوی و ن سہ لانت کا

ون عشق گھی جانان جاس
 ولویے قولہ زاس جان لو لن
 بہ بہن بہن زاج تن چان عشقہ نان
 ہران اشو دمیدم مرچھوم و موت
 بدردو غم دیک سپا نہ بر تخم
 نہ وچھی ارہ زلفک پار پیچان
 مہ کرخی جان دل قربان بیکیا
 نہ وچھی شیم آیہ مست جادو
 کتر تخم دل نہ کرہس نیم بسل
 نہ وچھی اسل فرحت بخش ناشاد
 بچاہ غم لو پیوسی تشنہ مگرہ
 نہ وچھی وچھکے نہ بیحوال پیشام
 نیم کیاہ حال نہ کیاہ سپنم مہ
 بہار لو بہار سہ بیخو خزان کیوم
 منہ فل مہو گین و ن نہر جھت کہ
 سکس ساعت لو واتے چانہ بر تل
 پین غم غصہ گوش و اتناوی
 نیموی بہو درد عشق منہروان داد

ولو عشقہ اپنے عارمیا لوی
 بو نمکین ہولہ گو کس جان لو لن
 بینہ وصف سخت الموم مہ بوزان
 کران گریہ ترہ پت مرچھوم نیم موت
 نہ وچھومی پور مہ زن لور خسار
 بالفت دل چھت کر تخم پریشان
 نہ وچھی نیزہ پت نازک اچھوال
 ترلم دل بہت نہ جادو کار بد خو
 نہ وچھومی نستہ خنجر چالو پرکار
 و تخم از جان بیرین شور فریاد
 نہ وچھی زاہ بدن چون نیم خوشاب
 مہ زخم کارگر بر جان ترسین ام
 ندیدہ روی لو درد مرا بین
 بزردی دین پوسن عفران گوم
 ترلم شر ڈیشہ ما دیدار چالوی
 بھی لادن نہ سرتراوی کھور تل
 پش پش ترہ پش اس اسو سہ لانت
 بسوز دل و ان کیاہ دلسر ناد

غزل سرودن نگار بفراد فراق یار دلدار

یتھے پاٹھ آسومع ان دلا فرو
 سپن بے صبر آف ناب و س
 عزیز ناز پرور خواہ سپن
 دزان اسور و زوشن نار حیرت
 مبدل گشت با غم شادین را

ہران شش ترہ پش رد جگر سوز
 بسوز عشق پرانہ زن د پور
 چو شیم خود غم بیکار سپن
 بحر غم من نگار س کھنہ کھنہ

دو مک آرام راتک خواب و س
 سراپا آئینہ پائس فلوس سور
 آسوی تن کہن نہ چن عیش و شر
 بغیر از خون دل ش کھنہ چنود
 شد اندر ہند غم آراہ شہر

دلت گو رنگ و دلت گفند اس
 سپن ارکم ننه نتر ارغوانس
 اندر تر جوش گند نس لاله ناره
 ارمی حواله پیو بستر مرگ
 کعبه دینه عشق نارتان
 تنخی پاخن کلت کوتا بیکال
 خبردار و خبر کرد پادشاه
 ز بیماری چو نثر لاچار گوشت
 و چمن از پاپوت سرو و لارا
 و دن شاهن کون افسوس آه
 چو نم که دانه بی آرام گوشت
 به رجو مک رجو میانی عزیزو
 به کیا گوی ات حسن گک کلاس
 مه و د جگر س به کرم پاره پاره
 ره و نم کیا زه جی لجر چین دن
 بنت کیا آه به کرمی کم
 بدانای مرض عشق کعبون غم
 گمت چو س دل لاچاره واره
 تمی کرم به کم در جگر جای
 زور و عشق و لوس نثر کلامه
 دل به عشق کیا زانی غم و سو
 مرض تندرست نثر از ماوان
 مرض تندرست چوک مهلت میل
 مهلت حکمت نثر از یک بحیرت
 نه اصلا شیر و شیرت کارگر کوس

سپن زن نغفران تن گل انار س
 نه روزن تازه گی گل ننگ ویس
 گیس نم لعل لب کسنگ ناره
 و چیت نر خورشید اقریب و تند
 اندر زالت تمی بهار پاوان
 سپنات و هر سی حاله بحال
 چو از غم گرانو لگمت شکله
 به بودت گوشه لاله پاره
 گمت مضطربت ز صبر و یارا
 بو وندی چشمه میانی نور دیده
 کو و جوی صبح شمس سلام گوشت
 به و نم کتو گوی نثر زلزل آب
 گروین زن جوی ره لگمت قنار
 ره سر سزی گئی کوه تازه سروس
 اشته کنه کیا زه چوک تاران کون
 گمت کیا جوی نگاه بد کرمی کم
 شمس نثر ظاهر کراهه زه لکون غم
 به اک مرضن دس سپن کرم لی
 فو طعم استخوان چو مننه سن پای
 شمس کنه تگونه بوزن رد عات
 بهوسی نثر کن نثر کتو جوی و رو
 حکیمو یام و چو نثر نثر نثر جوش
 نثر نثر نثر نثر نثر نثر نثر
 دلوک جن شیر و شیرت کمن و نثر

سپن تن لاله رنگت همه پارس
 پریشانی گیس نثر شکمویس
 نهال نثر نثر نثر نثر نثر نثر
 بگریه خون تاران پان تاران
 ز بیم شه و نثر نثر نثر نثر
 جلال باد و بختک نثر نثر
 نگار نثر نثر نثر نثر نثر نثر
 ز بیماری و چمن گوشت واره
 بعد زاری بران نثر نثر نثر
 زانغ دل نهال نور سیده
 کچ خواری نثر نثر نثر نثر
 گمت کتو جوی نثر نثر نثر نثر
 کتو جوی کتو نثر نثر نثر نثر
 مطعی کنه نثر نثر نثر نثر
 کل خن نثر نثر نثر نثر نثر
 به نثر نثر نثر نثر نثر نثر
 و نثر نثر نثر نثر نثر نثر
 نثر نثر نثر نثر نثر نثر
 بدانای کرم کیا نثر نثر نثر
 کلام عشق زانی مرد عاشق
 حکیم پادشاه نثر نثر نثر
 سپن نثر نثر نثر نثر نثر
 مرض نثر نثر نثر نثر نثر
 نه زلوت نثر سپن نثر نثر
 تمی سپن نثر نثر نثر نثر

مرص عشق چو بی دربان پویش
 گزهر من هر بلا اهل شیر جان
 سپین خ شافی و کانی سودرمان
 خوشی که سپیده در دل غم نه بم ترلو
 کدورت ترا و از غم روز دلشاد
 ذه بخشی شادمانی زندگانی
 بکلم شاه انس و خرامان
 و چیت گل گوسن چون لاله دریاغ
 کرس تر عشقه نارسینه بریان
 پیایی می چون مدبوش کز لول
 شرابی حیت رلن لوه چچ و تالی
 و ست ناک اس چیتو کن کک خون
 ز منون ترا و ت شر اکبار که زدا
 چوان گزهر میانه آنه پیمانه باقی
 دیک می میدونی کافی چو میسی
 دل ویران بشیر باد و ورس
 نگار نازنین بهت در میان
 نه لوزت بز فک گو زهر بهوش
 بنجوش لحن و با و از دلا ویز
 بگارسن و طبیعت گیت ساز
 ز موسیقی سراسر یلم و کاست
 و ننه وئی عشقه سوزس کن کت

دلدار چها

تندرستی ره چشم به نیرس حال ندم با و کس
 سوز دل میدوی نیر ز طه نبدنی ز آه من

دم عیس گزهرین باد بلالنت
 مرص در دل ز عشق یارین چو می
 معالجه بهت بهت گزهر شیمان
 اسه که حال چالوی از ره سلوم
 گزهر کاشاید که از حلقه آزار
 زهر ورم رود با شربت هم آغوش
 الکی خدمت گذار و درستان
 و چیتو شش طهر دگر سنا خوش
 گل خندان بهجت سبب سو گریان
 پیو ان غم نازدن در خرمین غم
 گزهر من خفقانه آبادی خرابی
 ز جوش می سپین از چشم و جبار
 سپین از جام عشق یار مرست
 حکیمو تجربه کرس به مقرر
 سرود ساز و نی شافی چو میسی
 انک مطرب کرک آ غاز لغنه
 بموکیا به تل سرود ک خوش ترانه
 بطبع نفس سی به پره خاتون
 بمو منزه یرت اکهار سپین خکمر
 بالخان اساد و ورشی تی ریز

غزل و نیکار معنیان

سپین نه نیت چی میدا سجوان
 و دالتن شربت دبدارین چو می
 و پس قلم لای فرزند کن نھا و
 مرص کنه چو مینه آلا چو کت به معنوم
 شه نیت دادس و دا چو می شادمانی
 گزهر می دیوه در دوش غم فراموش
 سو بیدل و اتنا و کت یام دریاغ
 گلک خوشید و غم تر بهر شش
 کرک به شوره می نوش کز لول
 چو ننه کانه چیز جز می دش غم
 دلوک بان نس شراب عفران گون
 سپین خون جوشن نمانند قوار
 دپوس عشق چو می بویانه سالی
 برائے دفع رنج آن مکرر
 بنغمه جان بملکین شاد و ورس
 سپین به مرست سوز و ساز لغنه
 تتهوی از خوش تر غم تل و جوش
 بتن منز باگ و زهر از با هم کردون
 بمو تر خوش ادانی کز بهشتنا ز
 و ناک کم کم غز لها شورش بکیز
 کرک از خمر س کنوا این غزل را

تن من ز اجتم لوله ناران ماره متو

بیبار چها

بوز لست کانه در دمنه مشفقا غمخوار چها
 شعله پر و زهر چو شکر و ننه عشق ناز چها

نقد جان دل تو میویم نه جز سودای غم
داد ساری رفته در دل کس حکیمس باوه . لو
منظر چھوس کیاہ تا بیمار شہو کرو چھم
عشقہ دادی شیخ صنعتن بر او دین ز تار پراو
گت کر کن کس تپہ پروانہ غم پروانہ پرو
عاشق بیچارہ کین پیوستہ رکوی دست

عشقہ دو کاش او کی گرجی یا زار چھا
عارہ رتس نہ اہ غرض از پیرش بیمار چھا
کس غم مست سو دلبرست چھا بیمار چھا
غم کرن افزارات شش طاقت انکار چھا
زانہ کس تہ مدہ نش کتو نار چھا گلزار چھا
بسنہ چھا دیوانہ چھا یا طالت بیدار چھا

ہجر کو نش جنونک پیوین رست
زور عشق نش تیر گو حکمر خون
گذر س یلہ عشقہ نارن زہن پاک
شہنشاہ ترانہ نش لہ رہ ناوون
انک ت مارت جوان ہم نازین اس
میں بیت اسہ وزان شاد و خرم
فن سین موئی غم کرنہ اگفت
بالفت پیر فریب دیو ڈیھون
تہندی سستہ بالکل غم گذر غم
دلک سرہ پورہ حکیم باؤکتہ
تہندی سستہ نش چشمہ و شادود
میں رکار کیاہ دیدار عیار
حکیمین گیہ ویشیت عقل خیران
گترہ میں لپان پان پانہ عشق
وچین یکہ آئینس منز روی لکش
وچین بریکانہ ہیو ترستہ میں پان
شریان بریکانہ سرہ درک پان
خودی تر او تہ عشق جہاودانی
خودی تر او تہ کدہ یکہ مشر عشق

فزون اندر جنون ہمہ گامہ راست
جگر دسوزہ بیت مت نازینس
کرن دیوانگی جہنم دین چاک
حکیمو سبہ کرک ندہر چھم
میں ہیو چھو تہ جہانک اس
نگار نازین تھاؤک متن متر
بلوس دل تر لوس درد و کلفت
تہو ہرچہ کدناہ لول برہس
متن کن کرنہ صلا سہ نظر غم
تہنزی شکاک کن بالکل لکن نہ
خیال با خود درد دل شادود
پیر لوتس حسن ویشیت عشقنوی نار
اٹس کتات لوک ایتہ نابان
پنوں رخ شوہن چھو شعلہ کن کیا
زبس غیرت سو خوشرو گوسن خوش
شریان بریکانہ سرہ درک پان
گترہ میں لپان پان پانہ عشق
خودی جی بڈیدی بدین ملاک

شکر زیری تہنزی ہیو نش چھو کن لکن
نلو تنگل نہ لہ ون ہیو کس بین
نلو ان تر شور علم شور ناوون
کرک نش مہوش من مساز انجم
نلس شاید ز دل عیار غم
تہندی صحبتک کتہ میں شمنز
ملک صورت جوان کن دیو ڈیھون
نصیحت مشفقانہ کیت کرہس
کلاس لو کن کن تھاؤکتہ
متن سہ ویش سر تھدن نہ
کری لپان حای ردل بار دلدار
سپن ہر دم تر روی از عشق بیا
وچیت صورت پان پان مع افق
دس منز جا کر سچان نفس و خواہ
پنموت باجیل بارکیان
گترہ میں لپان پان پانہ عشق
مبارک چھو ہی نہیں لپان سرفانی
چھو کھی عشق صفت دین ملاک
خودی جی کھرا ندہر نہر عشق

بغشوق یاریم دیوانه سپین
 بشوق دوستی یا و کن شمی پس
 بهر تر ترا و کن مخر او کن بین بان
 دس منزهت حیات یار دلخواه
 زبیر حشمت پین مستی کرنی قدر
 بغیرت شوق دلبر لونه همدم
 یتھے پاخن سو اسوی هر شوق قدر
 بحیرت آینه کوین ملن خاک
 مخاطبت خيال یا دلدار

مہ رویہ صاحبانہ
 کس سیت چوک محف نہ
 آتش بر ختم سینه
 و چو تپس بوسہ سادہ
 پیمانہ کرت تڑ لو ہم
 پروانہ تڑ میا لودانہ
 زنجیر چیم زن بر پا
 محسوس چشمہ ماوت
 مستانہ کرت تڑ لو ہم
 غمگین کر تپس عاشا
 و چه حال میا لوی واره
 سرور اسوس مغرور
 افسانہ کرت تڑ لو ہم
 مہ چوہ اسونہ ہونجہ
 در عشق تو سودا
 گنت گوات عشق من زبیر

یکلی از خودی بیگانہ سپین
 و چن تڑ آئینس کن تڑ خجل گو
 خودی ترا و کن تڑ سین گزن
 سپین تادم تپھر آئینہ ترا و کن
 خیال وی زیبا تم اتن پور
 حکیمو در طبابت چو نہ کنه سود
 بنار عشق دلبر در تڑ سو ز
 کران ز رفقت دلدار فریاد

غزل سردن کا بغیر

غمخانہ کرت تڑ لو ہم
 رخسار چھوی آئینہ
 روزینہ میانی آدہ
 لوح شمع شبتا نہ
 پروانہ کرت تڑ لو ہم
 پالبتہ کر تپس شیدا
 نیو ختم دل تنسیدہ لاوت
 قد چالو کیا سرو آ زاد
 سامانہ کرت تڑ لو ہم
 تن ز جھم غشقه نارہ
 درستی علیش خم مور
 از دلہ بہ میبانہ پنجه
 گر یا نہ کرت تڑ لو ہم
 مشراو ختم آشنائی

مبارک لت چو خود بینی شمی پس
 پین رخسار دیشیت منفعیل گو
 بخود بینی پیشیانی ہرن کیاہ
 پین رخ بر زمین از کینہ ترا و کن
 بعیرت پان پانس نش کرت
 تڑ ملک دل تڑ امید ہیو د
 ہرن خون جگر از چشم مناک
 گنت ویران بیاد حسن آباد
 وئی کیاہ زنگہ زنگہ کیا و تن زار

دیوانہ کرت تڑ لو ہم
 کیاہ گوی تڑ میا لوی کینہ
 حیرانہ کرت تڑ لو ہم
 بی قولہ ڈ لو ہم وعدہ
 تڑ کار شمع ا نہ
 زلف توالے یار زیب
 زولانہ کرت تڑ لو ہم
 کس نہ احوال باوت
 دیشیت تڑ ختم گوشا د
 سیددہ نابھارہ
 بریانہ کرت تڑ لو ہم
 گوس غشقه چانی مشہور
 و چه میاکن آ رہ تڑ کخبہ
 منسکین چھوی شیدا
 بیگانہ کرت تڑ لو ہم
 تڑ و ہم زون زن باہ دو ہفتہ

زور عشق پیو در ناتوانی
تنهوی نهو و دین طاعت آه
نهایت مضطرب احوال سپین
بسوز دل و نین منو نس نه اغم
چو سی بودا دل دادن و آری
دشمن منو چو هم مسیران کرم
به نیش غم گشت چو من خسته لیش
پریشان کار چون زلف تابانم
چو سی انزوان اینی عاریانوی
فراقه یار نهیدی در بلا پیوس
زه تراوت یکس چو من و نه
غبار راه سن آباد کرتن
به دور رثار النوک و نین چو من
اجابت گوس در دربار باری
قدیمی چو من صفت عا جز نوازی
کرن نازل بلای نیک سالی
خصوصا کاشن سختی کشیدن
مهرباناه چو کیهان تو کار سازه
کشایش تن کرن از عقده پیش
ز بنیابی زهر تن تاب نابود
ز بس گرمی زراعت سرسبز تن
بسختی شور مرگ و تهر بهر جا
متداع مرگ خلق و دیو طهم از زان
تنهوی سپین بسختی خلق بیسان
رئیس شهریم اسی کهن سال

۲۱
سپین پیرانه سرد رفته جوانی
خرامان قدرته از رفتار پیوش
چو زلف خود پریشان حال سپین
خداوند آره چو کد انائی اسرار
کبران محتاجی حاجت و آری
غمن چو لاد گیمیت نهایت
چو کن مرهم متهم از رحمت جیش
به شیموت چو من چو من تا و طاعت
چو بے سامان نیموت کار میانوی
معاوضات غم شادی نه شیم
به نری فریاد رس و علی المن بس
سبب کر چو تنوک به نره روم
دوم دل تشنه لب چو من چو من
یده قدر به چو من چون کمان گوس
کرن تن چو من چو من چو من
خداوند از قحط و خشکالی
فقیرن ناتوان قحط دیدن
نجویی چاره بیچاره کرم
پریشانی ز منن از قحط در گنج
شرین گو تا که راد تن کو من ب
هزاران کشت زان هر سرخوت
ملک ن آدمی نجواب خور و رود
جو و گندم سپین گیران نرا ز جان
سپین یدله بل گنج از قحط عسرت

زیانگار
به شیموت غم کهن مضطرب سپین
دش از دست دست از کار گوس
براری لوی دل کر با خدا غم
چو من بنیای احوال دل زار
تقدرت مشکلسان کرم به
بدل شادی کرم تن از غایت
یدر دو غم ضعیف و ناتوانم
قدس هم چو من گشت از بار فرقت
غمس منز یا الهی مستلا گوس
ز بند بجز آزادی به شیم
بقدرت میان خبر باد کرتن
به نین لیش لیش شمع آن و من
و دن و راه بسوز دل براری
خدا تن ناتوان اس مهربان گوس
سبب گشت غم بغیر لا اوبالی
امان ده ساد از زان صفت سالی
چو بے پروا خدا یار به نیازه
تند پرده عالمه آواره کرم
سپین جوین نیکو آب نابود
چو گوهر گوهر جا آب ناب
سپین ملکش مخالف قحط بر پا
بسختی خلق شیر به پا و سر نمود
مرن نیمه مرده بروی ابل عرفان
تهی از عیش و عشرت پر حسرت
سمت گی پادشاه شهنشاه

باحوال پریشان جمیع سپین
 سپین میه در آگه سیتن کن بسم
 بستنی مرنه بر ستمی کیه مکر و اس
 و نیو که شایه سیلو غله وافر
 در آخر بیوک اندیشه دور
 کتن در شهر تراوی کویچه بازار
 چو لازم کار روان سالار است
 اسبه اک شاهزاده دکنه همراه
 شهرن پو واته ید بر عام احسان
 ز مجلس تنو گندن کل پیش سلطان
 ز بیماری بچوس افشده گوشت
 آگاه و ناله تراوت تنگ است
 زلم شایه تو می سیتن مرستی
 یهتر منس مفر نافع چو چهل
 کمرت بر خیر خلق الله نیت
 شهرس گو بوزه و ن دل سیرت
 یه بوزنتس نگار سن تازه گوزنگ
 منون بولن بشادی همچو بیل
 هتن نوشن یه بوزنت کیه کهر تم
 کرن تم محبت اک گرم چون مع
 بونیز چوس کاروان لارلاق
 ز حبس مشک چین راه لدر کار
 بد ریاه تم شتا و زن نهنگ
 پتن پرت کیتیه نر ایای و ک
 ستره ایاب و ان شهبانه

و دان شاسن و ونن جمیع
 کرن نقل مکان محطس لازم
 چو بهتر حرکت کن کن کوس
 هر سو عقله بند گرد و ره نادک
 گنه جن در هر سن آباد منظور
 مکره شهره شس تا سر حد بند
 دلا و مرد سا زور و اوار سن
 یاسا شس پکو اسن بادل شاد
 لکم محنت شمه از او پس هیچ اسن
 به ید وی حکم اسن تا حله
 به ستر خسته دل پنج مرده گوشت
 در آن طراف بوزم رنو هو اچو
 گزیم حاصل خیر مر درستی
 خصوصاً تنو غر بر خدا چو
 بر غمت از به دل هم به نصرت
 بمعنی دلو حضرت از رضا نش
 فلوس دل تنو فلوس آن سیزنگ
 گرهن رلوشن مکر وی درن
 بچستی گز مکر بر سفر تم
 دین خلقن کرت راه مدهارا
 گران فتمت تنو وی چو جنس للاق
 لدرک و نطن سیمه بابی مان
 لصجرا در گکار و زن غنک
 پتن تم شاهزادان در یاه دیار

سجدت عرض شاهس کر که با هم
 مقرر در هر وزن چو عازم
 دپوک غم کو کرن چو راهی خاطر
 بهفت فلیم علم سیر کرا و ک
 الو مول بهت تنی اسر غله سیاه
 چو منزل دورته راه خطر مند
 کرک ید هر بانی ایش بهشت
 گزیمو راهی شهر حسن آباد
 نگار خسته دل بوزت یه فرمان
 بمن سیتن کتن آباد لاره
 بهت در خانه چوس لنگ است
 بلا کتای مدیت اسن دچو
 حکیمین بهند چو قول مقبره ال
 بی آسایش خلق خدا چو
 بیاسن منر تنو وی تم کر رعایت
 بنس دیوه دهر حاصل خفاش
 تر لوس خاره فلوس نسا چون گل
 سیتن از خوش نگار شکافان
 سراسر دل پریشان خلق کی جمع
 کر لوتوه جمع کنه است با و
 حکیم اسن فر خنده اطوار
 سبک و اس تم شتر خوامان
 به پیش شاه ساری اتا و ک
 هتن سیتن ز حبس مشک تار
 هتن سیتن بطر ز خسر واته

سپه راه کندن تارانت ز لشکر
سپهرت بر فردا و دوسر و
بچالاک و تند و پرتنگ و
تیر بوزت مول کوتاه دمان گوس
تیر بوزت ترا و غم رفتار چون باد
سراسر غم دلاور سپه روان آس
پیکان گو کاروان با مشک تاتار
تره و ن آس و بر نطی کار و اس
متم در دل غم اهل و خیال آس
ز گرد راه دیگر آبر و دار
یتیم پاهن سچالاک پیکان گ
دلوک نت دیره ترا و ک خیمه خرگاه
کرک نت فرس از دیای ساد
ز جام به پیشی دلوک می ناب
سپن از شور و غوغا عرصه خالی
چو بخت نیکبخت آس و سیدار
چه ندر غم غفلت کار غافل
اندان در مذبح عاشق حرام است
میسر بر نیده دلش بهوی حال
بهش یاری کران اندیشه دور
بنی کوه سیت وصل با ر حاصل
غرض مید چو یارن آسان شکل
قبا تراوت با سر ساد و گدرا و
سپن بن خاک ر لاغر لخت و اس
برن آل برن و زنت فدا لاگ

زده پوشش بر غم جنگی دلاور
پگاه غم وایه نا و ن کوس حلیت
ژلن آسوی مثال باد صحر
دلوک غم میانه چشم بنده لاله
مهرن لارن بر آه سس با د
زده کنت کران بن سدا
سود و هر دزن کرک با زار عطر
متم در دل خیال سود و سودا
ز بحر یار دلش بر ملاک سود
ز راه دوست نر الون هوا آس
دو بر غم بکت اک منزل کرک طی
کرک از ایران شاه دلاور
لجسرت بیو طه ت منر شاهزاده
سپن هر مست تم در خواب گوش
نگار خسته در خرگاه عالی
خیال لیرش در دیده جا کرد
ز غفلت پاک غم کی غم چه وصل
بیوان مین راه نر چو یار هولش
چه بیتابی تیر صبری منر چال
دین ایدل شهر یار و تاک
گشاکم رویه باد لدار و اصل
ژده بر طلب بن چو یار ویت یار
خیال شاهی و هزار دگی ترا و
چه یار سن از و سچ سرفرازی

سرو سامان به آماده گو پای
بشادی در او ساری کا و ان بیت
بنس کتیه زن هر جزا مان آس
خدا همراه چو یار تن چوک حواله
پیکان بنس سیت کم نو جوان اس
دل جان اس رخد متگذاری
سپن بیتابی ل تن ناز بنس
سود و سودای و کبر آس و شیدا
گشاکم آسوی نر کتیه رخسار
سود و شس اولد پانک و آس
بیان بنس لکن نر و ات ناگاه
عجایب خیمه زر کار بر یا
سپن شب بیو تن بر ط ساقی خواب
کرت خوف رجا از دل فراموش
سود و عشق ترس و دیشیا
خمار خواب از دیده رها کرد
بغفلت کز کس غم تمام است
لکن بی کز نر ندر لونش
نگار ناز یار ز عشق محمور
ژده آخر بر در دلداد و تاک
دین نیرت دین لیر دعا نقل
گشاکم یار و لبر و اصل کار
چو کتی عاشق خودی ترا و تکی
ژده چو لازم است عجز و نسیازی
اتمه دارت ژده نر نر گه الاک

عزیزه سپید تر نشینت خوار
شویی نه عاشقی نه پادشا هی
دین لازم همیشه یاری وستی
که در آن دل لبرس سر تراوه خوشی
سجده بهتر مرچوم از بهر جانان
بجز ذات و صفات اندر جهان کینه
در آن شناسین من عشق است
همزگی بکن سنگ باریار
چو نی غیرت گشت عشق کمال
گزه می جامل وصال جاودانی
در آن عاشق استندی رنگ یا
سپن یک رنگ سی چچی کار سازی
و میره خلق لغسانی چه تراون
دل نمکین سپن سر شا در جور بند
سو دلبر میا لو دو دایره چو شوهر
یتیموی بهوشوراه گزیم مقدار
صبح بیه فلوته لوزانی سپن نب
نمیتس کاروان بهر سلام آد
نگارن دلپوشن ای کاروانی
نمی سینت نه شس جمنار روز یو
بدل کانه بدوی کرد خون همسین
با حسان و گرم شرمز چانی
بجان دل چه اس جانی فدائی
بتنغ حکم هرگاه خون مارک
مره گا در زاده گستاخانه و قوم

ز بقدری گز هکالی بمقدار
ز دل تم بوزیر همش ترج نصیحت
کردن چوم شرط اول ترک هستی
ز سر تراوت خیال خام شا هی
کردن گنم در علم پین پان
ولا بالنزاع و نکیاه نام تهاوه
سلوکی عاشقی دونه ارشاد
چو شرط عشق بازی بادل تنگ
یا سرخ دگدگت زین تندی ل
چو دلبر مست ناز به نیازی
لنی من چوی پوان عشوق میت
یهوی فانون چو مردان جفتن بهند
حمید و صف رحمانی چه پاون
نشان لبونی زیکرنگی نگارن
ای داژی لقبی تهاوه منظور
دس سینت یی من اس کت بات
نگار خود نواز خیمه شب
کرک نشساروی سرخم بتسلیم
تو ہی پط چیم کردن اک حکمرانی
مبادا کانه اکاه توت بهر و فرود
نتنغ کین بو گردن دمه تن
بدل فرمان چالوی کونه مالو
چو فرمان چالو فرمان خدائی
دلپوک تم یی چو شرط دوستداری

ای نه راست عشق کجکلا هی
گیر راه موافق با طبیعت
قبای پادشا هی یزوت چاک
که طت تهاوه نشان و نام شا هی
بعالم چو مینه جز نام و نشان کینه
موافق پانی کیه کرام تهاوه
چو کھی عاشق سین همزنگ باریار
دوئی تراوت من باریار یکزنگ
بیکرنگی سین دوست فانی
کردن بر خوبی خود و عشق بازی
حقیقی عشق آسی محبازی
فقیرن حاصل کن عاشقن بهند
بگوش دل و بس عشقن یی پند
جوانن مست عشقن بهوشیارن
یهی کر اماه کره پاس مقرر
زنجوایی گیران فکره منزرات
نگار خوش دل ز خیمه بردارو
بجاس اس هاه آداب تعظیم
بر غبت تو ه سومیالوی حکم پوزو
بدل کانه میانشی مرس کرونه
تنو دلپوششها اس نب جانی
چو بر سر اس عادت کونه نرالو
ره چوی سر سالو آیت بد و مارک
نی پیچ دو ب سچود پتوم یاری
زهر حب نسب بیکانه و قوم

تو ہی چھوہ خوش کرن دل میاں لوہنگ
 بد ریائی نفس گمراہہ دن گے
 و لویت کیا چھ سانی عقل کوتاہ
 تو ابی ہیو خط زان چھو لازم
 سمیت ساری دی پوشہ ہنتا
 بیک صورت چھو لازم فرض زان
 کرت در بے تمیزی سرقہ نامور
 نہ بوزت دریاہ دل خوش سارین
 براہ یار جانی خاک سپین
 سپین شہزادہ کا در ہر جانان
 ہر صورت رٹن پلہ رنگ لبر
 سپین رتن بلوہ کر محبوبی یار
 ازان صحرا و تہت با کاروانہ
 پیاد چشم زیب چشم آہو
 پکان بر یاد چشم یار سر مست
 رٹن منزل پی دلدار کیاہ آسو

تلم از دل مر یا مت شر
 بونٹ یارس گترہس نادان
 ہون پئے بوز مس نیس باہ
 کر م عشق نسوس ہر تل
 شو بہ ون رخ زہ قند گل
 کمان ابروی عیس پتر خم
 دو چشم ناز مست ادا
 زباک شیرین شکر خندہ

مر و نتو دُوب سچو بخوف مے بے رنگ
 چھ آسن پادشاہن عقل عالی
 درین حکمت چھو علم پانہ اللہ
 اس نسبت نایشایان من چھو
 کرت گمراہ اس ساری دلو کیاہ
 حدیث معتبر چھو ی پیش ہر یک
 دل و جان حکم چالوی تھا و منظور
 ہر ہستی رٹن تراون ہستی
 دل زچرک خودی تن پاک سپین
 در آب ہستی غم کرنے بیباک
 وچن غم رنگ با از رنگ دیگر
 ہر ان تن شوق حسن روی نیسا
 بشہرستان نیبا گوروانہ
 رٹن سوک و ان ہر شیم بوسہ

غزل سردن کا شتیاق یا

سو دلبر وارہ ڈیشن کر
 سو دلبر وارہ ڈیشن کر
 چھو ازادن ہس لادان
 نگار سن نا وچھوم زیب
 سو ید دارت دیم کر تل
 معنیر زلف چھس سنبھل
 زمرگان تیر ما دتھم
 بھشوہ بر م دون ہر سو
 چھو من مت دتھم بندہ

یہ بوزت خلق ساری حیرتن پے
 یہ کت اصلا از حکمت کر چھ خالی
 مگر در مذہب محسن مضم خادم
 حکم اسند سجا لازم انن چھو
 چھو محض کفریت ہو ہوا امر مانن

چھو ہری از ادب با قوق بیشک
 بکت ناخی لو کو ہتوتی دن تر
 براہ یار طرقت اس ہستی
 درین حکمت چھ کامل عقل حیران
 لباس دل بصالون صفا پاک
 تجلی غم وچھون از خوبی یار
 پکان آسوی یوان لوی زیبا
 وچھان آسوی تنزی چشمہ ہر سو
 پشان کیناہ شان ہن غم عفتہ
 گزٹان ہن صبر نہ آرام از دست
 کران اظہار شوق یار کیاہ آسو

بشوق دل رٹن در بر
 کرس قربان یادک سر
 تنزدی شوق چھوم ہر
 بود اس ہر گز تحت برد رہ
 نہ چھوس گفتک چنبرہ
 چھ بینی ناز نین چنبرہ
 چھ ہنگامک زہ جاد و گر
 دہن چھوس چنبرہ کو خرہ

کمر نازک دلا رانے

صنوبر قد چھوٹس رعنا
سوئی از دواتہ مہ داکس
بنار عشق زالن چھو م
بوزاہ قولہ ڈے نہ شش
یہ نارن چھپل مہ لافون چھم
مہ وچھ سکینہ بر صورت

گل اندامے وگلفامے
سود لبر واره ڈایشن کر
چھو سروس در جگر متنا
تھوم کن واره فریادس
جگر مہ ہولہ گالین چھوم
پتہ اصلا تلی نہ شش
دل ندر مہ زلہ ون چھم
لین گزہ مغیس کن وت

پری شش شو بہ نہ
چھو از شمشاد زیبا تر
رٹس دامانہ در شش
ہمن مہ چھوم نہ لولک ز
برس تل و زہ تراوت لر
گمت چھوم سینہ زن مجھ
ز نور حق یہ چھوی منظر

رسیدن کا بغیر درخت آباد کہ وطن مالوہ زیبا بود

یکن القصدہ پی تم اجڑ پند روز
چھو ان تہمہ بلبل شیدا جگزا
لب دور یا سرائے در میانہ
دتن منتہ خیمہ رنگین زیبا
شمن گو در شہر ہر جا شہر ہور
بسوی کاروان بہر متاشا
سوساروی کاروان از شک خیلو
منقش فرش بہا آمادہ کرمت
عیان از روی اولوز اچھی
تہندی سہ خورہ کھنہ شش کم
زلف شس مایہ دوکان عطار
کران از تیغ ابرو تسل ہر سو
وچھت مت سوزنہ نازک نہ خنجر
لشش با قوت تان اعل خوش رنگ
تسند قد اسوشمشا دسرفراز

بجین آباد وارت مختصر بوز
شادی رخ تہ تا بندہ کیاہ گو
بہ ناون مقرر کاروانہ
دران گلشن سین شیدا چوبل
چھو آمنت کارواناہ از رہ دور
وچھو اک طایفہ فرشتہ بہانہ
سراسر خوش رفتا خوشخو تہ خوشمو
نمن لہٹوناز زمین اک فوجواناہ
بجین خلق نسل طوارشا ہی
سراپانا ز جسم جان خو بی
توی کن مشک چلین سست بازار
نجدستی کمان ابرویہ چارت
گزہن آس خستہ کم کم جان مضطر
تن سیش ہر سر چشماہ نور

چھو کوتاہ سوڈیشٹ شہر دلار
ٹلوس غم ہچو گل درخت کیاہ گو
ولکین پانہ گو در بارغ زیبا
لین غم یارہ سندو شہوز ہر گل
تہ لوزت در کئی شہری لوک ہر جا
نمن منز سارنی شاہی شانہ
عجائب خیمہ ما استادہ کرمت
نہایت خوش رفتا ازیر کن دانہ
سو آمنت یوسف تانی بعلم
جبین نہ روی تننگان خوبی
نہوخی ترک شمش مست جادو
گزہن خلقن مہرگان چن عارت
دہن نازک تسند ز غنچہ تنگ
محکم تعدہ طورک کالین کافور
کران پامال مشتاقن رہنداز

بهت در خمیه عنای کجکلا تا
 بتجمع روی او پروانه سپین
 سٹھاہ خوشرو جوان ہم تن و چہیت
 نگارنا زمین زن یوسف ہر
 اکبر ہنس دوس کرم اقامت
 زحجر یا لکسب گوس مارہ
 وں تمام آسولازم مہ کرن صبر
 گیمک وایچ فرط نسل کہ بے تنگ
 مگر یرہ کت چہ گستاخی ہر سر
 گزہ بود در میان شہر دلدار
 تھے بہت سادگی کا روئے و
 بقدر جان و دایہاری خریدار
 چشم شوخ آن ہر مست جادو
 کرن غم کشتہ خلق انتیخ مزہ

کرت بر پا عجیب بارگاہ
 بحسن آ یا خلق و منسری شکل
 بسوئی خانہ فیرت منہ چہیت آ
 سو عاشق خستہ دل یدہ بیوٹھ دریاغ
 سو دودہ تہ رات گوئن ن قیات
 وں تمامت کو آسوس و رہ دور
 انتہ و ات گزہن جہوم صبر جن
 گزہیت وں حجابانہ وچن باز
 گزہن گستاخ تر نش کر چہو
 وچن کونہ کو چہ منزہ زین ہا
 بعد جاہ وشم شہر ساندراو
 زحسن روی او شہر کس سر
 سپن بے صبر و بے آرام ہر سو
 پریشان گمین بے صبر و آرام

نماشاہین چہیت دیوانہ سپین
 وچکن ان تھہ در ہر جا کر نقل
 سپن وں جہر حسن باد کوئی شہر
 چولالہ بہت دلس منزیارہ سند داغ
 کرن مسکراہ دلاون کیا چھو چاہ
 لہ وں بہت لہ وں ہار موئے
 وں تمام دورہ دورہ اس لتنگ
 زہوم شاید مہناک شو قنوی ہار
 چھو وں شرط ادب سن ہر دلدار
 بنم دیدار سندن غایبیا نہ
 سپن ہنس کو غم ہر کو چہ بازار
 سپن دیوانہ و تہو غوغائی محشر
 ہر سو آسو تراون تیر غمزہ
 تہ دیشٹ شہرین گوئن ن تمام

آگاہ شدہ زیامی دلارا از مقدم نگار بقرا پیشکش سخن اقامت طعام و شراب

زبس غوغا سپن یدہ گرم بازار
 چھوت سالار دوتی مگ جوانہ
 شندقامت نہال نور سیدہ
 سمین بویاہ بقامت سرو آزاد
 تنر صورت پیرا زوٹھا ہر کس
 محبت سیت مال مال سپین
 بہرنگی و جمہنگی سر اسر
 تہوی ہر پوچھو سپین شہر ہار
 نوی کن تر شہر ہر خوب سپین

ازین معنی سپن زیبا خستہ
 بطاعت بدولت زنج قارون
 بحسن صورت معنی رسیدہ
 فروزان ختری از برج خوبی
 عظیم المثل در عالم کنوی بس
 بہر بھنسی شہر ہنس گویر وں
 بحسن صورت معنی برابر
 سپن شہزادہ شند تہر لالین

ز شہر گج آمنت کاروانہ
 بچمت شہر بصورت زنج چھو وں
 ملک غوغا بصورت آدمی زاد
 درخشان گوہری از برج خوبی
 یہ بوزت واریاہ خوشحال سپن
 بر غبت لغت ہر بوزن وں
 صفیت شند بجا طر گیس جاگیر
 رن حسیب شند موافق
 نوی مجبور بکن مجبور سپین

سمن مجنبن با مجنبن لغمت
 چو ناهنسن بهندی لغت
 زبان از شکوه تلخ جهان بند
 لغتش عاشق دل داده سپین
 ز قرطه شادی شادی کرن کیا
 خراج کاروان تن بخت ناوَن
 بحد اندام خوش سر چو خوش
 بفضل حق مپن تنو شکل آن
 ستمکاری چه قانون کارام
 سراسر ناز و نستی بے وفائی
 برکت عالم چو از خوبان لکش
 خصوصاً آنکه خوش شری خوشی
 کرن زیبا به از عاشق پرستی
 چو وَن لازم کرن تن منربانی
 و جعت تر پیو که نوک غرت
 زمین پراز لطافت تیا سبکی
 سها شهر بر کرن شیرین از جان
 به غنیمت های گوناگون مزین
 کرت تر سیت ای که علامه
 بیانش رس پی تعظیم ترا وَن
 بوسکین محو رس برک و بان
 تعجب چو رس و چین چیم مهربانی
 ز روی لطفت به منظور تها وک
 بو و منون گوسن این اگر امشای
 مگر فتنه از کمال مهربانی

پرووی پوزک چھ ناهنسی قیامت
 ازین حشت مبرا ایدل نه کرم
 باین شیرین حکایت باش خرسند
 صفت بوزت سها تن مانی فرس
 بجلدی گیه نزد دختر شاه
 نگارن بوزت منر مهربانی
 مکت تن غایبانه میا نوین و نوق
 و جعت بالکل شری غنحوار لاکم
 تهنه اندام چو شکل لطف اکرام
 چو معشوق صفت بس خج بروی
 و لیکن خج چوک نازش
 مره چوم دلبر پین عین عنایت
 ز عاشق در وفا پی پیشدستی
 ضیافت تر کرن کم هر مهران
 انم شهنش فدی سرشتن
 کرن بیاه ز کمال بهوشمندی
 عجائب میوه ما الوان بیامان
 لذت خوانن کرن ای نگارن
 عزیزا خوش تمیرا خوش کلامه
 و ن منونش پیامه خوش کلامه
 سپن مهران من تر بهیو سیدمان
 ژه کثر تر مهربانی اسر لازم
 دل غمگین من سرور تها وک
 بو چووس کیا چیز در غربت چو
 به کرم بے تعریف و دانی

ز مجنبنی نه وَن کلفت و غم
 ز ناهنسی چو امنت بر نه عالم
 نه زیبا شایق شهرزاده سپین
 به مجنبنی سها تن مانی فرس
 سراسر تن نگارن قصه با وَن
 ترس غم نه کرن کیا شادی
 مہ پٹ نادیده کمریوت احسان
 کرم تر دلدهی دلدار لاکم
 چو رسیم دلبران جو روحفانی
 نه چوک انصاف نه زانن نکوئی
 دل چیم فدای یار خوشروی
 چه جای شکری جای شکایت
 دین از روی لطف و مهربانی
 سپن آماده با صد زوایمان
 بلذت کیا به نعمت خوش نمکی
 نگارن کنو عجب سلوئی قزی
 کرن آماده الوانها ملون
 نگارن کیا و نی تن به یارس
 ضیافت پیش کش تر و اتنا وَن
 ژه کثر زیبا به چیم دپتر سلامه
 ژه بهیو مهران میانی مینربانی
 نه میانی انده ای کره چیم بونام
 به بوزت کرن نگارن عذر خواهی
 عزیزا نه مین منز لا که کافه یار
 به کرم بے تعریف و دانی

ترحم به نهایت شکر کردن مه
 مه بر سر از تفق تاج تھا و ن
 لیمه در زمان تن استقامت
 زه کل گذشت چو س کنتز علاء
 کرن و ن از وفاش بنده کی چیم
 تمام عمر در شکرانه روز نس
 نگار است بد رعاشق بولاکس
 دس و ن سجدت بهرین دهر سو
 نه شچه از عشق پر درد و فسانه
 تمکو واقف فقط عاشق به عشق
 چمن لسن قاصد س اداب و عظیم
 سو بخت سوی زیبا گزیده ای
 تنه من کهنه کهن الا غم یار
 سین و ن حکم افطاراه کرن لسن
 تولان یله لقمه از لغمت کھول سو
 ز نار عشق و دمت دل بن لسن
 کهن من و اربا به مضمون بوزن
 کتن دل ت سو معنی فکره تان
 گمت پائنه دزد خیر از عشق
 بعد عاشق صادق سپنوت
 منس بید و نده عشق جای اسی
 دس اد چوم هوای سیر گلزار

عنایت بر عنایت شکر کردن مه
 در آزادی با حسان بنده کرن
 نمکه و اس حقوق شکر لغمت
 کرم کرم نه مول بهتو بن با حسان
 بهوی چوم عهد تیو تام زندگی چیم
 دوتا کرم مه قد از بار حسان
 کرس عهد وفا صادق لاس
 ز حال رد شوق دل به پیغام
 تمکو معنی نیاز عاشقانه
 سو قاصد خبر بالکل زمعنی
 کرن خوشنود پارس شش تبرکیم
 این غم بر نه کرم غم خوان لغمت
 بینه چیم اسو گوشت عشقه بهیار
 خصوصاً لغتاه از یار و اثر س
 دواتس د ادلد پارس بیون سو
 سو قاصد تو بامت شیس زیبا
 پیئی تخیر خود افسون بوزن
 بد انائی تمکو مضمون تولت بیون
 رسد یومت رجگر لسن تیراز عشق
 دس گوشت گزعت تنو پنه پانه
 گزیم معلوم لسن کزده لای اسی
 ز حزن تنه نال کم کم جامه رنگین

مه ساری کار و انک تاج تریون
 بالطف کرم شرمند کرن
 بخدمت دینیس عرض سلامه
 مه شریک گرفت نقد دل جان
 به پیمان پور چون پیمان روز
 بویکتی کرس عهد پیمان
 تندرخ کعبه چوم محراب برو
 بز بیانی سراسر گزیده اعسلام
 تمکو معنی سراسر ذوق نه شوخ
 حدیث در دکیاه بید وزانی
 غلام تونه خلعت خت شاهی
 و چین تن منر عجب مان لغمت
 و صاک صوم زن اسوی رکن
 دواتی جان پر آزار و اثر س
 جوان شربت فراقت تبت لسن
 نگارن قصه و لوس لغزیا
 سه ایما فهم تن کم معنه ژاران
 نگار از عشق سپنوت چوم مجنون
 مه پت از جان دل عاشق سپنوت
 گزیم سره چای روی میا نوی گز
 دین ظا هر کتیزن کن سلوین
 کرت پیرا وزن کیا لغبت چین

بر آمدن زیبا در باغ خود و بنا بر ملا خطه نصیب و نگار نمک

بهرن سیت پاش و نده دا

بعد از واد از خانه در ایبه

گرس پش کثره مهوش شوخ سرش
 منوشت ایش مشان گلگون شبدیر
 خدنگ غمزه بهت از قوس لبرو
 سه زن در امر پئی صید اوجان
 یتخی پاچن بکن گیوه از دربارغ
 زلف مروت دواتی سنبلی ب
 و نان می است پخته دونه دایه
 سخن طریل پیونچان ناون
 کرون مده جامه از ناز کین دور
 نمایان اس زن هتاپ آب
 زرو شیر آب یز یا آبرو گو
 برای صید هی دام تراون
 ینه آبر اندر پیوموی آن حور
 مشکین مو کزن تن کیت خیر
 روپ دست ولدن بر مین آب
 بباطن یانه ندس بتجو یس
 دین ید آسته سی شوق میاوی
 بگل چون طبل دیوانه لاران
 به بوزت تملو از شوق زیبا
 بگرد قصر دلبر یا دل صاف
 کرس نه بیاید وری تن نظر کر
 سپن بیجان نهوی گویا که کشر گس
 نه بوزت گوشتن بیاید دل ترم
 چو گل مده نال ز کین جامه پیرن
 خرامان گیوه ز روی مهر باقی

سوگر زن واد زیبا مثل آتش
 سواراه خوش قیامت پش نمودار
 کزان یکاه اس مثل عام هر سو
 شکا رس اسن امتر سیگل نه
 کلالن تن و چیت لوبر جگر دلمغ
 کزان از غنچه لب ماحفند روشن
 دوان دن تن نگار س جایه جایه
 بصحن بارغ حوصاه آسون خوشتر
 بدن مستعد عیان گو شعله نور
 لدن یله آب رخ بوز واره
 ز عطر شکویش مشکبو گو
 به پنجه اس موی شان و ان
 تنه یکسان گو با مشک کافور
 تخی در بر ده مو کزن پنهان
 و چیت تن کن سپن بنای سیماب
 زه چشمه منتظر تن یاری کن
 سخن طریل مین تن و ق میاوی
 نگارن نام بوزن آیه زیبا
 زخمیده را و نامت سوی گلزار
 سوی زیبا نظر خم ترا و از دور
 نظر تنز سپن تن تیغ خونریز
 تیغ عشوه مستند خون مارن
 ز آب سرد دلول کثره سر گرم
 تن تنها نگار کن پیکان ای

سوگر کیا تیز رفتار و سبک و
 شولس تنجه خوش شیرین جلودار
 خنجر نشت بهت مکند زلف بیجان
 کردت سیر گلستانک بهانه
 نظر تراوت نوان بلین زن آب
 بهران کو کم کزان شرمند کوشن
 کزن گلکشت بهتونی بارغ چهاون
 شبنم تنجه خنجر منتر حوسن کوثر
 سخن ستابی تن آن رشک هتاپ
 پیوان دن زونه باران ستا
 پریشان یج می شکین یم تراون
 پریشان دل کزن صبا کمان
 ز ناصانی و بچون در آب تقصیر
 تنجه در طلم زلفت آب حیوان
 نظر هر مست گیم تر شست و شوی
 نگارن نازمین دل داری کن
 سه زن پروانه حسن پانه زماران
 سپن تن مضطرب ل ناسکیبا
 گوطن خم کرده کعبک با طه طوان
 و چین دن کوثر منتر جنتی حور
 و سبت پیو بز زمین بهوش عشق گس
 شهید عشق خود یکبار مارن
 تن زیبا لکیده مانه شیرن
 گیس و راه دس غایب تنز رای
 سر بالین آن لمار جانی

جوانه نازنین دلویش جان پاک
بخاک لوده تهنه دوی گلگون
تسز صورت عجب شکل پرین
سپن مشتاق گیده یوانه آناه
ز عکس آن نه خورشید خا ر
لبن زن مودمت تم زندگانی
متن دون پانوان اچه لو سپن پو
سپن یکسان دوسی بکل جدی
دوشیون زخم عشق کارگر گو
ز هو به لاگت تپه رشن نه بیت
بترگان دزمائی راز ماک
مبادا ماکر هم افشای این از
نگارن وچه سه کلر خا در باغ
خی لیت نازه گی توت کهنه عین
خرابستی عشق آسو از دور
سپن منلوا وچیت خا زریا
وچون یله جلوه حسن رخ یار
عنان صبر یونس دره از دست
دس و دکنه صبر استقامت
ستم چھوی نزن رکن لده دور
دتم درشن ستمکاره
بله یو چانه دیداره
ناره دورر یو لوزاله
چومس پیاله رندانه
گوی گیاه کینه میانوی تر

گمت بیجان پیت بهوشن رخ خاک
نگار خوش سرا پا نقش خوش رنگ
جبین متن آفتاب خاوری زن
بشوق جان دکن سرو چالاک
دخولت بهوشی سپن سو بیدار
سودلر یامش عیسی نفس و
کرک از یکدلی بیگانگی دور
بترگان نیر اندازی کرک کیه
دوشیون لفسدی یکد گرگو
زبان چک بسته لکین از اشارت
حکایت مائی ساز و سار باوک
کرت ناز و نیاز عاشقانه
چو لیل متونه بر دل داغ بر داغ
تجلی وچونه از نور رخ یار
نشد انت خرابی گیسو
جنون متن سپید گواز حسن رخ
ونی گیاه شوره خانج یوزن نار
خصوصا پیوس بحر یار مشکمل
سپن اکدم متن زن صدقایت
نه آسو خواب شبی راحت روز

غزل سردن کاد و فرق با

ژده لالو از دلو ساله
بهمین نو چیم به تارن ده

کل خندان مگر از گریه در خون
منز عشق گمت گم نقش لرزنگ
وچیت متن سند پر خا ر وخواه
کرن آناه نه نه نه از خاک
کرن یله رویت آن یار جانی
توی کن مرغ جان متن در نقش او
وچان مست اک کس کن شنائی
بعشوه سحر پردازی کرک کیه
وچان تم اک کس بهیت بحیرت
دل جان اک کس سنت زلف غارت
بیوی زیبا به غم از ترس غماز
سپن ای سه زیبا سوئی خانه
نور به لگو تهنه دس کهنه عین
وچیت متن نازنین بایس مهن نار
چھو و گیاه از می دیدار زیبا
سپن آشفته دل حیرت مویش
میتون عشق همچون سیل مست
هتن به برت دن چورغ نیم سمل
ز شوق یارین پیه نارموری
ونی گیاه بهیو مهن در دگر سوز

تمو جان جانانه
کره یو کله تهر بانه
بنو منز گلشن و آله
آماره چانه چمنو نه
مه کر غم سینه بر بانه

و نه کس گياه بنیومنت چھوم
ونیوم رنه اشه دامانه
گمت چھوس غرق در ماتم
بجان برسوختن محکم
و چیت چانوی قد آ زاد
سپهی سر خوشه دامانه
بمن چارت زه نازک زه
سوزن خورشید نورانی
زه جادو چشمه پر خمار
چھ شنگت در گشتانه
پر ز لون دند چھی گوهر
لندون تار چھوم موری
جفا جو به سستم خویه
شهنشاه پرستانه
امید آشنائی چھم
چھو بے آرام و بے تسکین

دس کس غم سنیومنت چھوم
مه دور چانو سخت از ستم
بود غم کم زه مخنه
زیر وانه چھوسی نه کم
صنوبر گویا شمشاد
مولی دودینه میانوی بره
مه لایت تیر مرثکا نه
زه رخ کباه زه چھ شو بانی
و چیت نرگس مگر بیار
دین چھوی چشمه کوثر
لبت غسل رخشانه
تر لوهم صبر بهت موری
پر بیرخ مشک گیسویه
سستم چانی حیدائی چھم
مه لاکم زه بیگانه
ون چھوی سوز دل غمگین

روان مرته نیومنت چھوم
هر دم چشمه چھم پر غم
بشبع روی تو هر دم
تمکویا لکل زه پر دانه
دل سهری کورت ناشاد
سنگر کوت لاگت زه
صفائی چھی به پیشانی
عجب چانو ماه تابانه
زلف بر روی زن شهرار
بخند چھک برن شکر
پر بیرخ تا و تخم دوری
منشہ دل چھوم مه دیوانه
سمن یو یاسمن سویه
غرض چانی و نسائی چھم
ز هجرت اے صنم سکین
زه کن نھا و شاه خوابانه

برآدن نگار بطریق صیادان در بیدن و در خانه زیبا

فراقه ناره سسین شرن به
بقصد صید مرغان در او سرست
گمت گوشت تنندی صید او
سطح چھوم شوق مشتاقانه
بظلمت کمارن باش بارن
دتن مت بوسه براندس کن
نیم اندراژن ون مکه حمید

ز بهر یار پیوست ز جگر و ه
بباطن بهت دس اف یار امید
دین مه گزیده یون مت طایقات
و چیت روبرو بیت شایه اسم
بباطن یاره سندید از زبان
زه بهیت توت بر تل وز نخی گو

حبیبه بهت کمان تیر در دست
سورخ شوخ دل شاید گزیده
بگشتناخی گزیده بهت رخانه دور
دس چھوم هول گوشت لک اسم
بچن گو وانه تا ممت یارن دور
بوخت پیون وطن فکر کن اندر پیو
کده انت ون بکس حبه و سله

اژان ات چھو منہ گستاخانہ بہر
 سراسر گو سو کار اہلبہا نہ
 کلاہ اک سبز درخس سر آسو
 توئی کن تم لین آسید ہیوود
 کرن تم کش کمائی گون چارت
 وست سوی تیر ہیوود صحن خانہ
 ہر صورت اژت گو آگنس منہ
 بہ تیر عمرہ ہنوز بیابہ مارن
 سپن تم اک کس نازن خریدار
 وچھان اس اک کس کن ورتور
 وچھون منہ آگنس تہو آفتاباہ
 جواناہ نازنین باسن دلخواہ
 تریٹ ماران چھو سر و بوستانی
 چھو کیاہ داری کرن کوہ ساؤ کرن گری
 پرتھون ہتونی جواس ٹانگارہ
 پنن نام و نشان مہ باو کیا چھو
 نگاری ناو چھوم دینے اژ مشہور
 حقیقت یاری معلوم میا نوی
 وچھوم مہ بیت گنس پیرغ نجیر
 گزہم کشن کران چھوس عند تقصیر
 کران چھوک اثیر کت پٹ عند خواہی
 بدیدارتو لبوسا لو اچھو نو ر
 خصوصاً چھوک ایسی مجنوس ہمزنگ
 سپن نالٹہ کن شہید اصدل
 نگارن کن تہو ہیوود گشتگوشت

مبادا ماکثر ہم آزرودہ د لبر
 گزہم گستاخ پاٹھن سوی زیا
 منہ کتوزن سو حضراہ رہما آسو
 گلن پٹ جانواراہ خوش لحن ہیو
 دتن منہ جانوارن تیر دارت
 سپن سوی تیر زن تن پیر رہبر
 وچھت نہ پیا کرن سامانہ سنہ
 وچھان گی اک کس ورت مقابل
 کرک ناز و نیازس گرم بازار
 وچھت گیہ مادر زیبا تہ حیران
 زباغ حسن دن فہمت گلاباہ
 چھو سارن کیا یہ سن آگنس منہ
 گدہ کاسان چوماہ آسمانی
 دپوسن بیابہ فیرت پانہ اند
 وندی ہر پادنی جان جہسانہ
 زبان درفشان تم موثرہ راون
 بسودا چھوس لچ آمت ازرہ دور
 شکارسن رامنوی تیر وکمان بیت
 سو تر لوتہ آگنس منہ ہیوود وست
 دپوسن تیر فیرت لور دیدہ
 گزہم ان چھیم زخاںت رویا ہی
 مہ گزہ آزرودہ دل ناخوڑہ خوشاش
 پنن ہرقوم چھوک کت جھی یون رنگ
 اہرہ ری ڈیشہ ونوی فیر کیاہای

اژہ میدگرہ اسندے بہا نہ
 دوبارہ ڈیشہ اڈہ وی زیا
 نمی زن ناونی تن لہاہ مقصود
 وچھت منہ کن نگارن کت گزہم
 دتن یلہ تیر دارت بے نشانہ
 نمی نیوود ہفت ہم قرب کسیر
 بہتن تم آگنس منہ تیر زما رن
 بقیغ عشوہ عاشق گزہم سمل
 بطل ہرقوم و پیرزن دورہ دورہ
 جواناہ آفت دل غارت جان
 دین نہ بیابہ کن ایغیرت ماہ
 چھوکس کیا ناو چھو کیا چھو سن دس منہ
 چھک نہ ہرل نہ راسن سنہ بن جای
 وں تمام چھو منہ چھوڈو پٹھن زاہ
 تہ اس چھوک کتی دپاک کیاہ چھوی
 سر اسٹرس پنن احوال باون
 چھو شہر گچ زادو بوم میا نوی
 کو اسوس وکسنت کت لچم ورت
 بوڑ مارنہ زاسن صحنس اند تیر
 عزیز جانہ میا نے برگزیدہ
 تہ ڈیشہ لودل گوشادوسرور
 لگے بو پار چھوک مہ ون چھو گلش
 شمال چانودیشہ نقش شکل
 گو کہنہ پید کرک حشمتن اندرجای
 سہ زیا اس ورت دبر وشت

نگار من کن در گفتار شغول
 گران کلاه پانوان عشوه کرشمه
 و چوک دیدار با هم سیرور
 همناه اک جمع گوشتن لایشان
 کین شادی سحاه زدن کن چاه
 پشن متن یار دیشته پیو و چند
 قیامت یکرده دور چو بر یار
 شاه پیو کر یو طس یار جدائی
 دین مید و زه یارس لگونه لاری
 پس شیشه دس سنگ نداشت
 دس متر غصه سی ناسخ رطم با
 یکن شیر او تن زری در کس پست
 محبت گو بهوی بدی ره چوک
 خطر نیهو بهو بخاطر سبت مین دو
 یوز عشق ساروی باغ زالن
 بهیخ متن سیدن زن برگ لاله
 و لو کلرخ و چیت لاگی عنادل
 بشوق دل جمی در بارغ زاگی
 نه ستوی سخت شکل چوم لسن
 اچو کن چومس هر چن نوج درج
 لله وان چوم فراتک نار جانسوز

سو گوشت محوس بار مقبول
 اشاره سیت با هم راز باوان
 به تیر غمزه نراو کاکس گهر
 شکاز خویش گوشت راسم دیو
 نیر نیرت تنخی بر جای خود آ و
 من نش نین روزن و راسان
 نته یوزک چو دور روز خنار
 و چین غم مصلحت در دوری یار
 تولن لکله شور اسیم کرک و یاری
 پیسم با بر زبان خالص عا مه
 کچم رخ دورده النج فیم ما
 محبت گو وفا بی دوست نمان
 دل دلبهر چیت نین دس کند
 سو عاشق سوخته گوشت او در باغ
 اشه سینن گللس داغ گالن
 کرن رباع روزت ناله فریاد
 زلم خاره بهیم تسکین بنادل
 ولوت شمر ویس گت کری بو
 زه سنواک دم کن چومس ز کوسن
 مه چانی شوقه دل رسینه تنگ گوم
 نوحه ناری کردن گار و لقا

قران تم اکس کن مست چشمه
 نیاز دناز و سوز و ساز باوان
 نگار من شرح نجات یار دیشان
 بزلف خال و دور دهم دیو
 ودان از دل بطل بر اسو خندان
 سهاه مشکل و چون از کزن جان
 اندر گو سوخته از نار حسدائی
 سبب سبب سو در بهجوری یار
 به نامی کرن لکله تن ملامت
 گز بهم آ زرده دن متن خلق پاک
 چوک کع عشق نصیحت طعنه اید
 رضا اندر رضای دوست یار
 اگر چه گنگار رخ و ررن سور
 بسوز دل کرن کانشین داغ
 هر ن خون جگر زن اسو زاله
 ولود لداره گوم از بهجور باد
 ولوسر و قدس قمری بو لاگی
 بو چون پروانه کعبه پر وایم نو
 بهوم غم یوان چوم فوج بر فوج
 فرس اشتیاق سیت جنگ گوم
 ز بهی ره زن فی یوزم کنی یوز

زده ماه سوز عشق یوزه ناوی دلبرو
 هوای نیو غم و شیشه و شیشه چوک
 عینه مقبول کتاه لسته ناره دل دم

زاله کوتاه چالو دور حال باوی دلبرو
 حال زون چو یوزه گوش و اتناوی دلبرو
 اشه سینن مو رگت چوم نراوه نراوی دلبرو

ایتر بر جی و اچا چوینه ایوان میا نو عار
 کانه دیو و بامه پچه روی زیبا تا و تخم
 کرمه ز اوم عشقه چانی لهنو گز هم که کرمه لاله
 زده کوتاه زده زده چوم بدن مه سور کوم
 ناز نینا تازه یار انگ متنا جھوم دلس
 میانه یاره لانه اوسم چاره میا نوی کتره ون
 زنگه کوخن یزنگ پیراوت نهوی بیالپوش
 رفته رفته کتره بوم شیشه بر جھوم
 وعده سار یوتها ولادن آواہ دم نادنی
 بر جھوم دنیا تھا و کن شاہ خوبان اربو ز

کینه تراوم موثرت سینه یو ناوی دلبر و
 ز جھوم وس کا جھوم تن آتمه ناوی دلبر و
 شرمه کرمه چوس بو کلمت شرمه داوی دلبر و
 خاک کن بر باد کتره عشقه داوی دلبر و
 ساله بکیتا حال نهاوت پرانه گراوی دلبر و
 کرانه نیرت اس عشق چانه چاوی دلبر و
 کوگره کستور ستن پان ناوی دلبر و
 کبش پیراوت متهاوم چانه ناوی دلبر و
 کر بو دیشیت سر زده پادن مل تراوی دلبر و
 دم عنیمت زان مسکین کال راوی دلبر و

عظم طوفان بش نیکه الی کوس
 ز حجر یار دو جان زاله کوتاه
 دل جاتم فدا یی یار جانی
 تهنوی هوید کتره نھا و ن جھوم زیا

سود و در پوشه پاشن تل زین پوی
 یہ سرد دل فح کوتاه کال تھا و
 کرس حالی یین سوز نهایی
 لکه ون لوله جھوم کوم کرس

دین آخریه دور تراله کوتاه
 چھو لازم باله یارس حال با و
 چھو نهو بدرازدل باون با عیدر
 دس نن پاٹھ ٹاوت ناز نینس

خبر فرستادن گار بدست پیر زال سوئی زیبا از سرگذشت عشق

منش ہا آہ اس اک بڈ زانا ناہ
 گز ہم زیبا یہ گوشن و انا و ن
 بننا زیبا پریر و ناز نینا
 رخت آئینہ نور ا کھی
 ولیکن چانه محک فدی پر تو
 مہ کتو از نار پیر دشوار سپین
 دزت آتمه ناره مید گوشت فنا جھوس
 دزت بوی گوس سرتا پانہ انیا
 تہ دیشیت چھومنه گوشت و ن چاوی

سٹہاہ زہر یک ٹہاہ ایستہ داتا
 مہربانی سر سر جھوم سہ چانی
 جھا جو یکا تخم خومہ جھوم
 بنور رخ کوکن چین دتن لوز
 بستنس بہ پاشن تل زن پوی
 اندر مہ ترا لوم تہ سور کرم
 پیران ترس و جھوم نھا جھوس
 تجلی پرت اکس کتو کر جھوم ممکن

دن تن نا و تنو من حال با و ن
 گز مہر حالی کرن میانی ترانی
 بلک سن شوبی پادشاہی
 جھوم دکت سار جھوم
 کوکن کتو نور مہ کتو ناکر سپین
 جگر تہ سینه بریان پور کرم
 جھوم سرتا پانہ انیا
 یہ جھوم مہمت نندوی درہین
 مہ جھوم دوری گنت عشق چاوی

ز حسن آبادیم نازن تر حلقه
 تنی غم گل گزند تیو و اتنا و س
 وئی کیا شوق چالوی بیوم کنه و کړو
 به قصه زیوٹ چوم ته عمر کوتا ه
 کهشت پاهن و نه نه راز پنهان
 تنی پچه آس بهت پیغام چالوی
 ته یوزت کس لالان ان کیودن
 اچو کن چان ات د ماران گارا
 ینه گلروی تو در بارغ و یو هم
 به گستاخی لصحن خانه ذاسے
 بدام زلف خود پایسته کرهس
 مستی بے گنه نهو نهس ب مارت
 به چانیو مست چشمو کره به جادوی
 لصد دل کره به عاشق تو پیوند
 بنور عشق تو دل با صفا چوم
 چھوئی بے سرمیت کره میا لو چاراه
 یقین کر چانه شورج چھم تر کھی
 تر کی و سرال له انن ساله اشب
 جو پر وانه بگردش معروش
 چھو کس پیاله منو طاله اشب
 پینا آدنک سره یاد یارس
 چھو کیا هنت غصه نه ملاه اشب
 تره انن و نه پاهن شور متوی
 بالعت دل مه لو غم زاله اشب
 نظر از چشم پر چنار تراون

ز شهر گنج زالن جان دل مه
 گیم تر بیوم غالب خیر هوا چالو
 به قصه چانه زلفک طه چوم زیوٹ
 کنی تھا و کن اکف سانه یاوی
 چھو هم آرام دلی لحت جان
 ینه یوزم به چالوی نام زریا
 مسافر چانه شهرک چھو لکن
 بهر صورت قدم تیو و اتنا و م
 کلاکت طه بر دل داغ بیو هم
 پری صورت و حیت دیوانه گوی
 بهر هم نه خنجر خسته کرهس
 ینه و چھی سید لطف پریشان
 و نت کس نه اندم و نه دادوی
 چھوئی از دل غلام حلقه در گوش
 کران پور دایین لهر و فاجھوم
 مین ادن تره چھو کیشک و میا لو
 نوحه زاری سکین صنف

بهردم پان پین زاله اشب
 صد لاکت کهشت در سینه کو لو
 بینا عار چھو کس که حاله اشب
 روان و چھو هم کره مان یارسو جان
 کرس یو سور پوشن ناله اشب
 پریر خا رز بیا دور ما و ن

تهوئی تم چان شوقن آده راوس
 بنیوس المهر لکته خاک پا چالو
 پین احوال دل یاوی کو کوتا ه
 منو ناه کهار بهنک دانه ما و ی
 ز شهر خود مه یوزم ناو چالوی
 تنه چھو هم مضطرب لکته شکیدا
 بجان بازی یوزی کن آس لالان
 مه چان با عتی منر ویر نرا و م
 کرت به یو کس کارس حیل در آس
 ز صبر و هوش دل بیگانه گوسے
 بغزه مزه دھم تیر د ارت
 تنه جمعیت دل چھو نه دیشان
 دل زاده در عشقت مه بند گو
 ترش بهت زاده نه کره منه فراموش
 لصد دل بنیوس خاک درگاه
 چھو چالوی وصل اروی شفا میا
 کنی یوزک وئی چھو م مدعا ئی
 بهر سر لکی مس پیاله اشب
 سمو کر لو لکس با عتس موز بهو
 رشن بو حاله اکے ناله اشب
 و تهرس قوسه کره سر لکس پیالین
 دوان تی زن لوتس پ ناله اشب
 پریشان لکته مشکین با و م به
 فریاده دیون چھو م تر ناله اشب
 مه کر غم جادو کوتا ه ناله اشب

د تو من دست غم نم سرو نازن

بجرت چپوس گشت یا مال مشب
بوسکیں لاله سر نهالک شب

سو دلبر چپوم شه خوبان عالم

بکارن قصه بوزت پرفا نه
بیمه سون پیرانه سند حال
هرن نه زاله متواش مثل زاله
نه بوزت گیه سرباه بے صبر آرام
پس ز مدت شه چوسا یه پانه
ز شوق یار خود راز نهانی
ولا را مهر و شاد گشتن نگارا
همیشه چپو گل درخت آسوم
ز غم نهایی زمانه بادل شاد
زینا زن زه پت گیمز گرفتار
ینه گلن میانی یار غول هم
تنه دل چپوم گشت شید چو بلبل
نگار گشت صورت چان خوش رنگ
کرن نه پو نقش لوت میانی و شاتن
دل مه خونه مکه چیزک مچوم سون
زینجا یه سین یوسف خریدار
بوشیرن کونه پروا عیش کوی پوش
چو مجنون دراکن گیت زه غل
همه مال لبوس زن شراوتک و
مه کر هم دون چمن منزه جای بپرو
به جان بازی کر نیاکت پوپانپور
هوس از مهره گو آفتاب س
زلفه چانوخ چپوم دین ایمان

سه بڈ زیبا یه کن سین روانه
ز حال او و دن اخبار و نش
رٹن از عشق در دل داغ لاله
ز جام عشق گیه مرست مینوش
مخاطبت منزه بارن زمانه
لگی حاجی گشت بڈ بهیو ثوابا
پریرنج مشک گیسو گلزارا

فوله ون داد چون گلزار تپوتی
همیشه اس سر و کتی طس آزاد
چپو چانوی وصل میانوی و گشت
بیک جلوه ان جان بهت تر لو هم
ینه زنی نگنس میا بش اند رتراک
پریرنج چپوم دس چون نقش از رنگ
سرباه چپوم فروز طالع نخت بید
زه هو جانانه نه عاشق بو عشق
زه یوسف عا س منزه چپوک غزیراه
زه به خوشرو بنک میانوی هم آغوش
بو عذرا کونه زنی پت لاکه شیدا
زه هو از زن مه مال پر زنی آ و
لصدل کونه لاکه عاشق زار
میت سوخته زنی جمع پر نور
تعجب چپوس چمن ل چپوم طحاه

ید انادل و ن دیوانه سند حال
نه بوزت دن نش من نارتنوش
لگوشت بهوشن لچ زن یه پیغم
نگارن قصه بوزت گیه بهیوش
ون متون ل روی مهر بانی
گزه مس سیانی زبانی زن جو ابا
الهی تاقیامت زنده آسوم
ز گل عمر بر خوردار تپوتی
زه چپوک یوسف بوش چانی خرید
مه چانی رویه د لوم روی مقید
ینه در بلع و چپومی وی چو نکل
تنه بر شوق لودل گوم چالاک
محب الله بقدرت پاکذاتن
موافق پیوم شری هو یار غمخوار
بشادی چپوم مے شیس گرم باز
یهی خدمت بخت تارن کنیزاه
بال بسید چانی لبید چپوم دل
زه و افق ناگهان گو هم مه پیدا
مینر زله چشمه وندی مای بنبر و
زه هو گل لبلس سیپن خریدار
بعشق سولی هند پیو گل اس
گشت چپوم رام کج و بخت سرکش
پریشنت کرن چپم ز دل و جان

مہ چانی خوتہ پیوثر ذوق چانوی
 سرموچمنہ خالی تن بیه من
 دین چیں کیاہ سناکس آستہ توست
 کرو باہم اکس اک حال حالی
 بوچانی ددہ کوی پیغام بوزت
 نگارا جان دل میا نوئی وداچھوی
 زہر و مل من ید چھو ک گت تنگ
 اسہ دون گوہنت باہم صالاه
 کرت بہمت دوشی از عجز وزاری
 کرت دیہ سوئی اسی دن جاسازی

بو عاشق تری شوک معشوق میا نوئی
 بوچانی شوقہ در آسین گیس تنگ
 لہر صحت اس کرو باہم ملاقات
 ولس باہم اکس اکست انہ گرا دہ
 گیس بے صبر و بے آرام روزت
 مہ تی گیہ لولہ چانی لولہ کا من
 دو دست لولہ ات گزہ از خدائنگ
 دواسوی کرا دہ میا نوئی طلب دل
 و نو ہر دم سوئی در گاہ باری
 تہوئی ہو کر شہ و نیت پیغام بریا نو

مہ چانی شوقہ آہم یر نہ ہن ہن
 غرض میا نوئی چھو چانوی وصل یرنگ
 لکواس خلوتخاہ زانغیا رخالی
 یرن بہت تری کھون تل سر بو تراوہ
 تہ میا نوئی وصل پند داس وداچھوی
 بو نہف چھو رینہ رلومی نو ورو دامن
 کری ید مہربانی حق تعالی
 بر جنت سی کری آسان مشک
 چھو شہرت روئی چارہ سازی
 کمن کزس ہیوی علام میا نو

غزل نوہ زاری زیاں سوئی نگار دلربا

زلوم دل بہت ستمکار یار لئی
 لکہ دن موہ تہوخم نار لئی
 آمادہ میانہ متوگو بچھو محبوں
 بو عذرا نیرہ ڈہنت غار لئی
 پریشان برنج زیاں چھو تراوان
 وچن نے سد سو پر خمار لئی
 مہ یامنت جیتہ لاین استہ خنجر
 شکر لب طوطہ خوش گفتار لئی
 کرت بر پافیا مت عاشق کتر
 کس پادان بوسرنتا لئی
 چھو یران مارہ متو مسکین ایم کر
 یہ بوزت کیہ بڈ از پیش زیاں
 نگار لئی زہون دن دل فلوں گل

کھوم تس بہت مرجان ار لئی
 زلیخا زل گیس شید تس بہت
 لوسی لاگ تس غنچوار لئی
 رخس چون صبح روشن لف چونام
 وچن گیسو چھن شہار لئی
 بزرگان کیاہ چھو تراوان یران
 بو کر لیس خستہ دلا فکار لئی
 کھن کر میلہ چھوم و بہارہ ران
 بلا بالاسو خوشرفتار لئی
 یہ میا نوئی سوز دل نے بوزا روز

خبر شدن نگار از حقیقت
 زیاں و سرود شدن او

مہ حوری دورہ ماؤن نور رخا
 وچہ ترنج بسفرا بہار لئی
 سو دامن عاشق جاننا ز میا نو
 جینش مطیع انوار لئی
 کرن از چشم جادو مارہ شرف
 یہ ایر و ترک کساندار لئی
 کھن کر میلہ چھوم مہ لیلہ ارمان
 شکر لب طوطہ خوش گفتار لئی
 چھو آدن کر ایم لادن متھاوم
 پگاہ نے روز لئی دعویدار لئی
 دیم دشمن سو خوشدیدا لئی
 نگار کس کیفیت و نئی سراپا
 زلوس رخا رالم از دل چو بسبل

صبا فضل بہارک دن بکس آ و
ونی کیا ہش کرن شاوی لہر چا و
شکر خدا ہمہ دہیر

شاید مہ واندہ در بر

اے دیکر تگر عاشق چھو سے بو اتر
صنما دماہ تہہ روزم عشق سماہ تہہ بوزم
رخسار یام تاوت خورشید منہ چھاوت
ازدافت عنبرین بو عاشق ولت ہر سو
ابر و کمانہ چار ششتاق گوک بارت
از بحر حشم جادو عاشق مران چھہ ہر سو
خالش بر دئی الوڑ مشکین چھو کیا معنبر
لہ تہہ اک کنجاہ کدل گل فہلم زلم شر
زمینہ چانو قامت قامت شہتے قیامت
دلدارہ نازنینہ مشرا و میا نو کسینہ
ژی چھوک جان جانان پیرنیم وندی جان
کر تخم سوس متریل لایم تہہ کمر تل
ژی پت مہ راو آدن آکو دتم منہ آدن
مشکین چھو چانو عاشق با عشق تو موافق

غزل خواندن کار در شوق
زیبائی و قریب

تہہ بوزت زوہترن ن بلبلن ترا و
یشوق دل دن کیا سوکن تھا و

چھوم بر وفا مبارک
تزاین جہنم مبارک

بیمار عشق مضطر کرتم دوا مبارک
پیغام بہت ترہ سوزم یاد صیا مبارک
درد دل مداع تھاوت بلخوش بقا مبارک
بیشک چھہ چان گیسو دایم بلا مبارک
ترہ تیر دتھہ دارت فی چھاروا مبارک
بگمت چھہ مارہ آموگی مہستلا مبارک
ڈیشت جمل سراسر مشک خطا مبارک
لبشکرین ترہ موثر کر غنچہ وای مبارک
کیا چھوکی ہاتھ مہرنا زوا وای مبارک
آئینہ خوتہ سیدہ چھوی با صفا مبارک
سر بوکری ترہ قربان مید کیے ماہ مبارک
زاگی بھی بو بر تل لاگے گدا مبارک
سراوی بو پادن جاغم وای مبارک
بر دعدہ او زصادق ہر خدا مبارک

فرستادن کار میان جی تہہ پید زیبا بہت شواری

عج تلخی ز جہان شیرین
وچن پالن موافق یاری یار
چھو دن تہہ زردی چار سازی
مہش نش قصہ ساروی وینہ خام
تحالفت واریاہ تر بہت دہ

کھنجا بوزن پراز سامان شیرین
کرن فکرہ وچن کن کیا چھو پران
کرن نن پاٹھ و صلح کار سازی
گشہ حکا زردی عجز و انکاری

دریو دل تنزین بس لہاری یار
چھو لایم بیت کیتی دن چارہ تارن
ترہ گشہ زیبا یہ بہت مل جہا لہس
کرن ازہر زیبا بہت شواری
نفاہین لہ ہوا بہت کیت دس

بعد شوکت بسا مان شهرمانه
 شهاد خوشدل سپن کوتاه لبر چاه
 چنین تعظیم شمع اراه آباداب
 فنون خوانی بچکمت کمره آغاز
 بچکمت عقلمه هنر بلکه تیز تراون
 همیشه اس از غم خورم و شاد
 پیمت مرغوبت سرکاشانه چانوی
 بلا شک هم سمن طالت مطلوب
 قبول بدوی کرک تیره کن چهر
 بنومیدی مکه کرساین لبر گری
 نگار من منتظر تری کن دل جان
 کردی خدمت سود عمر متامی
 موافق چھوی مین دون همدتا
 بوندی سر غریزه جانہ میانی
 نگار نازنین تاز کیدن چھوی
 چھو باد دولت مگر چھوینه هنرمند
 نه دولت نه نه چھی صورت وفادار
 چھو مرد بے هنر پرت جای محتاج
 و چھو دولت چھوکیا تن اعتدای
 هنر مہر تن عیش سر لار روزان
 هنر میانی کتر ہر سہن بخوشتر
 لب دریا لب غم سر خروئی
 منز میاں جواباہ تلخ و لغم
 تہ بوزت گو نگار سر حال اہتر
 یہ مشکل آوزن تن مرگ درخیں

کرن در خانہ گادر روانہ
 بعد عزت سہمجان ہر افراد
 بھکن کیا سو تھد گو میاں القاب
 اول کرن ہنری جای در دل
 مقام سہم طلیح کت امتاوان
 چھہ کو راہ خوش لعل چا ہنر گہ سہنر
 گمت دیوانہ دیشٹ خانہ چانوی
 ز بھجنی چھویش غبت زیادہ
 چھہ در خوش نگار سچان ختر
 رضا روزت ترہ تہو منطور کسان
 شندل کرنہ خوش از لطف و احسان
 وتن چا ہنر بھکن یہ ہرہ نہ دیا
 مہ کرسیت کار حیرت استخارہ
 مہ دولتیانہ ترہ آباد کتر تھم
 باب ناچن در عدن چھوی
 چھو چھو بے ہنر یرت کینہ شخا
 ہنر چھی در گدائی یرت کہار
 ہنر در پرت تشیہ بر صدارسی
 چھہ دولت ہوفا کن تہو ترہ بادی
 ہنر سہنر آہر تھاوہش کور
 کینز راہ تھاوہ زیبا پیشکش تن
 چھو بدوی مرد میدان ہنری الحال
 نگار سہنر و تہبت شریف انتم
 دس تن امتا لوک تیرہ سو چھوی

دوسر یامت خبر گنیہ و نطم تن واد
 بہہ ناوت انون ہر سہنر ناز
 منز میو راہ کھو کمر سحر پرواز
 کرن متن مایستین پای در گل
 ون ہنوتی دوسر امیر دستاد
 نگار سہنر و چھت گو سہنر ہا ہنر
 چھو تیر غائب سہنر بیایہ ہند لوہ
 پیمت در دل چھو چانی خانوادہ
 ہلم دارت ترہ کن امتیہ ہنر آی
 امتیہ دار آی کیراہ روزت جان
 جہنر سہنر کرسیت داغ غلامی
 تہکون روزت ترہ آسی بخت بیدار
 یہ بوزت دیت پس مہمانہ میانی
 باین سہنر م خوش دشا دگر تم
 بھنر و لطف ہر تا پاسو دسہنر
 چھو چھو بے ہنر خوشتر دیوار
 ہنر یس چھی ہنر آمنت اتھی راج
 ہر جای ہنر بے فتد راسی
 چھہ زاہ کینہ دولت سار روزان
 تنھنی تہیکہ بھنر خنچ حور
 سو بدوی نیرہ ہر جامہ شوئی
 بھوگان ہنر زینت نیہ مال
 نگار سہنر کیفیت دنی سر اسہ
 دنی کیا مشکلاہ سہنر یوہ چھوی
 ون غم ہنوتی شئی باول شش

خداوند از ده چپوکن داشت غریب
صفت کینه چینه سی چپ شرمساری
زده کرم و ن بخت عیب شی
زده کرم همتا عالی عطای
مناجاتا عجب کرم براری
کرت دل رزخانه در اولارن
که از امیر خندان سوچو نکل
بستناخی گزشت دیند گزراو
و محبتش کن سپین تم کیت شحال
شاه رو گوته سیتن سالتو بیوند
چهلک پوشاک استنادانه شای
گیر تمانت بنک لدار جانی
نصیحت زده کرم مشفقانه
مه بر و سواس کینه دل تهاوسور
گزه هم ییدی در گنجینه مرد
دین سپین نه بوزن جمع خاطر
بکار خود سپین مشغول گا در
بشوکت شاه ایوان محبت
شهبید زخم شمشیر محبت
هسته گوشت مده دیکار متو مغم
چیلن پوشاک کرم زانن نه دشوار
چست نیرم نه اما صاف قابل
گزه مین نفرت کرم از خانه اخراج
سیک زینم چون موی زیبا
لاوتان تکره اندر گو غوطن منز

بیم نه اک منرو اراه همیم عیب
که شکایت عیبی مر عینا کس
مه که گندم نمائی جو فروشی
برجست موقوف جامه شوی
اجابت گوس در دربار باری
خرامان چون نذر وی در ره یار
بگهی از بیم نالان سپنجو سبل
کرس تم دین شاه اکرم و اعزاز
بحال قال راسوی تن قال
ولیکن تل گزیه چی پیوند کرم
نتهوی تیزو کوکن ننت پش گاهی
دپوس فیرت نگارن قبله گاهیم
مه بر کینه غم منر چانی بوزانه
میستراز منر چیم سوره سامان
مه چوم نقد منر در سینه موجو
تولن کینه دست تم کرس حاله
نگار نازنین پیو در شیر
بهمت مرد میدان محبت
اسیر بند زنجیر محبت
سپین جامه چیلن منر سو جیران
بیک صورت سپین لاچاره از کار
بنا صافی کرم مانا قنولی
گزه هم جان زنجیر یاز تاراج
ژون امت چپو تله زو کوریم

زده زانک چپوکن خاک زنگاری
بیم زن تو و ده زده شیت خاکس
اپز دعوی دم کرب خطای
لوکن اندر مه کیشوم سر خروشی
کرس بهمت عطای پروردگارن
پکن گو و اتو در منزل گه یار
لصد خوف رجا دره پکن آو
به نا و ن سنجوش برستند ناز
دین تم دب که ای فرزند دل بند
کرت لسانو یامت دو خورم
و چیت بیکامه بهتد اطور چانی
قدای خاکیت بیت مال و جام
چیلوم رت بر کرم سی همیم منر لور
منر سینس اندر هم زرد امان
بجکت غم دلیری کز نه ظا هر
گزه من بیم رت چیلن نازک خیال
گمت سرست صهبای محبت
نته منون صحرائی محبت
به ننگ نام شاهی ناز تو بیم
بجرت غفل فطرت گوس یران
دین آسوی چیلن اسمته مشکل
دیم حضرت گزه هم نزل ملولی
گزه هم غایب چپو تله روی زیبا
مرن مشکل اک رتوی دین همیم
کبون افوس تیزو جیرن منز

سپن زیبا میت سندی حال حالی
 چو زلف خود پریشان حال گویم
 زنگ و وی درد عشق زار
 بزنجیر محبت بسته دل تر
 حریف و بلبل پروانه و دیهون
 خودی ترایت بعشق یار کامل
 بشوخی از معشوقانه ماوس
 گشت چو کلافه تا خریشمان
 کند و پست کر بیک پای نازک
 چو پروانه دهن کار گس چپ
 چو اندر عشق دعوی چانو باطل
 پس شیشه دهن کن تنزیم
 لکه معشوقه وندی سر بویا دن
 مه کرم دلدی آخر مرد کال
 لکه بیع و لاگم یار عشق خوار
 بشوخی کونه کهوران تاوش چک
 پن احوال یار نش نش رهن جان
 ز بند نخ و غم آزاده آسوس
 سخی عیب و برت و دیهون پین پان
 بر منا لول کاسم بول چانوی
 سپن تدبیر میا نوی و ز تقدیر
 ز کوی خود کد منار اند محروم
 بوجھوسن چاره پیوست رندت
 مه کرم پانه تراوت دلتوازی
 چگونه در عشق دعوی میا نو باطل

که شایسته نرسد نشخ رایه حالی
 برن چرخ تگرگ کون سپنت
 سپن روشن کیمس حال عیار
 بنحویش ز جان دلی چو سوما ل
 ز سوز عشق خود دیوانه و دیهون
 دس نی دایرن سی آسوده اتا
 نیاز عاشقانه آسوس
 طبیعت چووی نازک سخی پی کار
 بکوی عشق شو میا جای نازک
 شه طافت چوینه عشق بازالن
 بکنت چیت بیام زهر قاتل
 فلویش غنچه لب گل زان بنجده
 هر بان لاگم تهاوت مه لادن
 لکه تهاوت ره کن راز سن بازس
 غنیمت زان دم دنیا چو مرگ
 زه کن تهاوت کوسینک از باوی
 چگونه راه دوست نش کهوران
 بو کدین جان عشق خوار و بیوار
 بکنت تهاوتی ز تهاوت میا مان
 بذات خود و چیت نسبت موافق
 کرس نم کسکس غنچه اندر گیر
 غم کیموت میت چو سوما ل
 زه کرم خسته دل تر از ملامت
 مه دم مه پان چو منه سیمان

و چن از غم سوما مال گویم
 بدن نش اندر زهر خون سپنت
 گشت از عشق زیبا خسته دل
 و چیت ثابت قدم در عشق کامل
 بنیغ غمزه خود کرده بسمل
 و چس بورد کرس بوجھوسن
 دهن پاناه سس ای سست پان
 زه کهوری برگ گل ت چو پان
 بکوی عشق جای بو الهوس چپ
 سبتون تهاوت بغیرت پان گالن
 بکانت شفت از قول دلا رام
 دین یار س جاباه پوست کنده
 لکی دلداده کرم دل مه اوبال
 مه کرم مغرور است نس ته نازس
 لکه کیراه کمر مش پانوس چک
 نیاز حال خود باناز ماوس
 بوجھوسن دین چو هزاره آسوس
 بزنجیر بلا کرس گرفتار
 کدین تهاوت بوزیت ل چانوی
 پس میا نوی پس نصیم لایق
 بکنت کمت کرم نس نام معلوم
 زه سبتوا کدم کدین چو سوما ل
 بوجھوسن پیوست بکدین رازی
 بو کدین چو سوما ل چو سوما ل
 بایمان چو سوما ل چو سوما ل

مچھن بہتر کت چھنہ پر وائے چھوس لو
 برابر کر ایم سر ماد و مچھون
 مہ دپ دپ کامنہ پت گوس علا حہ
 چھلت مہ وست زانسنہ پو قابل
 پیچم مادانغ ماقم درد دل ریش
 گترہم ماداد لد پائس کت چاک
 بلہ زیبا یہ چھو ثابت قدم سن
 نخق آزرده کر مک جھم ندامت
 مگر کر می بجکت امتحانا
 شر اکٹا طہ یکا طعہ در جوش
 ژٹک پردہ ژہٹک می فن جن حال
 کمال عشق از جبر تہ مہ ماوت
 مہ تے سینر اندر نیلہ و جیل چان
 لگی پاری فدا کر می دل جان
 مہ گترہ مہم دمساز لاگے
 کتہ بوزم و ن مہومی ہن سونہ

بریں میان سمان مرن جھوم
 تہوی پوشوقہ چانہ گوس مفتون
 اگرچہ سار علم آسہ صحر
 و لیکن چھوہک اندیشہ دل
 کریم مردود علم ہچو ابیس
 پیچم ہنسنہ جان و لہجہ شرک
 کوہیم و ساند زالت پیچم وہ
 پیشمان تیر گتر کر می ملامت
 گناہ خجتم کر یامی آزمائش
 چھو کھی زن از شراب عشق ہر جوش
 تہ میانی شو فکوی غیرتانی زور
 حیدر ہن احوال با و مت
 بدلداری و فاداری کر می پور
 مہ تی والنجہ تہ چانوی موہیکان
 چھو ہم مطلوبہ پس پو چان لیب
 سترہ لچھو شوقہ جانی محنت اندوز

مہ پور ر عہد و پیمان کتر جھوم
 لصد دل تری پتہ دیوانہ چھوس پو
 جنون میا نوئی تہ زہ زاہ تہ صلا
 تمکو پر و اسخا طر چھو مہ ہرگز
 گترہم مع سولم میا نوئی کتر و بیس
 پیچم مادور و چانک تنم پیش
 پیچم مانار زن پائس پیچم رہ
 تہ مہتر پام گترہ تہ ستم سن
 بنرمی تیر کون تہر تہ نیائش
 لگی بوزن تہ یڈی چھو کترہ دانا
 چھو کھی دیوانہ زن پیکہ گترہ تی
 کہکٹ کیا زہ چھو کترہ شہ حال
 مہ گترہ حیران ہن دل تھا و ستر
 مہ تے گتہ شوقہ جانی پور کل چان
 مہ تے گو چانہ عشق شور غالب
 پوتے ریت محنت سب از لاگے

غزل سرودن زیبا بشتیا ق کا دلدار رو بڑی او

ارمان و لک چھو مہ ترلن چانہ لورے
 تہ سبت دل زن گل مہ فولن چانہ لورے
 چھو مہ مورہ شفق نار زن چانہ لورے
 آئینہ رو سیر خاک ملن چانہ لورے
 چھو مہ ہر تہ چھن سمر مہ ملن چانہ لورے
 شمشاد قدیم نام ملن چانہ لورے
 پر پامہ دس چھم مہ ملن چانہ لورے

ہتھو کہ پس پو ہو کہ ملن چانہ لورے
 بیت لولہ بائسن دھیا چھو مہ ہوا چانہ لورے
 مہ حور تراوت تہورہ زلف و رہ مہ لورے
 سنیاں لکٹ بال تہ ہت نیرہ زن گو پال
 دیون تہ و دن گل مہ بدن چھو مہ پو لورے
 خچم گوس پشتر شہ پانہ یار عک بہت
 چھم چان کاس کاس مہ دیو و شام سدری

رخسار چانوی دیشه دن شرمندہ گزہن گل
 چھی تارہ کہہست کارہ پنا از تارہ سیدہ
 محمور چشمہ چانہ و حجت خستہ گی بمبور
 آزاد قامت چانہ و حجت سرد گوشت جسم
 چھوی بکشتون ہوش دلست تہ گوشت دل
 آوارہ چانہ مارہ متیو مارہ سس بو
 سرور است چانہ نو غم بہت چس رنجو ر
 مسکین زیبا لاکہ زری پت نیرہ نگا ر

بیل چھو کوتاہ شور تگن چانہ لولہ
 خم کارہ گوشت سنبہن چانہ لولہ
 بیمار پیمیر زینر زن چانہ لولہ
 قمری چھو دلشیت ہونہ ڈلن چانہ لولہ
 کتہہ بوزہ و نوی طوطہ کلن چانہ لولہ
 بیمار زن اچھو منہ بن چانہ لولہ
 پھوسن زن بوا نچ مورالن چانہ لولہ
 لارن مہ چھو پادسلن چانہ لولہ

تعلیم نمودن زیبا نگار را از شست و شوی جامہ ما

ہمتن القصدتس تدبیر با و من
 توئن تم وستہ پنچہ یامہ تامت
 گندت تہ بندن تم کردہ عریان
 و حجت ت کن پین بتیاب سیاب
 بدن مت شفق زن کیا بودہ
 شفق زن آہ منزہ اسودہ ریون
 ہمتن یلہ نازنین سنو چھلن سوت
 گیسن ن شاخ مرجان سیم پنچہ
 سپن آوارہ کتہہ زانن تہ چارہ
 کرن تم آب اشک خود مہیا
 بسوز دل کڈن تم نالہ فریاد
 زکوی وصل لبر اندہ سرم
 بوچھوسن کن سٹھاہ لاچارہ گوشت
 بوچھوسن بیل سو دلاری کرم
 کہشت یا بٹن خرا مان آہ زشوق

چھلن دتن ہندی ترتیب ٹون
 کمر گندت لب ریا تجبیل
 تنز صافی و حجت گو آب حیران
 حلبک یلہ خوتہ سیمتن صاف
 کران آسو آہ اندر نہ نہپہ
 چھلن تم وست بہت از بہر جانان
 گل رنگین گیسن ن تم روپہ دست
 اہن بچن سپن تن خون جاری
 گیس دتن تہ و ستن یا رہ پارہ
 نمی سیتن ہمتن جامہ کرن تر
 خداوند امہ بوز تم داد و سید
 بوچھوسن بکر پشیمان درندہست
 بعشق یا رجانی مارہ گوشت
 خدنگا نالہ پیوتس پرشا نہ

تہ بوزت کہ نگارن استقامت
 پچن گو بے بقاء زن بر لب سیل
 تنز زن خوشنما کیا اس ر آب
 زہ مافی دن ہمتن برب صد لاف
 پوکل از پردہ شبنم تنز تن
 روپہ دتن سپن تن شاخ مرجان
 چھلن دتن کرن کیا آسو کتہہ
 کرن تم وست ساری گل ناری
 بخون آلودہ گو یلہ آب دریا
 پریشان گو سٹھاہ لاچارہ مضطر
 بوچھوسن کن گوشت رمانہ نمکین
 گوشت آماج بر تیر ملا مت
 مہ سوزم یار سوی یاری کرم مہ
 سہ زیبا شوق سیتن آہ پانہ
 شست و شوی یا پنی سہ معشوق

و چمن از کار گوشت کار شد
خون آلوده ساری ست و گیمت
نه دشت گیاه نه گلین آناه

و دن تو من لگی پاری نگار و
زه میانی دیره نرادت پادشاهی
ثمرات نیره سه داری نگار و
صفا کرد دل من عشق جفا زال
بو ماس زلف شهراری نگار و
بمه چارت بن لایت موهر کان

سپاه بخش کیا پش کن و بهانی
زه میانی داده کوتاه پانگالت
بو وندی زو چو هم مه جان بهانی
کری بوگا شره شین اندر جانی
به چوم لازم زه پرت جانار لاکن
زه آسک در بلا از کار و شوار
زه و چپی خوزه سین دست بگون
چو دون چین اندر این کنوی جان
چو که از هی گشت هم پونسه دست
زه کن دشت یون راه مرچو پل
زه وادی میانه پایت اترخاری
زه میانی داده کیا آروی بهانی
به میانی ویر منو منت مرا که اچوی
بود و آماره چانی پان واره
اذاواتن زه چوی نازک بن

گفت گشت حال زار شد
کدت زهبت تا که طوطان غم شمر

عزل خواندن زیبا

گدا لاگت به لا چاری نگار و
ز خویش و آتش تا بیگانه لاگت
و چک میانی وفا داری نگار و
مه بالی باله عشق ترا ممد دل
حکیر و چپه هم لاری نگار و
عمر سوس من نه اری نگار و

و زن منو شخ روی مهر بانی
به میانی ویر کیا آوی بنت زه
فدا بهی زه میانی زندگانی
و چپت احوال جانوی هم منست
زه سیت سیت سخته ابنار لاکن
زه کتو مشکل به کتو کر گوایسان
دل جان چوم مه گوشت سیر خون
به نه سیر اذ اوانی زه برتن
ترتوی گوشت جان چوم مرده
زه چوک شهرزاده نازک شاه خوبان
به چوم لازم من زه شر ساری
به میانی و چوک کت غایب من
زه دلو من به کت عشقه ترده چوک
بو که با کار چانوی پان پانه

و چمن من پاره نازک دست گیمت
ز ضعف اوانی بدستم شمر
کرن مذ واریه منوس آه

بشق من شرت خواری نگار و
و ندی هر که که عشق میان پال
بو وندی پش پش راری نگار و
دخم دشت چا پش سینه بخش
اچو کت خون چوم جاری نگار و
به شکین بهرت داره کت نھاو

بکن کوتاه پیوی کس با زالت
سدت میانی ستم مر پیوی چپت
گنه هم رای چانی هم سپاه مای
گتر چپس غرق در آب ملامت
به کر که خوش بیای بار و قادار
تنه به چک لگی هم لکت به بر جان
آبه بن پانوان گوشت کجان
به چانی خوته جان چوم سو و اتن
به قصبه چانی اند به روم دل
کرن آب کار چانوی کر چوسان
زه تراوت پادشاهی خوته میانی
گفت بچوی خارب بهیو کیره کر نه
گتر من خوش چو مننه زان چونه چا
زرت زار چای بکه مانه
مه نا خوش گوته چومنه زه من و

اکب تکلیف نری پٹ تراوه تا کر
 چهلون چانی مٹه بو تراوه تا کر
 گزدهم یامت نری با زار پا ون
 توی کن دون آسه دور پیه ما
 چهو دور بدتر از قهر خدائی
 نیه نشه آه وناله دور رک بوز
 دنی بوسوز دل تی واره بوزم
 از سوز دل نه بهی بو گرا و
 لند ده میا نوی غصه ترا و
 سوز جگر شهلا و قم
 پشه نابو پا من لا حقس
 دلداره را صنی روز قم
 آکو دقم به ناد لسه
 آمار چا نوی طوطه پیوم
 دم چوی غنیمت نی زه زان
 جریسته قولیا به کلن
 چمن بو کلن چانه سکه
 زری پت حبس بو د لبره
 کت پوشه بویت داو سی
 مسکین بو گوشت بیقرار
 بحر خلق از شیرین زبانی
 نگار رس گیه ته بوزت خوش بجائی
 ونن نی آسوتن ای یار جانی
 تمکو پر واته کته اصلا بره بو
 به چانی شوقه چوم کار سعادت

چهلون چانی مٹه بو تراوه تا کر
 و لیکن چوم از ترس غمت
 زده تیره از عداوت مند چهلون
 چهو دور یار یارس کتو قیامت
 دیو ممت کانه چونه زاه بر جدائی
 لدون چوم زله ون اد چالوی
غزل خواندن زیبا

کن خفا و ایجانان من
 چوم عشقنه سوزک جلا و
 نشه ناره اندری ز آب حقس
 غم غصه و لکی بو ز غم
 سرکد وندسه دون یاد نی
 و نهاره محنتس فوطه گو م
 ازوله وندی زو ته جان
 زلو خاره از دل تبیلن
 بوزم گنا بو مسو لے
 ون چالو دورر لوف زده
 منر عشقنس دریا و ه سی
 زری پت جو زیبا لے نگار

کرمی متی دلدی نه مهر باقی
 ز خواب نخودی میلد رسیدن
 مرگن زری پت محمدم طردندگانی
 ازین محنت بو زاه ل رنج چونه

اکو تکلیف نری پٹ تراوه تا کر
 و چوم یامت کرم افشای این از
 زده تیره ناخنج تهمت بیسه ما
 چهو دورر عاقس مرگن علامت
 چهو دورر دوزخک میوناز جانور
 مری زری پت کرمی بو جانفشانی
 لعقل و شوش کن ارت تر روزم

کن خفا و ایجانان من
 اک جام وصلک چاو قم
 کن خفا و ایجانان من
 زاه کرمه نیرم آ مه تا و
 از شوره یانک چوم مه چا و
 سره آ و نکوی یاد پا و
 کس با و ه کته رو و منه با و
 غم غصه تراوت عیش پر او
 کیا خوش بهارک فصل او
 بی میسان گل اتاره چا و
 و اراه مه چا نوی لول آ و
 چوم ابره ون گیشر مه نا و
 نن نازه عاشق چانو درا و

کلاس منر کزیت بد خوش ادای
 دافشان از لبه ر بار سپین
 اگریت محنتس اندر مره بو
 نفکر زخم دست و پنجه چوس
 مرگن پت منر نیم درجه شهادت

بویت کارس اندریدی دمه جان
 بوجھوس از بادہ شوق تو مرست
 تسزوری چیم دتوی میم حسن زیبا
 میو جان عشقه بیاری رنیم پور
 تسزوری چیم دتوی میم تیر مرگان
 بوم سبل کرت تراوس بر مرزہ
 تسزوری چیم دتوی میم لاله رخا
 مہ رخنو تخم از حکم زن چاکس لحن
 تسزوری میم دتوی سیت سخدا
 کرس حیران بوم چون آبگینہ
 بوزاہ بیت مختس از رده چھوسنہ
 ادائی شرط آن زن قرض تھاوم
 ترہی چیم از شراب ق مستی
 ز شوق چھوم مشت گوشت پان
 نہ چھوس سختی و چین فی چیم گرانی
 چانہ دورہ سیت اس رہ
 ران روزم تراوم غصہ
 آلوی نالو سر پادان
 لولہ سرت کرتہں محمور
 سر بوندی پائیس پنم
 چھوس بوعاشق دل آتش دارن
 رات دودہ گوم دیون فریاد
 شوقہ چانے پیچم در تری
 پشہ کوتاہ وچھ کیاہ بنیوم
 جان و دل می دتوی کترہی

چھونہ مشکل در چھوم صد بار آسان
 تسزوری چیم کرت ہم پید از نور
 کرس میم عشقه چانی ناشکیبا
 تسزی دری میم دتوی محراب برو
 تر ت میم زن گیم سینت موہرگان
 تسزوری چیم دتوی میم نشہ خنجر
 دتوم میم داغ عشق بر دل نہار
 تسزوری چیم دتوی میم غنچہ سیم
 کرم سیراب میم از شنگلی جان
 تسزوری چیم دتوی میم قد شاد
 گزہن چیم تازہ گی افسردہ چھونہ
 چھلن جا مہ گیم دن خستہ میم دست
 گت چھوس فارغ از پندارہنی
 بہمت کامہ منز چیم ہیولانی

غزل خواندن کار

کتہ اسہ تا مارہ متہ
 آلوہ اک نادن دوسہ
 قولہ سار یو لا گے منصور
 پایہ بڈہ تل سالیس ہنم
 آتشہ بر زن چھوک آتشہ مارن
 چان عشق کرم سبب داد
 نکمہ والن چھوس چانہ شری
 آتشہ ستن داماتہ و نیوم
 پڑھو چھو یادن از کال گترہی

چھلن جا مہ چھوکہ لدر گیم دست
 بیکل نا زنین چھک غیرت حور
 تسزوری چیم دتوی میم چشم محمور
 دون چھوس سجدت سر حرم کرت بو
 تسزوری چیم دتوی میم تیر عمرزہ
 ترٹ شانہ کرم میم سببہ پنجر
 تسزوری چیم دتوی میم لعل لیگون
 دہن نازک مدور حلقہ میم
 تسزوری چیم دتوی میم صا سببہ
 چو قمری میم کرس زردہ ناشاد
 بر غمت پائسی پٹ قرض تھاوم
 بون چیم در نظر کلدستہ میم دست
 تہوی ہیو با محبت گوہر کیان
 بغیرت زانم سر تا دلتانی
 تہ رانی روزم ای یار جانی

کتہ اسہ تا مارہ متہ
 وچھتہ تری پت داوم آدن
 کتہ اسہ تا مارہ متہ
 ہیو چانے داس کھہ
 پای کر میا نو چھوس بکیستہ
 آتشہ چانی ناشم دوسہ
 داد بوزم تہ داد رسہ
 پیوم تراون چھوم تا دوسہ
 عیشہ متیو ششم نہ رسہ
 وڑہ خاکے آخر دوسہ

شکست شید چو وی زیبا
شسته در دل تن به لایم
چو مسموم سینه من در این لاله
چو مسموم به ارمان گشته بهیم نشسته
دیره چانه دیوتی و دن
مار مسکین تار به چانه

چشم جادو چو لعل زیبا
گفته که تار به تار به منته
که از ساروی تری پنه تراوم
چانو دور کو تاه ترا له
ز امان به چان کلن نه مرسته
نران سورم ناز کسبدن
واره آن نقا و اسیه بار جانی

هوش میخیزم شست و شسته
لانه بی چو مسموم آمنت حقه
همیشه تن به لایم
شیشه بر بر تپو می مسموم
عمره منو چو مسموم که پا طه
چو وی سو و نان شو فک قضا

تسلی دادن زیبا نگار بقرار را

بله زیبا به تن تپو غیر تهاه یو
شمع روی خود پروانه گوشت
بهت میان عشقه تپو گوشت کا
نیمه عذرا به و امق آبه دمساز
مهر که غم زه ستن چیر لور
ون کربس از که نیت کن و مگال
نکته گفته بکه و الت خون به چانو
کیت بو علس نامی بهر ممت
گندت میم و سنت چیر تته قدم ترو
پن میم عیب تپو پا طه نن تاوک
به بوزت واریاه دشا سپن
پکن گو بادل جان شکسته
نه بوزت خوش ستن بهر دستاد
و نهت صحن صفائی کز نه جامن
بهز دلیشت نمی کرنی زه شایش
کری زیبا به ستن عقد بهوند

چشم نش کرن تونس کس میو طه
به بوزت واریاهش گوشت لاش
چو شیرین چیر لور چانی وان پروا
مهر که غم مبه گو تپو چانو غیرت
تحتی نیمه آبه شمس سیت پانپور
مهریت واره تحت بخاری به سندن
وندی انت چو تپو زه جان دافد مبه
تر جمی حکمت کری بد آبه غیب
زه تل ستن کن گز بهت خانه تپو
بشیرینی زبان ماه دلا را
دل ویرانه تر آ باد سپن
بختی گاه تپو نه گاه تراون
و نن مپو بی نگار ستن قرین باد
کرت صملاح و ستن نیر حلالک
عزیزا چو کز به میان ستن و نن چان
سپن از قول آن استاد نامی

چو چون از شوق خود دیوانه گوشت
مبارک چو بغیرت دراک فراد
مهر که غم تپو لاگه بو جان باز
ز لجنایه کرن تپو چو شمس پت
سپناه خواری تحت مهریت به الحال
چهلان ستن انت نازک اتقن رت
نگی تپو تپو تپو تپو تپو تپو تپو
کرت استاد علم تپو کرت غیب
مگر تپو تپو تپو تپو تپو تپو تپو
کران اسد لاسانه بدارا
گدن تپو و ستن بار از دست تپو
بهر صورت دو ستن ستن و اتناو
عجب کا ماه کرت چیم لوله کامن
بمن خورن گز بهن میم آسنی گرال
نکته نامت تپو میا نوی تا تپو فرزند
نگار ناز نینس تلخ کامی

سپین آرد ده دل در محرم منر
 چو آن آسوی اندر زهر پلا بل
 چهلیم دست در آیه چیم
 هنرمیانی و چیت از دل شکی
 یه کت بوزت و دوس لگویم روستم
 سوشیم ن زلف زیبا سوتار یک
 وزن چون شمع زین غم در شب
 چه میم ز بهمت گمت چو کیه پاره
 کس ندکین جامه اسم کیه بوزانه
 زیار خود چه چوم مژومنت بنیان
 گزیده همین شیت بن منر کنا گاه
 تهوی هیو تهوی سپین زیبا ته آگاه
 گزیده ان یادون دین از عشق کین
 عیاننا عشق نش چوی نمانی
 هر صورت نه زیبا ماه تاهان
 شبتار یک سپین بوز و دشمن
 وزن می آسومت ایماه رخسار
 چه میانی کامه سواتی سر انجام
 بی اصلاح آن کن کرتنه کتفه قد
 تو کن خوش تره نش بوزان یه
 بطح زر کن چانی از غیب
 مشکافه قصان جامه کربیک یا د
 کرک مقبول غم تان گوک وصل
 وزن مادت طریق کار سازی
 لکون بیاب روی از خاک خاری

۴۹
 گیسو بهیم خوشی پیو ماس منر
 کزن دل در ده تراون بهر خنده
 وئی کیا علین نادانی چو دلولاف
 لوکن نش پانه بوزکیت سانو شایست
 دس منر تره ته تره شت بهی حکم
 نگارنا زمین شمع شبتان
 بسوز دل بن کیه آسویارب
 چھانت ناضا دریم کوت غم چوم
 ز شوق یار مژومنت چوم بوز پانه
 بگاه دوه آسمه به وز قیامت
 نته فردا لو کوکن منرونه کیه
 دین و کن تر کن به عشق منر
 بحال یکدگر واقف چه آسان
 یه گوئی هیو یه لیل کدک خون
 درین شب یه یارس کن خرامان
 و چیت تیا شانه ماه خوشتاب
 بنوز خود دل کتشم شبتار
 تره چوی معلوم همین کن کت چاک
 تهوی هیو تهوی کت چاک کن باند
 میس گر اکس کن یه هیو تهوی
 هنر چانی کن شون کت بهی
 با ستادی گزیده کت مژومنت
 به سیتن مطلب لگی ته حاصل
 نه بوزت غم تراوس نه به و نهو حاک

زیبا نگار
 یه کت من مر که خوته کیه مایل
 وزن شت بایه میسان بهوشمند
 وئی کیا بویگاه پانی تره دیشک
 هنرمیانی و چیت چمن اشکاش
 و تهت گو شت نش شب آه نزدیک
 وزن به وانه زن شت آه ران
 میس و شت بوزن کیا چار تره
 خیر کت چمن کت کت و مژومنت
 تعریف چوم فقط با عشق جانان
 و هم از هر طرف شور ملامت
 بسوز دل بهی انکه ترا و غم آه
 چه آسان عشق و عشوق یکدل
 چو مید کانه صد معشوقن بنانی
 سپین میس کن یار از خون مجنون
 نگار حسن آن مده وی دشمن
 بهناه نازک کن تره شت ترقاب
 وئی فردا کت هم زن مندر ختام
 و چیت غم به بگاه رسوا کن گرا
 دپوسن بیابیه فیرت خراج کردیار
 مژومنت تهو نقد کت آه سبت در
 بطح زر وئی بهر کانه تره سبت
 دوس شت تان بیک مقبول منظر
 یه زیبا تیس از دل نوازی
 تهون بیابیکه و تره وی بچاک
 عزیزانه کت شت عکساری

غزل خاندن زیبا بشتیاق نگار گلزار

<p>ہو کہ سینن سورم تران میشہ نو میر پاری زان عشقہ داس بنہ درمان چا نو رخ چھوم ماہ تابان دچہ والی ہم بوجھان لاہیم متہ سب مرثگان دندگو ہر لب مرجان ولہ کرہ ہے کلہ قربان کہنہ لاگت نا انسا نور اللہ خان سلمہ جان گنزران پس شہ تہ آن پنہ ونیوم اشہ دامان کال آخر گزہ ووفان</p>	<p>جان دندہ یو مدہ نو جان دندہ یو مدہ نو عیشہ مزی سندری ژہ تہ یو کر میلو راز و لکی با وے تارہ گیمش و نہ کس دُمہ دُمہ چا رت وسلہ اوں چھومہ میرہ باغ شکستہ شا د گو مرہ سبکس پارہ بارہ زانہ سبیل سبیلہ مجنون ژلہ ہم شہ جگر س پورمہ رختہ سارہ مشہ روت مسکین</p>	<p>لوہ چانے چیس دیوان نشہ تارہ زالو ختم پان چھوی مرہ سبکس طدارمان نازنین چھوک شاہ خوبان زلت چانی مار چپیان دُمہ زاتج مہ کمان اسہ وں چا نو غنچہ دمان سرو قامت چھوی شوبان دام سینس عشق کمان داد عشق مچھونہ آسان ژہ تہ میرہ کر بنہ یکمان کرہ تری کتو سورہ سامان برم دنیادوہ تارہ زان</p>
<p>سو و صلوک شہ دہان سوزید سپن غم اک اکس ہزار و ہمد بفرصت اک اکس رخ یدار ٹاوک ون اسر سوز دل نزاری</p>	<p>نخلوت زکس ہی پروانہ تہ جمع سو دم زانت غنیمت شا دو خرم سپن مرست عشق کچھ ہون گے کرن زیبا شاہنشاہ غمگاری</p>	<p>بفرصت غم زہ پیشی بادل جمع وچک اس اک اکس کن دید بڑید نہ ہم عشق و صلوک ہی چون گے بہم یکمان گے اسرار باوک</p>

غزل خاندن زیبا بشتیاق نگار بقرار

<p>مہ نھی روی چھپ دیوانہ تری پت بال نگارو دہ دن مرہ ٹپٹ رام ٹپٹ تال نگارو گنزر مہ ژہ تہ آن مہ و سال نگارو</p>	<p>کیا ہ روز کئے یونے حال نگارو کیا ہ زہ کوتاہ تھا وہ کہٹنے رہ دم دل بنزرم دہ رخ جان ژہ پت جان فہم چھپس</p>
---	---

مہ روی چانوی صبح شادی شام غمک چھوم
 بیتاب جو پس زلفت چمن چان گل
 بادام چشہ خوشہ و چیت ہرندگی بیا رہ
 چھی ترک ستمکار کمان بکہ خنجر نسبت
 شرمندہ صنوبر بہ تہ چھو شمشاد کرت حم
 اتج سندر گنجس او چھنو کاک سوم بہ تمنا
 مجنوبہ بود و مارہ پس چانہ امارہ
 عذرا بوزن تری و اسس پیت چھیر گتر شیا
 چھم ناگر ایو یاد نئی شرا و نکوی باو
 زیبا یہ چانوی داد و تالین پان گاکر چھوم
 تم آن غمک سوریت کن نامکے ن پو
 فکسکین چھو جگر سوز و نان شعر فراقی

چھوم چانو جبین مطہر اقبال نگارو
 چھوی زال کاکل دانہ سبہ خال نگارو
 بیقتہ در کرت جادوی بنگال نگارو
 شمشیر غمزہ نیزہ آچھر وال نگارو
 چان الفت مند ن پرو کر کن ان نگارو
 شہمار زلفن چان و لوم زال نگارو
 چھم سبیل سبیل مالا مال نگارو
 غمکین دل بہ بالہ چھوم خوشحال نگارو
 کچ چانہ فوجس زن بوہیٹل نگارو
 دیوان عشقت درام پھوی فال نگارو
 ون دور کی تارہ بہ موزال نگارو
 از قال بن کر عاشق احوال نگارو

وچن کی اک اکس کن چھو مطلق
 بلاحتکت بہا شو بن زہ عالم
 بپاکی پانہ وان کوتاہ کرک ل
 ہمیشہ یار یار کنو چھو جانیا
 سین یلاک اکس مشغول ناگاہ
 صبح سین دست کشا شین ابلج
 نگارن کر غم سل گھنٹہ یار
 تھون تر سیم و زرا بہتہ دست
 بز زلف غم زبان حرف گویا
 سٹہاہ رانی تھون پائنتہ کرک
 ون سیر جامہ اسوا از جینس کس پاس

اکس بہ چھو چھو چھو چھو چھو چھو

سجلوت جوت سیمی عشوق عاق
 سو دم بہتر ز غم سب و دانی
 کرک الفت سٹہا از دل کوک ل
 سٹہاہ ہزار تہندیل تفافش
 منن ون کردہ و صلح رات کوتاہ
 نگار آسمانی دراد سٹہا
 ابن غم نی نہایت مہرہ تہ دیار
 و چھو سٹہا کینہہ گراکن جا بکوی
 کرک غم کو چشم عیب دیوان
 نہایت دتہ حلقن مہرہ تہ دیار
 بدل غم پچا ونی تہ طہارہ طلاس
 تو د پو سٹہا تہ تہو لاشا د خرم

مبارک تر عینیت چھوی اک دم
 گتر ہی پس بیدس با یار جانی
 بہر صورت بہ ظلم چرخ کجیا نہ
 مگر رانی چھو دون ہندس فافش
 ہنہ از میل بچکر غم منن تر لو
 جہانن سٹہا کرک زربا خشی لوز
 پس گراکس انہس منن دتن بہت
 اگر تہا سو تہ خدمت امن حبیب
 بزربا خشی کرک سوی دراد چالاک
 تو نگر گے بہت سیم اسنادار
 کرک انجیا ساری یار محرم

تھون ہن ہن ہن ہن ہن ہن ہن

مشخص نمودن کار خیر زیبا و کار بد زیبا از استماع کسب و قرار

بیدگر کن سکو د ب مرد استند
مبارک چو ی عجایب مرد استند
هنرمنداه دویم تنه و کسر و اس
کردن و لول زیبا و اصل کار
نگار رسد پونه ایفرزند و بسند
لگه پاری کری چمن اندر جای
نگارن لیت بوزت زندگانی
دوین رخانه سادی انتا و کن
اکتا سوزن نگار است به پیغام
رئوس از کینه ری پط مهربان گو
نش طس عیش کس فصل بهار آید
سمتبر چا و بر کر کوسن کرد او
موتور یوسف صفت چشم تماشا
و چیت شیرین تلخی تراد کزده شاد
چو و امن عشق ازاه دراک صادق
گل انار زن چا و ک میه مال
گفته مارن زده و تنه پروانه لارن

کرک تن آفرین ته مر جاباد
چو قسمت جانور تو در این زمانه
و چو نه زاه ته تنه و تنه و تنه
تنه یوزت گو شهاد خوش مرد گادور
شو کف ن کوره میانی بهن زده خا و
میتر فکر بهت کر خاند رک ستر
خبر یوزن ز وصل یار جانی
مقرر اک د و ما کس به بهما یون
بشارت یوزن صلح اید کارام
سپین از چا و بخت خفت سیدار
مبارک صلح طلب و صلح را آید
چمن خوش گوی زده ایشور یوزن
و چمن بخت و وصل زلیخا
مثل نه اوت زده بخت و ز نه شیا
بعد از اسپنک یار مو افق
میور و تنه و دل غ شاد مسرور

جو ابا به چیت زده الو منت خانه داماد
هنرمنداه چو استند و یگان
چو کس زن مرد و انار است گفتار
بخت شکرا نه کرتم از لقت خور
هنرمندانی و چمن فیرم س طها مای
و کن چینه سان کن کف تیران منتر
سهاه فم مال دولت سگن و کن
مبارک ساعت فرخت و میمون
زده کتوا ز سید به کجرو آسمان گو
سووت مادی بکوی وصل دل آ
زده یا و کن ایسترا و کن یا مین چا
تنه و ی ساروی فن آیت خرم کل
و ستا مین زده کرتم کار فراد
کر خاک و کن سیدین و اصل کار
زده ناگیرا به سس سر گرم کمال
سه نرگس پیاله بهت دل شاد و مجبور
سه شمع بریم در خلوت چه پیران

برآمدن کار از زبان

زیبا موعه رفیقان و دشمنان زیبا بهیت زو حبت نکاح کردن

نگارن و شجر بوزت شلوس غم
بشک و عود و عنبر یا کن شیرین
گرا و صر صفت شبد نیر کردا
چرند و جوشین از دو و دون لیت

پریشان ل گمت قس گو فر اجم
مباراده سپین کیا مارند وی
ز منکر فلیسوفان تیر رفتار
شبان تنه از تل تر اولی و

چو گل رنگین با ساه صه پیرن
ولت جلعت پیرت گرت گرت
پرنده جانور و رنگ و کن پت
تنه و یوزن سس سیدین رود

سوشه یله تن جلوتراون سیتی
رفیق باد فغان سحر آری سیتی
بچن گو یاسر و رشا دیانه
سپن تن پط حرام از شوق رام
گزه بهت تنو پیو بیت تن آموغصو
نگارستان چین زنج و کوش
کرک سزگار رس زرنشاری
کرک از لحن موزون ج شری ایی
سوغه بوزه ون گوزهر بهیوت
شرابشادمانی چوک خم خم
محاسب وضه الاجابین
درمان بس لول ملاقه فاضی
سماح کر مکت پر یک عقد شرعی
مبارک گو ملک از آسمان گه
بهت بر صدر با صد قدر مل
کرک حور و نه پر یکو دستبوسی
تسزتن نو گل گلزار خوبی
رنج او منظر لور اهل
اول کیا آسوت حسن عطائی
گزه جن اسی حیل تصویر حینی
نخوش سیتی لعل لطف لصدنا
سپن کیا نازه تر آب تاب
چچلت سزنا پالتر نازنین تن
چچنه تره نازه گی زاه گل ناز
مژر هس یه سیتن موی مشکین

تولن کک از صبا در پیش سیتی
زبان یار زیبا بیت بهت او
مهارانه بسا مان شهرانه
یشادی طریحی حرم گو
بدین عشق لیس آسومعبدو
کرت تن منزعجایب فرشتن رین
چه جای زرد بود گو بهر تزاری
سپن از لحن دودی غزلخوان
تندیس خوش تداست تهاونی گوش
دران محاسب سپن خوش نغمه ساقی
قرارستان هر بنیاب سپن
کرت تو هس پنج بیاعقد پیوند
بر غمت تم ته بر خود تها و مرعی
سوشه تن محرم منر شاه خوبان
یتیم در چارده شب ماه کامل
سه زیبا اسرن حور شستی
تمش گنجینه اسرار خوبی
بزیبائی نه تن پروائی زیور
نهایت خود بخود در خوشنمائی
بهر صورت انکه مارت دانه
نمی تن مایه رویه بهتو کرن ساز
عیان سپن صفائی بر صفائی
همیه دناه عیایب بر نیلایون
گلایان مشکبوی او حیل گو
مژر هس شاه سیتن موی مشکین

بهتن تم خاصه خاصه یاک سیتی
جو بلبل بر وصال گل یون چاد
سو کعبس کن گنشتن در او حرام
نقص صبر کدهوی حرم گو
عجایب شیشه شیناه خوش منقش
همه ناوک لعل از زو ملکین
قوالو بهر کرن لغز سحر
مستی اسر عشق پای کوبان
سه بزم عیش تن ساقی تر تم
هنون از حلاوت کفنه باقی
نگار بر طپ سپن خوش وقت رخی
بقانون شریعت گو سوز کورند
مبارک حاضر و کرشادان گه
شاین یتیم تارکن منر ماه تابان
کرک یسایه سامان عروسی
تسزتن اسر کافور شستی
بر عنائی گل دستار شاهی
بزیبت بر تنش نه جای زیور
و چچلت تسز تراکت نازنینی
نهایت خوش صفت رسته نانا
بدن تسمه چوک عطر و گلایه
نته بر پا بلائے بر بلائے
گیس کیا نازه گی گلگون عیان
زرنگ روی او سوی منفعیل گو
نه دشت گو پیشان سبیل چین

بدن مستند در آن مونس خوش نشان
 قیامت منیره سیتن کر که نگین
 ملت خوشبو و لبت جعد سلسل
 و چه وکت اس تم زن بار بوجیان
 جبین مستند سپن از فرق پر کا
 سپن محراب هر صحر کمال
 نگاه نازنین من تیغ خونیر
 سپن رخسار مستند تازانه تازه
 مقیش زدن بر پیر نژاد وک
 قیامت منیره سیتن کر که نگین
 مصفا آینه زن اسو مٹو لست
 بهاتت نقد عالم آسهی بس
 دگر سطل ککرت اند اند تماره
 پر زلون زن سکاوه اسکی نو
 زینک من نال کم کم جامه زیبا
 نهوک بر سر کلاه و لبریتس
 عروساه کیه پین با ساز دمان
 عیایر سارته سامانه پیرت
 سوکھو سپن رخسار وی آنخو
 نگار سطل هر از سطلت داس
 ز شوق یار سپن سخت تیاب
 زه چشمه منتظر نشد لبرس کن
 شهاد شادی کرن گوشن جان

همیشه دما عجب در سنبستان
 بشانه کیون سکر که شانه
 گنگاک مو بندش از دور مکتل
 ولت مونا له مین خط گو مونا دار
 گله اندره پر زلون نخیم و مدار
 اچین دن لا گهر سطل سر نه ناز
 بسنگ هر فیش ت تیر کرن تر
 مستند رخ غازه لاکت اسو شویان
 و رفهای طلا بر فقره چساک وک
 آنکه کهور در زناکت اسون گل
 گنگاک ت ت تخته جالعل تر لوتس
 شبن بر حلقه عقد در دریا
 تخته تخته زو نه چکی اند اند ستار
 بران باوٹ گنگاک سترق سپین
 ز جیش طسوف ز راجت و دیبا
 و ڈی و زهش دن زر کا چپالا
 بریور بر کرک من جید و امان
 منقش اکو پناش کنو کرک جان

بلا تشبیه کنجینه نو
 و پان اس کیه سنا کس آیه تهو
 تخته تخته است شسته از پی آب
 دن اس کیه سنا لبرایم کر

شوبه وکت و پانش اس سپین
 نهوک شسته باقی لاکت و الہ و شانه
 ریس سطل نژاد سطل کل نه پچان
 نهووی سیتن کر که نگین از شربتار
 کرک جعد ول مین بد و اجمالی
 کرک قیامت منیره سیتن کر که نگین
 بنگلون و لوسمه هم لبت زه
 تخته اند شفق تخته ماه تابان
 شوبه وکت دست پانش اس سپین
 گلن سرخی کرک از خون بلبل
 سطل سطل حلقه میناء اک گنگاک
 تخته زن زو نه سطل عقد تر یا
 جرت از حلقه گوش لا گهر دور
 گنگاک باز مین نعلی نرین
 شبن کیه اس طاقین ری نش
 سپن سطل سطل سطل بیاک چالاه
 نهوک ت ت تخته شیرین شربت
 ککرت و ش از کخواب و اس
 چشم دل زیبا انتظار س
 منیر سیتن نیم خلوت ملاقات
 گزیم کرک سطل کن خاوت برین
 بره میانه اثرن شرس نیم کر
 بوقوف دل و ن کیه اس کن

غزل از زین سامعه مراد کان و شتیاق نگار کعبه دار

چسپان شہ ورت بال

کیا چھوی تہ سسک بوش
مخمر تون پرارن
مشتوقہ چھوم نقشو ق
از نار ہجرت تن
ہمہ چسپ گز کریشن
از موی سبہ فام
چشمان پرچمنار
شیشہ ابرو تیز
قد چانو چھو زیب
محبونہ چھنے لیل
دلبرہ مہ تہ و امن
ناگرایہ و کئے زار
زوجان گالین پیوم
تصویر چانو اسے ماہ
از بالہ تر لمس غم
سکین عشق سور

زنانہ و تہ و لوک شور کیا تل
سہ زیبا پادہ لہن زیبا پن بخت
ونہ و کن ہرون کیا گہم بخت

ولہ یارہ و نیو حال
ولہ یارہ و نیو حال
مہ رویہ سہ کوش
مستور چسپ پرارن
بربرہ تہوم از شو ق
دز مہ چھم ہن ہن
گہ منزہ کردیشن ما
گل زن سبب درد ام
بر مرگا رجا و و کار
جندار چھو خورہ
چون سر و سرتا پا
چھوم بالہ چانو سبب
عشقوار مو ارفق
دیدار و ہم کیب
کو تہ مہ ترالین پیوم
زیبا یہ چھوم د خواہ
شادی مہ دس چھم
وجہ وارہ کفو بھو ز

تہ بوزت کیا تہی زون فلوس
زبانہ خوش ترانہ بے شمارہ
سینتر آس فہ کیا کتر خوش دل
ونہ وان آسہ یارین خامدہ

از چھوی تہ میا نوی سال

اوچچان گو مہ بتر کا ل
راوم مہ و سال ل
سبب بیالہ مال مال
سبب کرون سہ زال
رخ چانو مہ شال
ولو تمہ زلفک زال
آمت چھ از بنگال
چھی نیزہ اچھر و ال
مشتاق گے پامال
واتے بونخبد بال
عذرا یہ چھوم آتہ ل
کہ چاوہ چسپ بیہ مال
نی درام عشق فال
کیاہ چانو خط و خال
ہمہ مہ تہ نالی نال
بچھ عاشق ہنر چال

بخت کیا آس خوش بر بخت
بگرد ماہ زن شون ستارہ
سمت بہتہ و نزہ دیکہ و آس

غزل ہرودن زیبا با ہمراہ گان و بختیاقی نگار دلدار

شاہ خوبانہ ما و دیدار

شوقہ سانہ وان معشوقانہ

ز دوت جان زنده بوی جان جانانه
 ماره تر مستور ما هر خستار
 شورده پانه چا نوی چوم ارمانه
 زده تهره سوئیس عهد و پیمان
 شمشاد قد میان سرور وانه
 شو به و ن وی چا نو ماه تابانه
 و چه نه زلفک مار چپانه
 چار تله و دهم بمه کسانه
 من کجاست چشمه چی متان
 اسه و ن کیا چوی عینچه دمان
 باره بهنده طوطه خوش الحانه
 سواله میا لیس که مزمان
 سکه هو ده نه بو خلوتخانه
 زوله به چینه را و م رانه
 عثقه واده باد خزان
 کیا به که زالت باب چومنده
 و سکیکن نه کس چان افسانه

شاه خوبانه تا و دیدار
 سید چوم میل چا نو مجنوننه جانه
 زوره پا طه تا و تم نوز خستار
 پورگو داتن تها و ن سار
 روشه روشه ترا و تم خوش رفتار
 ذکه چانو آفتاب به پرا نوار
 بو چنه آیه عاشق زار
 مارت تر لوهم آیلونه عار
 حسن نیو تمم چس بیمار
 قند زن چا نوی خوش گفتار
 کار خشد سید و چه تا و دیدار
 سالن کر تر چم تیب ر
 بیه هو پا نوان دهنه تار
 شب روز چا نوی چوم ارمان
 بره زن یا و ن گو م کلزار
 دورن چانی کس خوار
 زده سو اکس رشت که اخلار

تری پسته گیش چس دیوانه
 شاه خوبانه تا و دیدار
 موره نار عشق چس لاله وانه
 از لاله دونه آسو یکسانه
 پادان کره به کله تر بانه
 لوبه و ن دل چوم و چه مکانه
 الغتیه چای گیه زولانه
 دارت دهم تیر مرگانه
 کس و نه بله مکه بود رمانه
 و طه جان رزه قل نذر دانه
 ماره گن شمس پیم وانه
 جگر ک کباب دل بریانه
 چمه و صلیک می پیمانه
 کله چانه سندری سورم تر
 کره نایب لاله و افغانه
 شوق گو م آباد دل و بهانه
 غیر سن با و ن چومنه آسانه

در بیان وصل نیا و نگار در خلوت بے اختیار

به نوبی میو گو سود و ده نه رات
 دران شب تازه یارن آیه معراج
 سوشب و ن عشق باز کنه چومنه
 دونه تر به عیش با حسن و نه
 مقرر گیه متن دونه و صلیجات
 سند دل از طیش پرده زلف

مبارک رات بابر کات آیه
 سوشب یلعه میده یارن راجانی
 و چین بیکه کس کنه دید بر دید
 سوشب بیت شبران ندرن ختم
 دوشبوی منتظر بهر ملاقات
 نگار سن خوشتر بهت در آیه

سوشب یلعه یارن شش به سراج
 شب قدر چ شوی تن قدر دانی
 سوشب عیش عاشق و شوق میلین
 به تنهایی تنه تن میل و ن تم
 چه زیبا منتظر در پرده حاس
 کرنه تنه بر مبارک لاله مایه

دین متوهم نگاره ما هر از ده
ژده چو از چرخ تا هموار یا و ر
بز و بخت از تائب اقبال
برات وصل و چه مشتاق چچی
زلوی تم گلوی از طالع کوس
تهکون و تپن چانوی دکریور
پکان گو در شب تاریک دورن
چو شمع انجمن زانو کجسلوت
سپن زن ابرو شستن آفتاباه
و چیت تر کن سوخته گو بستی
شراب جلوه چون از دست دلدار
و چیت دیدار من سوختن ارمان
و چنان زیبا چو صلیح حیرت
بهرن تر زه ان تر تابی بیدار
غرض چو نه عاشق خالی دیدار
ز کسب عشق تر ناه و اتنه حیر
نگار تر لو کلاسل ز حب گرداغ
ز گل دیدن گل چیا سپن مست
تهون تم روی خود بر روی زیبا
ژدن از برگ گل شفق لوی خام
سو وصل با من خوان حلاوت
کردن تر تم بشوخی دستناری
گهی آسوس تر تم نارستان
سپن زن در میان دیو اگر شگین
یزار گل کلاسل یک آن

مبارک چچی خوشی از تازه تازه
عنایت تو کردی پروردگاری
چو وصلوک شب امشب گزینش
رون تر اوت و تهون و تهون
سپن ز پیر و ز چانوی بخت نخوس
یه بوزت گو سٹھا خوشدل بچا
بنور خود کین چون و ز روشن
لقاب روی خود زیبا به نخل
نگارن متو و چپن متن بچا
سپن مد بهوش تر شد دی و چنان
مد بهوشی سپن سر مست دیدار
اگر چه سپنوس دیدار ساقی
تنه منزله منے کامن گیس نه
ستلی کمر چوئی ردین عاشق
دل عاشق چو تماران غمیر دل آ
سو عاشق چوینه تنق بو لالهون
فلوس یاره سدی تر وصلوکوی باغ
مناه بکسر سپن از نظراره
سپن آشفته دل کیسوی زیبا
ز بهن از شوق تم شیرین طلب
لباس شش مکدران حلاوت
گهی آسوس تر بهن بچن مکدران
همن آسوس تر و تابان جان
ز تن کیسوکدت متن جامه تراون

ژده پٹ نازل سپن از فضل داور
گهی آسان میم دشوار ساری
قدر دانی کرس چچی از شب قدر
یه وصلوک شب ن چوئی بهند
نخوست طالع چانوی سپن دور
خرامان دایمی سپن بچن در او
دوان تر ایه اند اند پانپورتن
ژدن پرده چو شبانه ذوق بیل
لبن زن حسلوه از نور بختی
و چپن گو محو چون تصویر بچان
سپن سیر از دیدار جانان
مگر چو وصلوکوی چیا نه باقی
ز حب شنگی از آب دیدار
تمنا چوئی بهن آیین عاشق
و چیت معشوق تر عاشق گزینش
مست با ز سر منز چوینه کچه باو
گو دن از شوق گل دیدن سپن
هوس گوی تر بی کناره لوسه
دین تر لوسه بر عمل می آتشم
و چوین قند و شکر در نوش لبان
آنان لبر خوردی دلتوازی
گهی آسوس تر سپن سید ز نخلان
مگر تر عاره سندی چیا نه بکین
تن خود باتن طلت از ساون
سپن چون گلین متن محض عریان

بله و ن س یله سینه سینه
 تنه تیغه غنچه یا لاله یارنگ
 کرک تهره ناله متو تهره دون کنوگی
 گزهن تهره یا طلا سیمای کسان
 و چون ناسفته بچون و در کنون
 نصبتی در ناسفته اثر سخت
 تو امی سکین بهناه اک راجه
 متوتی گزته کرون مختصر کت
 سلیمانی و چین در یکدم وصل
 لبین تم وصل لبر اسل مقصود
 و چون بیایه متد ذوق عاشق
 تسندی شوقه تیر غیرت ان تن
 نگارن جانفغانی بے نهایت
 بکار عشقی صادق سپن سه
 میس از شوق غیرت آسپه
 مبعوثی گزبان عاشق چه ممتاز
 متن دون فصل حق بده گو شامل
 بیکرنگی کس اک اس بهرنگ
 متن بهند وصل گواز دوستاری
 گل وصلی چچو از فصل گلین
 کردان کیا آس نه بیانه متولن
 لکه پاری بولای یار و فادای
 مکه کن و چه واره سدا ی یار
 بهم زن ز تدگانی جاودانی
 گز چم تهر چانی منه کامن

زلوی متن ایته کالک غصه کینت
 بدن تشنه سیرا یا دست گل
 دوی تراوت می کیان کیا چوک
 نهانی اسوس متن عصمتک گنج
 سپن کرش تشنه دلس مع زون
 بشو عشق تیر از حد برون گو
 زکشت راز خو بان بستنه بکر
 ز گلشن غنچه امتیبه قلوب متن
 انن زیزگیمن تم عالم وصل
 کرن حاصل حاصل یار جانی
 بهر شایق گزته رشوق با فوق
 متن لوکی ناره دوس دل
 و چیت لکین دن متن گو سرت
 ادوی نومست چچو پرالو استادا
 بهن معشوق عاشق آخر کار
 یهوی چچوی سخم دون یارن موافق
 سپن زیبا نگارن صیت وصل
 ز کون آینه دل رنگ کلعت
 سها رنگین تر از فصل بهاری
 نه فصل گل عشق چچوی وصل
 نگارن گو سر کونه مده متولن
 نگار و جان و دن لونی قدیمای
 بصد غمزه بصد غمزه بصد ناز
 بفضل حق اسی دن مینول خدا

بشوق دل و جان در بر رن تنگ
 چچو و کونه و چیت مانند بلبل
 تنه متن نازنین پالتر و لکن پان
 لیون هم مفت بے شهما روک ریج
 بشوخی لوک کداس بر شفت
 ز سر تراوت منی آخر زبون گو
 یه کینتره شوبه دون یارن جلوت
 چو بلبل خار خار از سینه زلو تس
 نگارن دل سپن از نخت خوشنود
 سرن تم دورشس جاودانی
 ته دیشته اریاه حیرت انن کتن
 بدام اشتیاقش زاله لچ رگل
 تسندی شوقه تیر عاشق مین سه
 فقیر و عشق باز و خوش بهن دو
 به فرماون چه اکثر صاحب راز
 گپی معشوق آس گاه عاشق
 بصورت و محبت اس بهنگ
 سپن رنگین متن دون رنگ الفت
 چچونه راه فصل گل از وصل گلین
 به از فصل بلبل عشق چچوی وصل
 بشوق دل و متن آس و لزار
 سر شورید میا نوی خاک با چالو
 ز دیدار تو اس دلدار جانی
 اگر ونگ سید عالم کیا چچو پروا
 بوزاه چچو مین و ن از دست دامن

<p>آینه دست پاک کن کرام جان زه میبانی وصله چون کرد و گران به میانی روی و چه بهتر چو زگل سپین شتاق مستی لاگ بمبو ر و جهان گشته میالو قامت سوز آرا غنیمت زان دم دیدار ما دم فدایت جان من آرام جانانا نته بوزک چو هم جان جهان بی مهربان روزم چس و نر چانی زه کن تھا دم کری بو حال عالی</p>	<p>به چانی وصله اتن تھا ولادن به دم زانست غنیمت چا و برون زه میانی حسنه باغش و چه تماشا و جهان گشته میانه نگر چشمه مخمور بهیه تهر زن فوجی از چوم مشراون تما چا تو چوم رخسار ما دم خراب نگر میا ر چانی قرار دل چو هم آرام جان بی نگار اگلکند از دستانا نهوی سرشکیش چوک میان سالی</p>	<p>بو آدن بایه وندی سر زه میادکن شنا خوانی تنز بهر دم چه شایان دو چشم ناز مست خویش بکشا می شکین موی چوم بهتر ز سنبل به چانی چاوه از لگو تو به میاوان صنوبر چوم غلامه بند شمشاد بو چس کبک شنه دیدار چانی نگار اگلکند از دستانا فدایت جان من آرام جانانا کرد و نا عیش و عشرت پانه وانی</p>
--	--	---

غزل سرودن زیبا در خلوت بتیاق و بری نگار

<p>ژاله بود چیه پشه گدراوی کونگه کستور سیت تن یونای بچه به روزم بوزم گراوی وصله شربت سیت شهلاوی چهره شیرین جبر و له ناوی رخ چا تو داشت سبک بهیادی دل چوم خوف سیت ترا و تراوی نره زی داری کوه پان ساوی زری کزه نازک تن شیراوی دته سه درن کال بو راوی زده کوت جگر س نه می تراوی لی جان در دست کباب تراوی</p>	<p>آیت تھاوی زوتنه جان آیت تھاوی زوتنه جان رنگه رنگه مانی چا تو فرمان اچھه دار چھه بد کوه سامان بهنه بهنه تنه به گوم بریان سبه تنه و ندری کله تنه پان موکھه چانه جگر س درام ارمان کنه بوزنه کزه چس تو شان دده گو دوه می زری اوچھان طلسم مجمل بوته دامان بیتنه سه آخر چو دنیا مان کوه نابیل آه و افغان کریت داکل بنه در مان</p>	<p>باله چوم تما حال با ف رنگه کو طه زری کتو پرنک پیراوی اچھه پوش گچھه ڈبه منتر پیراوی شین زن کا خجسته رنه ناوی مس کھاس بر جی چانی ناوی سوکھه نار از چوم سوکھه ساوی بنه به بوزم چا تو آو آوی تهر پوش فلک جیم کده چاوی پانس کریت چوم پیراوی بهنه سه دته کنه دن تراوی بزه گل کریت عشقه و اووی شر چوم جگر س شر به تراوی</p>
---	--	--

آدنه لوچره چھوم چکھ چاوی

پاؤن کرہ ہئے کلہ قربان
آیت تھاوی زونہ جان

نادن سکین تری پتہ دراوی

حضرت گرفتار فیقان ہمراہی گنج ازنگار جو اب عہد خلافت گنج

من دُون از عطا فی حقتالی
وصل بکد گم سرورین
بہا زس کہنو گزشت بہت پیونہ جاز
برائے حج اکبر در حرم تراو
خیال مایو ای بار تراون
ز خویش و آشنا بیگانہ سپین
یتھے پاٹن گزشتان سوی تمن دو
پھو دنیا تاون بازار آخر
بلا شک چھوی پتہ پشاد دیہ وکھ
ز شہر گنج حسن آباد امت
سجدت عرصہ کریشا ہسانی
گزہ ہو دشہر گنج شاد دوسر
سکھر کر کار و اس پیشوانیر
نتہ واتن چھو گنج سالی مشکل
چھو تری ستوی سحر سالی طرح کیں کو
سلامت کافہ اکھا و آونہ در گنج
کرس بو عشقہ صیادن گرفتار
بہر موچیم گمت زنجیر محکم
درایم ترہرٹ مگر کھنہ لکونہ چاہ
پچن کتو مہریم چھو پائی سبتہ
سلامہ و انتا و میان یار

یتھی پاٹن سپن یلہ کیونہ کالہ
دشوی مست صک می جان گے
عرض حال سپن تن عشق باز
اسیر بند بانوی حرم گو
سرخود بر در دلدار تراون
رٹن غم قیلہ دل روی زیبا
بغل عیش و عشرت ات تہ دن
چھونہ دور فلک وزن بیک نگ
بیخ عاشق محشوقی سو کہ
تمی ساری نگار سنش سمی
نگارہ نازنینہ منہ بانے
رہ چھو کھنہ قافلہ سالار سالی
بشہر گنج یابگر نو انیر
خفہ لڈل گوشت پیونہ طون د
دتی ماژورین ماس کرن کوٹ
نگارن پو متن خاموش خاموش
بدام شوق دلدار و آزار
تہوی در عشق زیبا چھو گنج قتا
موکہ لن بات چھینہ چھو سوارہ
گزہ ہو پالنہ توقع میا نو تراو

شراب شوق چٹ سکورین
نگارن منزل عشق کرن طے
بجرت در حرم محترم تراو
غزال صیدا ہوئی حرم گو
بشوق آن پری پروانہ سپین
چھین تم کعبہ جان کوئی زیبا
مگر چھوی بیو فامہ سارا آخر
گہی بر صلح مایل گاہ بر جنگ
نگار سن سبت میم میم آسود امت
بہ عظیم ادب ساری منت آئی
بسامان گراہ عزم سفر پور
چھو اسلہ کرہ چھو ک سرور سالی
رٹو اسچانہ شربخوف منزل
گزہ ہو راہی ز شہر حسن آباد
دست راہران راہ پر پیچ
مہر چھوم بالکل طون گوشت موش
ببند عشق زیبا گوس در ہم
مرت میہ نشہ خلاصی چھم مہ شوار
بکوی یار تہو ماس پای سبتہ
توقع میانہ یار یہ مہندہ تھاو
رفیقن آشتادون دوستدار

تو دپوسه نو کیه پادشاه
تشیخ خشم سالی نوی خون غری
حقیقت میان توت منزه کتی
ز حسب حال خود مرغوب لیکه
ز بعد عرض و سلیقه حالی
هر موچم گمت از عشق زنجیر
تهوی بخود بستی چو بوی گومت
گمت آزاد چو سنان قید بستی
به نه معلوم کنه نامتوی چو س
ز خویشان اشتادان لاطمع گو
رسم ات علس اندر اقامت
بحال خود پیمت چو سون حیران
کس عشق بستی دل شکسته
نه هرگز واشود از دست تدبیر
هوس چو مننه کرن گیس امیری
بسن بیت جایه بیت چو مودن بر
به خطایه دیشته کن شاه جهاندار
و حجت تیجه عشقه غیرت تنس جوا
هرن اش نه کرنه و فغانه
خوهرن عام ساروی پیشو ادراو
سر اسیمه سیمت زن پیاده
مین سیتن چو نه شهزاده دلدار
به بوزت عیش و شادی گوسن بجم
کرن لال از فراق روی یوسف
چو برگ سید غم ترسان لرزان

۹۱
الو کس حید اسس کجک کس
دپوک نم توره تن خط میا نو داد
پر ت سوی خط گز جانت تنی
پس از جسد خداوند یگانه
کرن چو م رانی خود برای عالی
به چو پیما نه از میخانه عشق
خبر کنه چمنه زندی چو بوی موت
خبر کنه چمنه کس چو م موج بالوی
بوزن از عالم عشق امنوی چو
عدم آباد می نش بود ویران
مه ممت پیش چو م روز قیامت
درین عالم بو پو ممت چو سنج اری
بدام زلف یاری پای بسته
مه تفا و وزنده دشین میان
به نرسن چو م حسن آباد چ فقیری
لکعت خوشن رفیقن کز سلاه
تو ہی نشته نام پینه دست دا
مهنوک خضت نش درایه لیوان
شهر گنج و اتوی کاروانه
و چوک بیوار گومت کاروانه
منو منزوات گومت شاهزاده
به بوزت پادشاهن پان مارن
عشقه تمس منز گو سو در بجم
بجکم پادشاه نم اهل تخبار

زیانکار
ز نه فی دیشی اسی سیتن ساری
نیو خط میا لو سوی تن ف اتناو
شاه گنج اک مکتوب لیکه
سلامه بوزا شاه جهان
مه چو م صده بنت ممت بتقدیر
به رندی سیمت تنانه عشق
نرسن چو م از شراب ق مستی
بو آمنت چو س کس کس چو م بالوی
ینه آواره منزین علس بوس
پیمت ات علس منز چو سون حیران
چو اهل حشر اندر عشق جانان
بو چو سینه پانه ات منز اختیار
تهوی پایسته چو سوت منز بتقدیر
بو چو س گومت اسیر سز جاوید
سرن نیمه جایه نه بیت چو م مرن
وشت کرنک من سلیم نامه
نه بوزت گومت سلی کاروان
بزاری حاله اک ناله دیوان
خبر گیس اندر کایه رولن آو
دون فریاد از جو زمانه
بجلی پادشاهن تو که اخبار
ودن تن سوارش ته خون مارن
سوزن بغیوت ممت دنه تف
انکساری کرک حاضر بدربار
سین سینهاده پیش تنس سلطان

بگر می شاه زن گو آفتاب به
 عزیز آن دگر باله بارس
 تو بی سینه سو که مو که گوشت
 و نه والست چمن هند گاش میانی
 چهره اندر کوه نه ماد تو ده دار
 آن بومو کلاوت بی به کیا گو
 مگر تو ساری هند خون سر سر
 دلیراه آسو ذیرک نکته دانه
 چینه اس تبت نادان بدیانت
 شو بیا در چاه زندان جایی اند
 پیوستی عشق توئی طلم ست مگا
 کمر در قید بے زنجیر پابست
 بد نیازن سه امر حور حبت
 تسندی عشقه سرغم کر نه اطل
 یقی زن در او قید از بند زندان
 دیو مه دب نخوی تبرق باک
 درین اندیشه کنیا حیرتن پی
 نگار از شوق دلبر آسو دلتنگ
 کمر تن من ز چو بلبل آشیانه
 سپن بیتاب بالکل ناشکیبا
 تسندی عشقه صبر تاباوس
 دوان زهر طبع چو مرغ نیم بمل
 بنه و عشق او دب کار که غم
 کمر از بهر زیبا خواست کار
 بصل لب از فضل الهی

و تن متونی تن قهر عتایه
 سو ماره متوم و متو واره کتو گو
 مه و متو تو ره کوه آ و فیرت
 سو یوسف سخته بدخت جگر میانی
 تنه مارامه هو نیو ترا و مارت
 تنه و ساری رتی گردن دمو
 بیمه تن سس مویس برابر
 زه گل گشت و ستم پاد هم
 تن کتف سان کن گو نه خیانت
 نه کتومت کینه نه کیورامه هو نیو
 برندان بلاعتا و ن گرفتار
 بحسن با د کوراه ناز نینا
 ز حسن او حجان ممنون منت
 ز شهر گنج درا و از حید سازی
 یکن آسو در غر شادان خندان
 تسندی حکم یو مان به بدست
 بدریائی نقش کمر جیره و نگی
 دس تن آسو رامت در غ زیبا
 و چمن مکر وی دلبر زین بهانه
 بیکه دیدن سپن تن شوق غلب
 و ویک رام راکش خا ایاوس
 دل جانی سوختی پت فدا گو
 زنگ نام شاهی عار کر تم
 بدت تم تر بار یارن هنر جذبی

مه و متو کیا به نیو میانی نگار
 تسندی و رزله و ن نارتنو پیوم
 تیه و و دم کوه خوشن باش میانی
 کتبت کت ترا و و ن لور بصیرانی
 کوئی چوم قید لگمت تی مه تنوم
 و نیو یز و ن تنه تو و خون چوبو
 زبان آو تن متراک جوا ناه
 ترا اقبال دولت باد همدم
 نه پیومت قید تر من کینه در چاه
 و لیکن غایب اکت و نطه ش پیو
 چو غالی عشق توئی صیدا دهر مست
 چه دب تورج حسنه مه حسینا
 ننی شهرزاده گوشت سیمار
 ز تن منزل کمر کیا ترک تری
 کمر در راه اسط حکم حلالک
 تیر و زن نگونه تن تر کیا حکمت
 بحسن باد و انت پی بهر رنگ
 کلاکت با طه گو در باغ زیبا
 تنی دیو تن و بهر که روی زیبا
 همی خوشتر یانه وان مطلوب طالب
 ز عشق او پیش تن تر در دل
 زردی عشق شه است گدا گو
 تن سینه کمر بله دوستداری
 کمر زیبا به سینه کتخانی
 چه زن آو ترانه تنی دشا هی

پرنس و راه سهاهش کز نصیحت
چھو و لو مت لبرن از لطف پرنس
پرن خط بہنوہرن شامہرن کک خون
تنہ عاشق کوی عیشانہ دیوہٹن
زیہوشی کرن مسرہ د فریاد
تہکم پاپو ترہ داد دوان چھو کاش
تدرو باغ دل سوم سو پرنار
ہمت فکرن کرن کیا آسوندیر
انک کھہ زن دلاور ہیفون
نمی سوزن شہر حسن آباد
مقرر بادشاہن کرنہ کھہ زن
عبتدی شمش گزہ واتناون
برائی خرچ دتنک مہرہ دیار
گزہ ہمت پی دریا کس آباد
پرکت آسکت از کز تلبیس
چھو کیا بیت کار گزیرنگ تذویر
دوسل ز چشم مردم آسن نہان
تن تہنا شبانہ دراو یکار
گزہ ہمت پیو برد خوشوق عاقت
کرت ناز و نیاز س گرم بازار
مستی آسن پالنجان چھاون
عمارن بر لئی کرن دیوٹھ واره
نگار نازنین و آسودہ شیا
رفیقن لست شادی گوہ سولالین
چھو زیانندہ اندر مست مدہوش

دژن کرتس کرن فیرت قضیحت
نگارن خط پرن بلہ یاد شاہن
وچھن ششون زور عشق مجنون
پرت نامہ می عشق دتوس جوش
الہی پوترہ داد کس گوم بیداد
سو آسوم فرحت جان رسادل
ژلوم لست کو کرن ہمت عشق شہان
یہ سکران ندر گو سخت رحم
نگار کس آسن ہم ہراز و ہماز
گزہ ہمت ہم مکرہ حیلہ و نیش
حکم گزنگ فریب حیلہ و لون
خصوصا آسواک شہزادہ عیار
سوار یہ کت تہ اشترا می راموا
بلا اندیشہ ہم شہرسل ندر زای
بجنت زای ہم مانند اسیس
وچھن آسن وقت فرصت کز لپوتا
شلس ہم دزنگ دوا آسن فیران
پکن گو شایہ شایہ دن دوانی
وچھن ہم خوش ہمت با ہم موافق
سوشب کرمہت نموزن عیب بہند
بعثوہ اک کس دل تنہ لاون
وچھن نہ بیاسپن ہرست ز خواب
سپن عیار واقف ارہ زین کا
یہ کیفیت متن لست کرنہ اچھا

چھو نہ لست با داز مادر پدر هیچ
کرن حضرت جوان بے گنہن
پرت از عشق و زافانہ دیوہٹن
وچھت مضمون تملکو گوشاہ بہوش
دین ہی ماگہ ہم یعقوبہ ستر پاش
متن سونوی سن میا نوی چھو ل
لگوم کہ حال ز اس منز سو شخیر
کرن آخر ہیوی تدبیر حکم
مسکرو حیلہ آسن پور استاد
مسکرو حیلہ صلاسن لست
دلس ندر گزہ ہنس سواسن پان
عبتاری متن پٹ کرتہ سدرار
دوسل آسن پکن گی تیز چون
اکر گنت ہم کو چس منز کرن جای
کرن کیاہ آسن نگارنگ تدبیر
گزہ ہو پالن نگارنا زمین ہمت
متن بیت آسواک شہزاد عیار
تہ ہمت ورت گاہی نہف ہوا
سپنمت اک کس نازن خریدار
بفرحت عیش کس با عس دوان تہوہ
سپنمت مست در بوس کنارہ
سپن مدہوش چنہ اکب می ناب
کرت ندر کر بخوبی یار یارن
نگارنا زمین و گن چھو شیا
چھو شغال سپن خواب خرگوش

سه زیبا ندره اندر اس سرت
 تنه منت رشن منگل چو دشوار
 و دن بزل دن و ن چس کفیت و
 زبست و تهنو نر کن در او یکبار
 رشن کیه ناله منته با یو پنن
 محبت چانو دین ایمان میا کو
 تهنه دی خوته اسم چان تیرمای
 به کونا چپوی اندر گومت بندر
 گیم به لوله تیر و النج و طس
 بو چانی شوقه آسے مختصر بو ز
 دوباره توبه و ن فیرت گزهی نه
 سمیت و ن دن بر و هر گز اس
 و لیکن چانو رخ و یو طمس اس ز دیر
 توی سیتن رلم ارمان به کزیش
 بمن چان دن به داد حضور سی
 و نی بود دور رک و د جگر سوز
 فریک و اریاه افسانه و نس
 بمن سین گزهن تهنو پیون میل
 بغضت بهوش و لوتن لغ جو اس
 به نادگ ته پیش اند اندی
 مکته مل بیو طس شهنزاده عیار
 کزیت امشب شادی و ز لوز و
 محراب چو رونق جام باد
 لبالب جانهای می چو اس
 سپن سانی اکھا زان نرم سرت

نگار ناین اسه اته در دست
 ته بوزت درای تم عیار ساری
 بنر نیرت کر کنا سالو دل شاد
 کرک تن لوج سه بر و بر کف پای
 بهمن کیه اس تهنو ی غصه و ن
 میو با یو خوته مه آسوتی ل
 ذری کم دای تیر کیه گوی بهی
 کزیت از بیوفانی یوت دستنگ
 به اصلا و از زانو منته تر به نس
 و ن تمام داده چانه گوسن خوار
 ز لینه کن پته دور رشی می ته
 بو چانی شوقه در اسے گره باره
 بیکریدار گو نه میا نو دل سیر
 گمت چپوم مر قضای مدت حیر
 مکته والی قضای روز دوری
 بهتنت پانو ان بر لول کا سو
 بر ابر مکر کی سامانه اس
 نگار س داده روی نرم دل گو
 مکاتس پر گزیت به سیت پان
 زلی بر اس قم تن بار مشفق
 و ن افسانه زنگار نگار
 چو چانوی وصل ز لاله و گل
 خصوصاً نرم و سلس هنر زیاده
 بنا وانی رضا و نونک نگار

و تهنو کن چو سانوی بخت برید
 کرک بزل نگار س هنر شاری
 سپن ستن نرم دل بوزت تهنه
 برک ستن از تملق تیر ته به به
 ته آسوک به جان جان میا کو
 به چانی دوره کوتاه سپن هول
 اسی نر اسیت کهنه آئی ندره
 درت و النج نله و طایه نه ننگ
 رشن منزل لیل لارن شب روز
 و چپوم اس رتد چانو دیدار
 و ن بیت شهرس اندر کجا کس
 گزیه نه تور و ن فیرت دوباره
 غرض چپوم چانو رخ تیر کال دیش
 بنک پد فید میا نو ی نادوم فجر
 به سین یک منته ستن شبس روز
 لبو سکین دن و ن هول کا سو
 فو سخوانی کزیت ستن ل ل لول ل
 بر یو آ زاده سروس پاگل گو
 کرک کم فرش تن کزیت نار مندی
 بیاطن لاگو س غدا مطلق
 شوخش طبعی و ن ستن بد لافرو
 ایک خکراته لازم می مستقل
 چو بهتر نرم شمس هنر سوس
 کهن بازی زبازی بهو سارن
 رشن گو پرت اکھا مسیق که درد

<p>دو نگو پرت کهن پیمانه ساقی نگارنا زینش کن یلو تخم رخت در دست جلم می چون گو خبر روز سینه کهنه با کفن هستی به دیشت کی شایه عیار مسرور بغیر زاری سو مطرب که حاصل حریف آزاروی کیا کر خطر یعنی گفته من دن پیاله تن به بر پیانی شبه شب دای قم از شهر بیرون نگار من بهشت بهر گنج گی تخم کرک باله شش جانر بدربار دلک احت ننه لخت جگر مت</p>	<p>نگارنا زینش بهت بود باقی سو ساقی به تر تخم فتنه انگیز سپین بهوش تامت به خیر گو بستی گوش عقل و بهوش نایلو د بغیاری کرک غیرت پین یلو ر انک متن کت لکت اوس عمای هنوک ساقی متن ساقی بهر ردیفی گفته جوش کهنه خبر روزان ز هستی ز به یار دت زیبا شبنون دو یک آرام را انک خوابت اوک شوس زلو تخم نه گو خوشحال بسیار پرن تخم حمد حق کن چو یعقوب</p>	<p>مخی داروی بهوشی یلو تخم می کان داروی بهوشی میز در ازاه دت سو پیو در خوابستی تنهوی بهوش گو گو یا که زن بود متن آسوی بهوی مقصود دل لک تکت پک کرک شلخ تیاری پیوان یت جلیه شوس سوازی بشهر گنج داتن گز بهو سستی بجلی زنه پرتیج گے تخم نگارنا زینش تنو دت اوک پسریا آسوزن نور بسترش لبوم زن باومت یوسف زلوم کو</p>
--	--	---

بر آمدن بیاز دیا خوش متعاقب کار خیر و نایا فلتن و را و لوحه زاری و آه و
افتسان کردن و بی

<p>دین استناد قم عیار عیار زیار و آشتا بیگانه تهاوک خوابک باد دولت خانه کره من هنوک متن سو حسرت نفع نقصان دلن آخر کران ز خواب بیدار منس ستوی شو گنج چکریست پارس مژر از خواب سستی چشم مجنور پیه من غفلت منست سو نراوی چچو افسو راه من یلو لکه مدوش</p>	<p>بیه زیبا به نزل بهت نازین یار نه شو گنج پانته سجت بیدار ژالت بهت گنج تن برانه کره من کرت تنو تام متن بهو لوط کامل ز بهوشی بهناه اک گز نه بیدار تا بحر یار چارن مست پین سوامی یار کرت سدر چچو دور چچو افسو متن یلو مسم سرد</p>	<p>تن تنها نخلوت خانه تهاوک کرت تنل بهت متن یعنی کد لدا بغارت بهت تنل نفع دل جان چچه تنو تام مست خواب ناز حال گئی عیار بهت متن یار جانس سپین تار روز محشر خواب دشمن چچو افسو سکه پس یلو ر راوی هیه نه یاره سندی غیزنگه رود گزه می یلو ر سندی کل فراموش</p>
---	--	--

وچین مینوئی وچین کھار پریش
 سینتر مضطر پانند سیماب
 کڈن آہ جگر کا شانہ زالن
 خداوندایہ کوتاہ گوم بید
 یکم دیوم زہ گزہنی دوان جدائی
 مہ ترہنی میو کھن نرس لہاس
 یکم دیوم زہ گزہنی میندن شام
 فضائی خانہ صحرائی قیامت
 زہ چشمہ سست اس فتنہ انگیز
 نہ سیکو نو لدان پان خکاس
 فرس پانس کرم نند بغلت
 سو ہم آغوش کتو گزہ ہم آغوش
 بغلت سس گو مہ بخت بیدار
 وچین وچین سود لبر خوان گوم
 کڈن ترفندت سر اسرموی مین
 چوبے خک خانہ بے بہانان زندان
 مینون خلقن پیر زبون کوہ واره نوم
 ز شہر گنج آمت اس عیار
 خرابی شکر کرک از مستی می
 همان ساعت سپن تن سٹ قیامت
 بہتن تن نار پانس مہیہ مین
 مہ پت غم تراوشا مہی تاج تیت
 تنھے پاٹھن بوتے لاکس وفادار
 تنھے پاٹھن تپہ لار لوی زیبا

لہون خالی مکان از دلبر خویش
 کیس از خواب خالی خانہ چشم
 وچین از یار خالی خانہ زالن
 یکم دیوم یکم کاچوم یہ کیا گوم
 سندراون ترہم کم ناخدائی
 یکم دیوم فولی زہ دوٹھ گزہنی
 بہاری لبوز سنناک سر بخام
 کڈن از بس کہ حسرت گریہ آغاز
 بجائی عشوہ ریزی کیہ خونریز
 یہ راہ تحقیق پاٹھن چوم مہ پان
 ترجم دولت تہ نیرت گیم لت
 گیم مہ شاد مرگیہ ہنر گرافی
 لکہ تہ گوم غائب نازنین یار
 ورت نی نازنین جامن تن جاک
 کڈن زخمی بناخن روی سیمین
 ز آہ دل گر بارس تن نار
 نگارن بالہ یارس کس مہ بہت گوم
 سندری دیوم تہ آس دامت
 شہا شہر گنج مہ تخی گی
 یہ لبوزت واره ست تن یا سنو
 لبوز دل نے کیاہ لچ ونے
 سومیا تی ویر تخت تاج تراوت
 وٹہ اوچین بشوق دل کڈن لار
 لہمنہ آرزوی دل دگر تیج

بلازن زہ سہ تھڈ از لبتر خواب
 برن از خون دل پیا نہ چشم
 کڈن آشفته دل فریاد فریاد
 زوم کس یار بہت کس غول رہ پیوم
 یکم دیوم زوال ایسی مکاس
 بہت مالو کھین نو دو مہ ترہنی
 کڈن از نالہ و آہ ندامت
 بہن خون سگر از چشم پیر ناز
 کڈن افوس پیر و احسرت کاس
 چھونہ نقضیر کتہ تن جان جان
 مہ فی از خواب غفلت اوہم ہوش
 بغلت اوہ راوم یار جانی
 بغلت نالہ سٹ سیلاب گوم
 بہتن تن تہا مہ پانس لدن جاک
 ز تہنائی سپن تن خانہ زندان
 ز صحن خانہ بیرون درایہ یکبار
 کرک خرا زین معنی خبر دار
 بظاہر تن ننے تم آس مہت
 پیر پرویہ یقصدہ لبوزیا مہت
 گڈن نالہ سیدی گوسن پور
 نگار نازنین شاہ نکو بخت
 مہ تہاران و گیکج راج تراوت
 ز سر پا کردہ فی صبر و شکیا
 بیوی چوم بس مرس بودر کج

غزل خاندن زیبا در قیام

کنه دور شکوی تو در چھوم
و نه چھوم نه ایوکن گوم داه
در غم گم چھوم سبب تلا
نفس پت بو در آس کرانه ته
مسرت بو غم و نه راولس
کت شایه پت و نه پرارے
که رایہ داود لاجنس
روزت بو و چھوم و پرو
چھوم علامہ اک کریش و ن
لاکن بالفت و الہ و اش
مرثہ نیر کیسا دتم برت
مستی و حقیقت عاشق چھون
غنجہ دهن شیرین سخن
زیبا صفت گو خوار و زار

لقی و اشتیاق

کرت از نور حسن آباد خالی
و ڈاهن ته نه واری کین کس
برت از نافه اس بر سر مو
نه محبوب جاره نرایت مویشان
نه فافه اس لال ران خون کارن
نه مهر و گاه و سوس نزلدن کس

باوت کس بو زانہ ته
تہاوت مہ اریانہ ته
سوی دی مہ د لکوی نور چھوم
منہ مچھوم و نتوم کیساہ
در غم بو کس در بلا
کوہ زانہ کیساہ چھوم لایہ ته
مسہ جام لوک کچا و نس
دیوانہ نس پت لارہ سے
غم پایہ مولہ و احس
چھوم شمع و یکا رزو
نت مہ حبیب نس پت و ن
زلفن کرن بیه چھوم سو و اش
نارنجہ مہ فی کش کرت
از چشم جادو دل نیون
کس سرخ چھوم لیل میں
مہ سبکین عشق آن نگار

کھوان افروز لیل آن ناله درایہ
شبانہ دراین خورشید بان
چرخ حسن باد مہ زلف رایہ خالی
منازع حسن در او از حسن باد
بصحا درایہ زلف شفته آہو
برہنہ پای نہ سر سید نہ جمال
فراقہ یارہ سندی بان مارن
و دان ہی نه کڈان از پنج سنبلی

تراوت تر لوم جانانہ ته
تراوت تر لوم جانانہ ته
مولہ ون بو عشق نہ وانه ته
انتون چھوم ارمانہ ته
روم کمن هجسانہ ته
غم لو گم بریگا نہ ته
چھوم کس کی پیانہ ته
نس دتو چھوم رانہ ته
ضایہ مہ گیم سامانہ ته
گت مارہ کس پروانہ ته
خورو پری دیوانہ ته
گیہ عشق زو لایہ ته
والجہ کر غم خانہ ته
سرست گے مستانہ ته
چھوم نندہ نسل و ر دانه ته
الضاف نه نس دانه ته

و نہت کیساہ بو ککے مکہ حالہ درایہ
بگر می کیساہ کین در راه جانان
فلک یو ان ز جو ز خوش فریا
چھوم کن اش ہرن منجہ کین کس
سوا ہی بکیت کس آسونہ کمال
گم نہ منظر مہر اندر سببان
کڈان مولہ نعتی پایہ اسر کل
و دن آسونہ ککے لیکن دایہ

زخود و بنخود سپین پیه بر سر خاک
نگارن ز دره شتران رام جان یون
کنڈ و سیتن تھقی تم گیسہ افکار
سپن نگین ہمہ رنگین با ن

پروش یکہ آ و و تر جانن تن چاک
زہ کھورس آسن ناک خن شتران گل
یتھ از ہجر جانان عاشق زار
پکن آسن چھوکن خونہ جو یہ

گم رنگن سہ ذن طمتر دہ زون
بجائی کوفتن آسن شیم بیل
ز خون پائی آن کیک خرامان
سوز دل کران کیا گھنت گو یہ

غزل عائدین ییاد فراق نگار

گنیمتر چیم مہ چائی کل
صنوبرتہ شمشاد و
زرد کوتاہ زردہ ژالت
مینہ زلفن کرت شانہ
از ان شیم سیارہ تو
لعشوہ سحر پردازی
و چھت رخ صافی سببہ
دھن چون درج گوہر چھو
تو لبت بھتہ برقعہ دیرا
تیم و ہنارہ با طوطہ
بچہ روزت تیم سالہ
گلن چھپس چانہ اتارہ
چھ فہمت خاصہ گل گلیں
کلاہ ناز چھی بر سر
مشہ نہ مای سکینس

مستل یارہ ترا و تہ
مستل یارہ ترا و تہ
خرامان سرو آ زاد و
مہ گوہم روپہ تن گالت
تہ چھپس دل پریشا نہ
ز جادوی نگاہ تو
لعجزہ ناوک اندازی
سپن حیران آ میسنہ
نتہ ما برج اختر چھوی
مہ ما و م آن رخ زمیبا
مہ منتس چھوم گت فوطہ
اچھ پوشن کرد مالہ
بیسوہ و کر و چھت و ارہ
مہنت بو بیل بل سیلس
قتای دلیری دربر
کری بو جای منز سینس

زلن دل بہت کرن چھوکل ترل
بو تراوی سر ژہ پائین تل
مولہ والت سوس سرتل
گیم مال ا لفتح با نکل
مران آہو چھ در جنگل
کمان بمت چھی کر تل
نجل گیسہ ہی نہ بیمول
شفق لب تنہ چھی دزل
دس چھیم لولہ نارچ چھل
تاہون لولان کاژن مول
گچہ ڈبہ منز باہو اچھ ول
بلے ہمیار یلتر زل
ہمت بوسیت میلں دل
کران چھپس چانہ ہجرک دل
غبار کیستہ از دل چھل

یتھ پاتھ آس ریون آرون
دون بتر پوشنوسون یکین تر

تہ سوزہ ہنونی نارون
بیبا بن نگار آسن ترہ لاران

سہ کلرخ آسن جان باد سحر شیر
بہر جا بگلن منز کس لاران

هرن کوتاه کجیرت اشک یاران
سومیدان بچو دشت کربلا گو
تیز سبک کجاست در نظر یار
شبهن زن اس موسی بر طور
کونی دوشن نه نشد لاده تور
تلی گزخته آه سرد تراون

کتور لوهم کرت سوانگارو
ونه اوچن زبته گیمتر فراقه
ز چته چس هرن دریا نگارو
مه چانی عشقه لاگوم کوت جاناز
چهنه در عاشقی بکت انگارو
ذه داهق راه لدت گوهم کرت

ژوپاری فیرمیدان زه اراه
بته ز نامت ست پیه گیه بهوش
ماتن پافس کله زین کینونین
غزاله اسنن نیوان تره له
میتن مته ناله دن از دور دو
ته بوزت سورگو کوهرن کتن چاه
گمرا از آتش غم دل طپسیده
دکک رام جانک یار راوی
ودینا سوس دل بیه یار زارن
اشی در وصل پس بجزک ستمش
تنه تا تو ان سوزس هران خون

هرن ز خون لاساروی بیان
تلی گوس کجروون بر سر کوه
یمیت اذیت از دور دیدار
ز حسن یار خود نور کجلی

غزل خواندن زیبا
در فراق نگار

پته لارن چسپی زیبا نگارو
مه تراوت گوکتی بهیار لگت
بیم کیا سود زین سود انگارو
چو محنون فنده ترگوهم خنده کرت
بره ون دن کوه عذرا نگارو
بجهر میا نو چجوی دعوی نگارو

لقی و است

سپین من خون جاری چک گکت
دتن از کوه دارت پان بن کن
تندی شورین عاجزین کوه
ودان بارودوان تمشور کیمائل
بحسرت اتک خن تراون دید
ودینا سوس سینه ایت تلی یار
فلن بتر یاد یارس پته لارن
ودینا سوس گزهی لردن جدائی

دست نتر من زبانه در حق زو

تختی هر جانتند خون جابجا بهوش
بدل جنت داغ بر سر بار اندوه
ژوپاری تراونی آخر نظر دور
لیون نه کجسته کونه گوشت تلی
دست دیک سو من چمن دور
بگری از دل بر درد تراون

برت نو میا نو کجسته پرو انگارو
چچو کن چچوم چچن خون باب سیلا
ونک کیا به پیش حق فردا نگارو
ز بار جبرید قامت دوتا گوم
زلینه کن پت لسیلا نگارو
میتوت نو میرزا بهیجاره سکین

لیون نه یاره سندی کجسته تشنه
سپین من راغوانس سو سکلیش
کجه چچاوان گیه دیوان ناله
فونی من بند ته اوجن سمره پین
بوز دل تختی پاچن شهناسه
ته بوزت گو کجستانن ترزلزل
ودینا سوس سینه لدار راوی
لله ون مورهل پیه ورکنار
ودینا سوس کری ور جگریش
جدائی بچه از قهر حباتی
دست نتر من زبانه در حق زو

شهرید عشق سین مست مدبوش
 به یار من پته لارن بی ندرت
 چھو کے سرمست شوق یار طهار
 تحت خواری پی دلدار جانی
 مگر گزشت بہت تھہ نہ فی الحال
 و نہت تھن سین قائم قیامت
 بہت لارن براہ سخت چالاک
 وچن نہ سن گن تہ زیر و بالا
 منس بندوی طسٹ و اتہ خیر
 دوج زون تہ گینہ ن بر پوش
 پکان پد بہت منی طلب است
 ودان یون دن ایہ نامدوار
 گدہ در اس بر گیمو ہیہ تن
 کرت پیوند گوہم مہ مشکل
 ز شہر گج تیر رمزہ تراوت
 شہن کوتاہ میرٹ چھو کت بید
 یبرزل بنبرو کر تہس برہ لو
 کووڑہ سنگدلہ تو نگ کر تہس
 مہ گداس اندر جم ایرون ناو
 مہ دت با خاک من ببادر گوہم

ژوان عشق در سر آہستہ در گوش
 چھو کی غیش زہ عشق منر صفا کا
 مہ وچہ براتو اتی لاگ جابناز
 رواچھا عشق بہن عذر مردان
 ز ناتی چھک میردی گرم کر چال
 شکستہ آنحوال من اسستہ
 کیتو سین گین نازک بدن چاک
 گدہ چی میریا رہ سندوی شوقی لب
 سونت نانی مثال آب کوثر
 پکان ات نام من چھرا و نہر تہ
 کین اندر یلہ لچ راو و تہش
 کوہیو ہم سموکت جابیکہ
 سمکس اس گکت چھوم رنگ سون
 تہو اسیا کینہ است پیش نام
 شکارہ از سن آبادیاوت
 جوچہ رگ فیاری چھو کرہ درش
 گروہ نیرت و تہ منر مہرہ لو
 فداری بوکری ساردی غنیلہ
 پمت ترنا و چھوم غنہ شوقی او
 دماہ اک وزتری عشق بہن لوز

چھو کے عاشق تہ و تھہ کرتہ تھمت
 قزم تل لاگت یارست و قادر
 پیک مست لضعف و نا تو اتی
 براہ یار لازم جان سپردن
 کتہ لوزن یلہ عشق ملامت
 گین ان مومیا ی شوق بستہ
 چھو کن بہن کتہ نہ تن در دل خیال
 لب بدل چمنس اسن چھو ط لب
 کوہن کھسوس کردن بر کھش
 کین منر اونٹہ پد تہ غیبش
 لدن اس خاک بر سر کتہ لوم یا
 گین وارہ دلدار و صبح
 کلا لو کیاہ تہ دتھم دانغ بر دل
 یہ اسیا کینہ گومت ہی تہ کر تھم
 گتہن چھو بنا تہ گوشن میا لوفریا
 برامت ننگ منرل چھو درش
 ننگہ در اس تہ پت ننگ کر تہس
 تیم درشن دتھم چھس پوسیلہ
 ستہ کار و کرت بیدادر گوہم
 غزلہ اک و فی از درد دلسوز

غزل خواندن زیبا بفراق نگار دلدار

کیاہ راہ لہ دتھم بالہ ہنو تھم دور نگار و
 یکان گز بہت کتہ کرت گوک جدائی
 واہ گوہم کوتاہ ترالہ پس رنجور نگار و
 در شنائی آسودہ دستور نگار و

بیہوش لاگت سادہ کرت یاد قراموش
 نقضیر کر مہ لان لدم کر مہ کم تہ ہیر
 حدہ رستو گیمہ تہ دہ جیمہ تہ پو پو پو
 سہ روز سہ دولہ وچھوم ہولہ سہس ہولہ
 کیم کیاہ ونوی میا تو مکیو سونہ ہیر یو کن
 ست چان چھو فیر پت کت یو زو ماہ روز
 اتارہ چانے چھس گھر بہار میں زل
 جہدم یو نمین سیت زین کیا زہ من چھوک
 ون ون یو فیرس سرتہ گن ونہ یامہتا
 بہت تر پلہ تر لوہم شلہ و اسنہ اگو نمین چان
 جانہا د لاگن پتہ یارس نارہ زہن پان
 لچے بو شرادن تاوہ شیکہ پٹھ دزم تن
 مسکین عاشق چان لو کھٹت اسو فٹتے لو

مس چیت ترہ کھنوسپنگ چھو رنگارو
 نقضیر کر مہ لان لدم کر مہ کم تہ ہیر
 ادہ کوتہ ووی داد لدتا لور رنگارو
 چھم لولہ کامن چان گیمہ پو رنگارو
 ترہ چھوک مہ دگن لور کنگہ و رنگارو
 تہ تہ مہرو سس گت کرہ پانہو رنگارو
 گرشتہ ترہ پت فیرہ زن ببور رنگارو
 بجیم ترہ من سیت چھوک رنگارو
 نن پاٹھ ونسہے حال دل ستوزنگارو
 دل بہت ترہ کہنو لاگو ہم سنہ و رنگارو
 کہ شوقہ دارس کھتو سو پٹ ملنصور رنگارو
 منر وورس جسی بو سر پچ جوہ رنگارو
 گو عشقہ چانے عالمس شہر و رنگارو

نوحہ وزاری کردن ریا بخاطریہ خود

سپن حیران بہن لارن ہر سو
 وچھن نن ونی ہن کہنہ نشانہ
 پتر فلکن سپنتر حال حیران
 دران صحرا سپن ہر گش جنون تن
 دوائی درد دل تر غش ہو آ
 ون کیاہ اس یاس کن لہ زار
 ترہ زن خورشید ترہ اس از کو
 گیس سلوا ترہ پت آوارہ ہن
 زسر پا کردہ ترہ کن ہنہو لارن

نو ان اس نالہ زین شفتہ آہو
 ہر یو یو تن یہ نام ہن پٹ
 گٹر دور طہ حیرت پریشان
 تنی دیو تن چھو کھی پر عشقہ سیتی
 دامن بارہندی مشک تن او
 ون نی اس کی شہزادہ گچ
 کرت بہ کا ترہ زون ت تر لو ہم
 پس کرت چھنتر اندر یو بیدل

کہن اندر رو پاری نیر پارہ
 بیوی ہن کر کوٹ تہو عہ تہ عین
 سپن تانہت مجبت رنہو تن
 پچن گترہ یارہ سندہ شکہ تی
 بہن لارن و منزل درہ یار
 چو تانہت خود تہو تہر او دینچ
 تر کوک ہن تہر ترا چارہ ہن
 گیس ریکدی صد ہر سہل
 وہ چھوم امارہ چانی پان لارن

بنت احوال نهیو بہت اتر محنت
 اچھو کن چھین تن چانن بودون
 چھنے پیر تر بہت سوخ موم کو بہن ہر
 بناہ اک است کہ یک بارہ وارہ
 کنت ہشیار آہ ای سخت بیدار
 پیچ غفلت گیم بر پا قیامت
 یہ کہ زانوم تر کاچے جیتہ آب
 برن تر ہیبت اسم دور کن
 یہ کہ زانوم جدائیہ ہند غرض چھو
 تر ہنواہن پاؤ ان یار موافق
 یہ کہ زانوم تر سین منہر میلن
 تر سین کہ نہ مر الفتن نہ پور
 ازین اسم کار ان خبر لو
 نشان و نام چالوی بادہ تاکہ
 یہ کہ روزم خبر تم بہت ہی ترہ
 حرام اسم کہن تر جواب ترہ
 دما دم روزہ ہی مشہد متافق یاد
 نظر تھاوت تر و پاری ہی لو
 کہ تو ترہ مشہد غائی کہ ترہ ترہم
 برن سین تر بہت الفتن ترہ
 کہ تو چون لالہ بران تھا و تم داغ
 دور زن ترانہم ہر دلوہ اس
 کہ تو سوال کہ کہہں نگارو
 کہ تو پوہ زن ترہ ترہم ترہ

وئے تر ہیبت ترہم ترہم ترہم
 زسوز شوق از درد نامت
 دماہ پر دم کہ کہم فراموش
 چھونہ شرط وفا لے یار دلجو
 سر پاوت ترہم ترہم ترہم
 مہ می نہد موم افسوس ران
 مہ تھاوک چھو ماری ترہم ترہم
 یہ کہ زانوم ترہم ترہم ترہم
 اڈہ لچہ استنا بیہ ہند غرض چھو
 یہ کہ زانوم ترہم ترہم ترہم
 براہ ہیو چھو مہم ترہم ترہم
 یہ کہ زانوم ترہم ترہم ترہم
 ترہم ترہم ترہم ترہم ترہم
 کہ ترہم ترہم ترہم ترہم ترہم
 مہ ترہم ترہم ترہم ترہم ترہم
 وئے زاہ روزہ تاکہ ترہم ترہم
 رچیت پوتھا وہ بہت ترہم ترہم
 یہ کاماہ گو کہ ترہم ترہم ترہم
 اڈہ لچہ استنا بیہ ترہم ترہم
 کہ تو روزہ ترہم ترہم ترہم
 برن سین ترہم ترہم ترہم ترہم
 کہ تو آویہ لکھ عار میا لوی
 درہ زن لاکھ ترہم ترہم ترہم
 کہ تو ترہم ترہم ترہم ترہم ترہم

وئے چالوی ترہم ترہم ترہم
 رفیق راہ چھو موم مرگ قیامت
 پتہ لارن چھے استر سو ارہ
 برن ترہم ترہم ترہم ترہم
 سہ نہد اس مہم ترہم ترہم
 بہت کیاہ اسم ترہم ترہم
 یہ کہ زانوم ترہم ترہم ترہم
 مہ چالوی و اسم ترہم ترہم
 یہ کہ زانوم اسم ترہم ترہم
 مہ ہیہ لالہ ناگیرای راوک
 یہ کہ زانوم ترہم ترہم ترہم
 متافق چالہ بیت غدار لاکن
 یو چالوی وی کینہ تاکہ
 چو جانی در دل لے کینہ خوش
 یو کہ اڈہ روزہ ماشو لکت بغلت
 سہ نہد مرگ ترہم ترہم ترہم
 دو سہ ترہم ترہم ترہم ترہم
 کہ ان مہ ترہم ترہم ترہم
 کہ تو گوی خوش ترہم ترہم
 لکھ رو پوت کیاہ لاکت ترہم
 کہ تو لاکھ ترہم ترہم ترہم
 مہ ترہم ترہم ترہم ترہم
 کہ تو ناوک ترہم ترہم ترہم
 مہ والتر لولہ اندر لکھ ترہم

جيا تک چم مه باقي ون کنجی سات
 دلو درشن پتو پائیس
 کهنو ژ لو بهم مهنو یار و
 نفع کیا ه چھوی جی ارات
 عشه مته میان نشه کیا گوی
 پیمت سته مه
 مه نو زانوم ادر چھو پیمت
 تنسبه لاون هو
 برت دتر اهن عمنس منزیاگ
 فریت گو کھو مه
 دمی ون کنس گن تمارت
 کنس سته لده راه
 ژنبیل پیرت بی لارن
 توکے مهنو تھم دور
 روان اس فراقه چانے
 مه نو ژ لو مهنم زاه
 دتم درشن پتھم پائیس
 ژلم هو ارمان
 دلس مکنه ملاله رو تھم
 ورت پتھو احوال
 زده کوتاه حبس مول
 کره کیا ه سته
 یتھم پتری دتم پامه
 یه زاه کیتنه نو گو

غزل خواندن زیبا لفرق انگار

یتو یار و فسادار و
 کهنو ژ لو بهم مهنو یار و
 کهنوی کیا ه جت یار و
 پشه پشه هو دو بهی تھم
 رماه اک بر مگار و
 سماه ساروی سخی ڈیو تھم
 کرت کیا ه گوک کار و
 سرت روزس ذرت بکه نو
 لبنت کته گامه شهار و
 زمستان تازہ ہارس گوم
 دے نالہ نه زار و
 یولاله مارشس کری آخر
 یوان کونہ چھوی عار و
 مه نو زانوم شتہرہ گیلن
 وندی سر بوست مگار و
 پتھم درشن چھے پاران
 گاس کر عتم خار و
 بگو مهنو مہ چھین رک چانے
 یو چانی کج گل انار و
 دره لاگت مه زن زونی
 کرک بو استرار و
 وضع دار و رضا نورم

تھی ون اس کرو باهم ملاقات

یتو یار و فسادار و
 مهنو گزہ جتھم و فاتراوت
 پتھه لارے
 دتھه گنڈ گنڈ عمر سورم
 لشه گنڈ مهنم نار و
 دماہ دوستی کرت تراون
 سکو مکہ سار و
 تترت سندھ گوک پورپاش
 مرت میلو دوبار و
 ون کھو مهنم کر مہ لاسے
 وچیت مکہ سترار و
 گللاه رو یو ملاله کیا ه گوی
 کرے داد اچھار و
 دوان نالہ ماکر مہ لائے
 کرک مٹہرہ کار و
 نتم پاشن نشه ساتھاه
 ژہ یکہ منتہ بیان مار و
 چھو کس لون بیوم بو کس زانے
 لگو مهنو کنھتہ چانے
 اڈہ رنج ہی برہ گیبو
 ونه و ایتھم پامه
 سزاوار چھس تھن آسوم
 دزا زنده بیه نار و

گشت و چرخ برت شمع و بو
مطه کھنٹے ڈھیم بار و
دہ و اجھٹس ڈھنی بوزک
حدہ نیرت گمت مضطر

کھنٹو ضایع مہ کر ختم زور سانا
نیو ول قولہ سار بو لول ہو ام
کھنٹو شیرہ باشر تری طوطہ کر ختم
یہمنہ یو رتہ ون ہم مہ تی تو ر
ژ لوک پائن برت نہ میا نو پرا
بجالا کی قدم در راہ نہا دن
سو شاہ گچ دیس معشوقا سوم
سو سوم شمع زن تشریت بو پانیو
زمین واسما نچ ہر شفاوت
کر ان الفت مہ تین تشریت مو نہ
سوسل ی بہا میو چوم بگو ہر
زہنجی بوتن دن کیاہ کرہ ماث
بلا شک با طہ تشریت چوم بگو کذا
بونالایق مین تشریت کھنٹے لیسنہ
عزیزاہ عالموک چوم خوش متبراہ
یہ اسم لانه تقدیرس فرہ جنگ
سویدوی گا رہ مہ چوم طبعیت
قدم آسی دوان تا آخر روز

ژلوم بہت صبر و آرام
دوبارہ یو رتے آم

چھٹے پانیو ر
ودن لور مس نہ وہ گیمو

بقتیہ ستان

وہ کس کتو فیرو ہی افوسا مان
کہتو کر ختم ہیہ زن زہ ہندک
وہت کس نہ انہ مختصر فوطہ کر ختم
ژلن اسوی بو ہر تشریت نہ ہمراہ
بخش پیش حق چھوی مہا نو دعو
بشوق یار دل تشریت سو پیر جوش
چو ماہ خوش لقا مافوق اسم
بصل نسل عالی چوم سوا شراف
بصل نسل مین اسم بہ نسبت
توی کن گو سومہ پک یوت ہزار
ییا تشریت سنگ بقیمت برابرہ
سو چوم شہباز چھس بو پیر کانی
توی کن ژلومہ وری بہت تشریت
توی تم ژل مین تشریت بہت کثرت
بو تشریت کینزن بہتر کینز راہ
پین کن چھس کن تشریت کن جھاکیش
کثرت ییدی تشریت چھس تشریت کانت

غزل سرودن زیبا بجا
جبال نگار

مہٹہ کر تشریت روائی چھا
بدنس ما مد لوارو
ادہ کس و نہ
چھو سکین چانہ اتارو

کھنٹو گو ہم کرت مہندن نام
سنگمکر یوت کوتاہ دراک سنگ
کہتو ژلومہ و لومارہ مینو پور
کرت تری کونہ بالکل خوش فائدہ
ودن ہی اس یون آہ تراون
ونن ہی اس پائن کن سہ مہوش
بو چھس فہ سو چوم خوش تشریت لور
مین نسبت بہا اس بو اجلاف
توی مہ پلٹ تشریت دن بہ مو نہ
توی توری ژلوم تراوت کرن
سو چوم در عدن تشریت بو چھس کاش
بو تشریت مین سمازہ مان مانی
عیارن گچکین مین کشر پیرسنہ
توی بو تم عزیزن تراوتن خوار
نہیں تشریت بو پائن سیت از رنگ
سو خواہی آتین خوش خواہ ناوش
قدم آسی دوان تا آخر روز
وتن ہی اس پائن کن سولسور

سنگمکر یار کتو گو م
سونہ ہوا ر کتو گو م

مہ روشنت ژ لو سو ژوری
 زلہ وُن نار کتو گو م
 پیس از پرده مستور
 بولتن سین براحت
 گیس بے تاب مہتاب
 ژ مہ طشت وار کتو گو م
 چیم پر س مہ ساعر
 منتہ ماہ جہانتاب
 شہر خسار یارس
 بنم گلزار کتو گو م
 بہ الفت دل چھت گو م
 دمن آہو سین رام
 کمان مہ تیر مرزگان
 جگر افکار کتو گو م
 ہرن از حنہ و شکر
 صنوبر درندامت
 برم لتن کم زہ کنتی
 یہ جان آزار کتو گو م
 ودن روزس کو سکین

تمازت آقازج سخت لٹ
 ڈلت گو گلبدن لتن آوتابہ
 مہس از چشمہ خوراک لتن
 سین لتن خشک ہر دو چشمہ چشم
 سراپا تاوہ سینت سو سنت لگی

سندہ سوی گو م حوری
 ژ بلہ دل مہت ژ لو م دور
 گیس بزرگوار کتو گو م
 پیس مہ زن بجیرت
 پیس در آب گرداب
 پیس پالسیس ایم کر
 دیم دیدار کتو گو م
 کرت اشتاق بنیاب
 گتہ پروانہ مار س
 یہ کیاہ مشکل پیس کو م
 سیہ شہمار کتو گو م
 گوت بقیار آ رام
 ترم سینس موہن کان
 دہن میم مدور
 سو خوش گفتار کتو گو م
 کرن بر یاقیامت
 توی ہتر غم پر دے
 کوے لدغم ڈکس چین

لقبہ داستان

گیشت نازنین پالسیس کہا بہ
 پدن ہند دہتر چشم کہ گیس
 ز آف ناز اشک غمزہ چشم
 زبس گرمی در آن کینے بیان

لد وُن پیوم موری
 شدہ وُن قزم ژور
 بخواب ناز خسوت
 گیس بے تاب کتو گو م
 کہٹہ لتن چھو منہ مہ تاب
 میم لے تہ ژلم شہر
 زہ رخ چھس برگ کلاب
 سو مہر خسار کتو گو م
 گتہ بہت تھاہ لایہ نارس
 زلف منتہ وین پیوم
 وچیت منتہ چشم بادام
 بیوت ہمیار کتو گو م
 مہ گو خستہ دل و جان
 وزل وٹھ دند گو ہر
 وچیت آن سرو قامت
 سو خوشرفتار کتو گو م
 مہ دل بہت لاگو نم ہے
 توی کر نس بو غمکین
 وتن لتن زار کتو گو م

روپہ تن گرمہ کرایہ بیت گچ
 سپن جاری دران صحرائی خوش
 خمار غشوہ لتن ہاروی دست پیوس
 ہیہ تھر آ مہ بیتر زن چھنت پے
 غزال نازنین سین سہ بریان

سپین غایت گری تا ب تبت
اند رتن عشقک نارک حرارت
دزت گیه پخته از سوز دوتش
نه چپوس از ناتوانی پای قار
سه مه آئینه رو چون بایه رخاک
ون نی آسین رس کن یه چایم
نه چپوس لارن نه پنه نتوتان بکوم
نه چپوم از ضعف و نجات
تن جان میانو زری کن لاره
بسوز شوق تو از تن نبرد رام
سو تیر چپس مژکتون بولاره
ستمکاری کرت بهت جان گوم
دوم ون نو با فسوس و ندمت
به و اتوم عمره هند خورشید بکوه
هتن ون دن نگار سگندار

بکوهی تن سره شش گیه خشک لبت
قوامه آوجمک آب گل متن
شرار در کف تن سوتش
سپین عاجز ضعف ناتوانی
ورست پیوسته خسته دل با سینه چاک
و کیش هزاره شوقه چانه دلبس
وتی چانی بکن دن و شکوم به
تو حیم محنت طره و ایشم خواری
کرت کوشش سحاه زری مارده
سوار جان زری پت تیز دو گوم
مرن دن چپوم رات کنه لگونه چار
کتریم جست و خیزی اریاه به
ون میسکو پالوان و ز قیامت
و چپومنه تا مردن گفته باقی

نیرتن آقا نچ یته شرارت
بناب تشنگی د جان دل متن
نه چپوس از تشنگی یارای گفتار
ترهین تراوت مهره زندگانی
بجست دست از جان ته ناکام
بو چانی و برتری پت کرانه دریا
توانا می گیم سورت بدنس
کرم چانی دنته پط جان پاری
کین تا ب طقت جان کربم
ولیکن مرکب تن سست و گوم
ا دی منزل شربت بیت اجل بوم
ولیکن عمر درایم بیو فامه
فراقن چان کرم شر او نس بوه
یتو لاکن و نه شعر فراقی
ودن آکو هتن دن متن نگار

غزل گفتن کار را مخاطب ده زیربان زیبا

دلبره تو ختم زده بال مره یو
کس باوه عشقه داوه هم آونس تا و
پیشته تو ختم عشقه متینو شر او نس یو
فریاد بوزم بال دمی ناد گیم یا و
خوش باشه خوش اندامه بره باشه مار
ریون ته و دن گل به بدن چپومنه شهن
لره نده گویم غیبت تارت کتسه لبی نریب

کوتاه یو دور چا لو زده بال مره یو
آواره پس مکته تاره تده بال مره یو
خوش آ یو میانی آره سره بال مره یو
سبب داد کر ختم داد گره بال مره یو
چپم شش چانی اچچه کاشره بال مره یو
ژی ستنو کوه دن یو بره بال مره یو
نهره پوشش دن امه داوه مره بال مره یو

<p>بو ماره پس باره منیو چانه اتا به یت همیه پاش شراوش منزارنه بند گنگم زیبایه اسوم لانه شوقه چانه نگار و تراوت مه تر لوهم کنه سهوی تهاوشم اربان بمیوره بکها ساگه پس بیارینزل چوم آخرک دم روز د ماه پوتروم کن سما رچوی برنگار باقی ر و ملاقات اے شاه جوان چیس لچ گدا چانو صدایور</p>	<p>دو باره از هتو میان به بره بال مره یو گل لک مه یاون گوم بره بال مره یو تری پته دریس کرانه گره بال مره یو افسوس گجو چانه شیره بال مره یو تری کت یو مسک پیاله بره بال مره یو از سوز دل واسوخت پرو بال مره یو شاید که مسی کو محشره بال مره یو هنگامین من دراجان کره بال مره یو</p>
---	--

در بیان قات یافتن زیبا و میان ادی

<p>اچکو کن محنت زن اش و اون رچانی رنه اسواک مرد چوپان سپین حیران و چیت تیره تان دین قلم آسه شکاک و شه کور تسه رخ رشک و مه زن کلون کلابی رنگ گوشت سونت تن سوز سینه گوشت سوخته جان دزت زن چک تر نشو حینی مه و نتم چک کتچ کتچ لار قبیده کرانه تنش بریکانه گیمتر گمتر بر وده چک زنا زوخت بهشتیج حور مجتر دوزخ منز دیش زیبایه امیر و خدا می بنیو منست چوم یه از بهجوری دست</p>	<p>ون می بال یارن تره و کنس نمی مات موی و پیچ از دور ز نور روی و روشن بیابان تعبیت کر کن بیت کیا چکو و د بدن تن شمع زن زینت بدن گمتر مضطر و تر در و رطبه غم نگار کن تا و بالکل زبان تن سیر نفس و امه کرشم مشفقانه منه واری اچکو کن و ناران کراندی اده چکاند عیش نافر نه تراوت چچی مخی تر تر شده محنت نمن مستور چک من کبان دراک لوچیس رخ و دوزخ از سوز جدایی مه اسوم آره و دیو محنت صبر باره</p>	<p>هنه تن دور در عین بیابان منش زیبایه بندی پرتو نور و چگون تن زونه خونه آسور نور گمت ظاهرت س عشق چو میداد و چگون یاون گمت کل تن تن دمن پرت و از تر باقی کنه دم پهل هتو تن بر تر هن ای نازینی بمنت کیا چجوی تره امیت شویانه سبب کیا و یوت چک یوانه گیمتر بیابانس اندر بیکس سا فر سوکه مستور چک مجتر دوزخ منز تره کیا و نتم پیت چجوی یور اکب مه چوم نزد یک مرگ از دوری و نگار و کلمه نزاره و لقراره</p>
---	---	--

سو آسوم شهر گیکجک شاهزاده
 خوش صورت مبارک خالواده
 ز شهر گیکج کو طریت بیم متن
 سویارنا زمین کرس نه بیدار
 گیس بیدار دلو طمنه کونه یار
 بهر سینه مهر گاه ژماران
 نوی گو به بهار سن بر باد
 بهر صورت به پوشم استقامت
 بهر چوم ون وقت آخر مختصر لوز
 تنهوی هیو ونزه تنجانی زیانی
 میس سوکته نزلوت و نزه کت
 ز بهت است میرا سیاه کار
 ز نسبت اس داره ناموافق
 زه تن متن شوینه در گیکج کین
 بهتن مده سیت پاش عارت تنگ
 سه اکبک طه شرب شرم در حاک
 مهر بانی بهیم به یاد تھاوک
 بهتن متن سر خر و تامت کزین
 مرن رنو متن سپین از زندگانی
 عجایب و لئاه فی الحال زمین
 کرن عشقن بهاتم لوجه آغاز
 سین خالی ز رونق علم حسن
 بهاتم اس هر دم اشک نیران
 قرار سوکته روز و شب بهاتم

خوش صورت مبارک شاهزاده
 کو طهر اندر سوتنه کو آسن پنجواب
 فریاده دت بدزدی بهت گیم متن
 بیازی بهت گیم متن شاهزادس
 شب پاش متن پنه در آیس بکیار
 یکن بیت شایه وار س ماره گیمتر
 نمی و اس تهمت ن سرو آزاد
 وه طاقت انه چومنه تران سورم
 وصیت جیم کرن کن انخی رود
 زه می و نرس زیبا ما هر خار
 میس له نیری چوک له دلمت
 سه تیوتا مت پته لارن و اژکا
 ییاقت اسنه متن زه لایق
 نوی بیت شایه سی شرمندگی بهت
 دتن بیت جان سیرین با دل تنگ
 و چین نه د پده چانی منز پین جای
 یتنه پا طهر کن متن اتناوک
 نگار کن ناو بهت بر لب بهیم
 دتن زوازی برای یار جانی
 وفاداری کرن پارس پور
 سپین ویران جهان از خوبی ناز
 انه گله ماتک کیه کو بهاس
 ستاره بهچو چشم صبح خیزان
 علی رشتری نا بهید خرچنگ

سو آسوم شهر گیکجک شاهزاده
 پنجواب نازین بر فرش کمخواب
 لکته نیویم کدت تم آس عیار
 شککات به دلویم پیادس
 انه گلو گوم در آیس ماه ژماران
 مسافراز وطن آواره گیمتر
 سباه کوشش کرت بیت تامت
 مرن جیوم عمره بهنداران سورم
 زه کاه کزده ون تده میانی
 زنا جنسی سید سوی گمت عار
 سه تیوتا مت پته و اژی لارن
 ز بهت کوست پتر آره کاری
 سه اسی سر بر پر عیب نقصان
 دس منز چانو دارغ بنده گی بهت
 ز دلغ تنگ امن تھا و نی پاک
 دس بهت چانو اراک راجه رای
 وصیت کرنه با چوپان بصدد
 کرن مده جان بحق یکبار سلیم
 زمیدان مجبت مال زمین
 بعلم در وفائی روز شهرور
 چو عشقن لازمی مرن نام حسن
 کیودی زنگ سپین اسماس
 سپین شمس و قمر جبران سباتم
 میان برج ماتم بیت تنگ

<p>بیاد روی او جامه شرف گل کران قمری ته بلبلی آه و ناله بتقتدیر الهی در بیابان تندی ماتک نارنگی دس جوش دوان بارو روان کوناه براری شهبه عشق و آبن در تیره خاک فقیری بهت سوتی نت و دس رور</p>	<p>بخاطر زان قدر زیبا رگ و ک شرف جگر خون داغ نام بهت گلا له کران به و وزن مزاج و فریاد سپاه پیو درخت گوسه بهوش بهت تن شاندری پش پان رن هرن شیر اشک غن تن تن کزین پاک</p>	<p>سپین خیم سرو شمشاد و صنوبر بشکین موی و آشفته سنبیل نیزه مست جا و چشمه بهت یاد دن بیه زو ته دیشست مرد چوپان بهوش بیکه آوریون خون رن کهن تن کز قبر کز تن نیاری تهون بیه در کس دس و دس مغفور</p>
---	--	--

مرحمت نگار از خانه پد خود بهشتیاق زیبای مرحومه

<p>سو دیشست گوسه شاد شد تن دل کرت زیبا زدن پاک کل فراموش خبر تن کهنه از دلدار دور کجا ز بهر بار کز هم مست دین شام و چین بیگانه بیستین پان کهون افسوس تن سپین قیمت یه بیداری بکواسه در خواب و چین پارس شانه زن بار و قرب بیه تم وارزان نه تن سس بلا شک دن سوش کتو قیانه وین یودی بون دیوانه لاگه رشت نھاوم کرت در بند بخیر کران از پخته گی تندیر کلاه جان سبب بهت بهوش که افرزند لبند سو چانی خونه کس ته تو خوش شایل</p>	<p>کرن ریب جدانت گلزار نگار نازنین اتان چو بهوش حریق زاه نه تره در می پرستی ته نه معلوم تن کهنه کیا بهت نام و چین کھا و رجیت بهوش کزین پیون اسمانه زن ازین بهت سو دلیر چوم کتو د و چوم مرگین سپین دلتنگ دیشست یار و قرب و چین راه خلاصی بسته بهر سو دل ندر فرار اسوسنه دانه و چین چاره کهنه غیر از صبوری و چین مالوی کرم در بند سوی گیر کرم بیت مشکلی سان تحمل و چیت تن مالو خاطر جمع خورسند</p>	<p>بیه عیار بهت زلوتن نگار رس دس لک لوبول تن بهوش بون لول خرابی تن تره چی کیم ترستی بو اسوس کتو شبیه کتو و آبی شراکت شش لک جن پید کتو نه د بهین جای جانان سو جانان دین یارت کیا نه چوس بون دین تنه تن کتو کتو تهو روزه هم ناب میان دام و دزدان لکوسو آهو کونه کن و کتو کتو کتو کتو سپین بیه بسته در زندان وری سو بدعت پانی بویانه لاگه و چوم لازم کرن صبر و نامل بصبر و بهوش اصلان زن پان مه و ن کم دلیران اسوی منت ل</p>
---	--	---

دتوی کم برم زده از چشم پیرافزون
 مٹھی سر و چھتہ پراوت نایک ستر
 ددم دل داده چانی ساساتہ ساساتہ
 کرن ختم تہ ساتھاء و دھاموت
 بظہر آسہ دم پیر عیب نقصان
 قدر عنائی بالاد لبر خوش
 کرس تعبیر زلفا کام تزدیر
 کرس معنی عجیب سحر جاد و
 یکہ واس میان سن آباد
 بدست فتنہ گوم افقاده تراوت
 بجاد و ہوش دل بیوغم بغارت
 ز خویش و آشتا بیگانہ گوشت
 بجز اللہ بالطواف شہبانہ
 ازان بند بلا کز ہر لہج آزاد
 سین مشغول حکم شہریاری
 ہمہ لارن دوشنل درہ یار
 بدن فرصت زخانہ دراو پیرو
 رتن بہر سواری دراو گوہریت
 ہر ان شستہ کران فریاد فریاد
 کہون افسوس پیوستہ زندہ است
 گیم کنو عقل تل مع کیاہ بنت م
 تمی پاوس بود و راز جان جابلنا
 ہرن خون جگر از دیدہ تر
 باہ و نالہ تر ہن نش و نس

کرکک لیدہ پاس پڑہ مجنون
 شربت کی آشتاء ان غنچور گیت
 آہن مگاش تھکو چانی و شاتہ
 کرکک سکراد ہوش کن کیا لوتہ
 بیاطن آسہ نہ پیر غریب جانان
 نماز و محشوء آن یار محبوب
 کلام خوش تشنہ فزون تنخیر
 ہن ہن ہن ہن ایشاہ عالی
 بلایاہ اکٹ و پچھم گوس بر باد
 پرن کرکک شہاء فزون و تنخیر
 لہجہ از دست نالہ دل اوم ہیت
 توی آسوس نزلت گوشت کز قفا
 خلاصی زن نیم از قفس جانہ
 نہ بوزن مالو گوشت شہاد و مسرور
 نگارن خبر کرکک رنج نیاری
 دو ان آسوس ہر پڑہ ہر دم مست
 ہن ہن ہن راہ صحرا پچھو مجنون
 کرکک لیدہ پاس غذا باہ کرکک لہج
 و دان باہ و دیان ہی او دیدہ
 خطی پانچ پچھم ہی کیاہ یہ گوہر
 توی پچھم یہ گوہر منہ شام
 بسوز سببہ گندن ناز و شمس
 ہرن شعر فراق از ہجر د لہر
 ہرن خون جگر از دیدہ تر

اسی تراوت گئی ٹی رای مکسر
 برت نہ غم کرکک لغت پرست
 نگارن گوش تھاتہ بوز باہوش
 عجب کانی جو ابابہ خوب تقریر
 دس اول بلا ایم یہ در شمس
 فریب فتنہ معنی تھادہ منسوب
 مقابلہ نگاہ چشم آ ہو
 کرکک حوالہ دل ساروی زہ حالی
 فریبہ دت تھی تھادہ دل پاوت
 لو کرکک سبتہ در زنجیر تزدیر
 کو آسوس ہن سببہ پوانہ گوشت
 نئی میانی خلاصی آس و شوار
 کرکک آسان یہ کرکک کم دشاہ
 انت پتہ کرکک خاطر جمع نہ لہج
 و پچھم آس و وقت فرصت کہ ایم ار
 دو یہ کہ ساروی ہن آسوتہا
 عیارن آس و گوشت و نس کرکک
 دین کرکک لہج تری بارشہ دو
 کرکک پاس شہاء زجر و طاقت
 عیارن شمس کرکک کیاہ یہ گوہر
 کرکک پاس خرابی فریبہ سوی ان
 باہ دل کرکک تم سو شمس
 بسوز سببہ گندن ناز و شمس
 ہرن شعر فراق از ہجر د لہر

غزل خواندن نگار شتیاق زینائی مرحومه

ماره گت پدوانه زن کمر دیش شمعروی دوست
 سوخته جانس پینه بریان گوم از نار فراق
 فی زینائی برابر بارشش خورشید ماه
 چین چین چیس جدمودام غزالان پرفتن
 چوسر لوی ادنی جان اعلی تان که قربان ترس
 همچو مجنون سر صحرایید کدم دیوانه در اس
 کرمه از شاهی و جاه و لطنت ترک هوس
 آنکس باله یار کس اوس زو یا دنی
 عشقته آزاره اسوم تاب تر بن کیا کرمه
 چوم عشه متوناز بین سرکش کرن پامال غم
 چوس بوحیران اندرین میدان گمت زبیری
 یار درد دل خویش و بیگانه ترطم پانس نشه
 دادلد مسکین یید و س چوک که گره پیش طبیب

ماره کرس دورن ون لاره در کوی دوست
 تشنه لب چوس آن وصلوک کرچه از جوی دوست
 فی برغانی صنوبر بافتد ز لجوی دوست
 رشکه متومشک ختن در دل رشکین موی دوست
 دیشه بویامنت بلال عید زن بروی دوست
 خسته دل پاسته چوسر لوی دحم گیوی دوست
 مین چوم از جان دل لاج لاگون بند دوست
 دیده روی جان و هم سر تراوه برالوی دوست
 بقراری چیم ز چشم ز کس جا دوی دوست
 پشه کوتاه چیم دزن مین مین ز آتشخوی دوست
 زینا چوم ون سیم زلف عنبر لوی دوست
 گوتسلی سارنی بند میل دل چوم سوی دوست
 تهونه امید شفا محکم ره از داروی دوست

رسید نگار برتر زیبا و نوحه کردن او وفات یافتن

دیوانه سوکیا هسنا کسان سم
 سوخوشد بیدار خوش گفتار دیش
 دمس لوزا دیک سه زمینش
 و چه خوش پناه حسن دی زیبا
 کرت ناله متوی بایا محرم
 ترهش شیرینی حلوا ابواز قند
 چومیا نوی قبله متد روی خوش

سو ساعت خاصه بایرکات سم
 پین سرالوت یادک پس بو
 نهوس سینه سینه ناز نینس
 نری دارت لری بویا کس
 پییم بر سینه افکار مرهم
 بوچوسر بلبل صفت شیت گل رو

یلد بویا خوش دیدار دیش
 سو آدن بوج چوم لادک بر لوج
 بهمت با شیش ز پیلوی زیبا
 کتس تلخ و در رک غم غصه دوس
 دمس بویا لوسه لعل شکر خند
 معطر جان گره هم از سنبل مو
 تشنه بروی پر خم چوم مجرا

سوید نازش کرم عجز و نیاز
 چو بیشک عاشقش معشوق معبود
 دو دست دل تو لبت منکسر دعا بود
 مه آسن در جهان مهر و راز یار
 چو بهتر جان فدانش کردی یار
 برن شادی و غمگین دل تو شوق
 بیایان نند و یوین مکنان
 ازان باد صبا نیجه تازه بکس
 نوبی قبراه و چمن تر کشته جایه
 تو لن چمنه قدم منتهی لگوسل
 مولی مده جایش نشخ را و نه دل
 بوبیت شایه بناگاه گوسل در هم
 دلس اندر غنیمت سپین منس پور
 حقیقت دانه ری و نتم و ندی
 پیالا مورست کینو مکر پلا یا
 اسی جذبه نه موژاندا کچها مان
 پری صورت عجب بیای زاناه
 لوت از حسن بر عالم منت
 یوان اس از سواد حسن آباد
 نه مینو ک اس نه دیوانگی تس
 پکمن تیوتان بهمت اس جالاک
 کسندان در جگر شربت مرگ
 بوقت نزع مرگ غم و صیبت
 سندی واریاه مکه تشوق

ندامت بهت کشت کن نیاز
 دس سجدی اندر داد حضور ی
 کرس ان عجز و زاری لخت با بود
 مه آسن در جهان کانه و راز دوست
 کپون تل سر نهوت نش نش مینو
 خبر تس کفته نقد برنج مومیم
 عجایب ل نیون ننگستانا
 هناه کپور نه کین مزاراه
 دمن مینو تس کشت آیه گرایه
 ویه دن اس جایه مثل گلشن
 دمن مده جایه گوسل سخت شکل
 نه حجم اوین قدم تراون ازین
 یه اسسم در قیسی یار پر نور
 یس مردم مسافریت یه پیو
 قضایه خاک بین کک سلا یا
 دس تم تو و فیرت ما جوا نه
 عیناه مزجین غفیه دماناه
 یوان اس از سواد حسن آباد
 کرا ان آه و فغان ناله فریاد
 زسی اس ریزه ناز نینی
 چو برگ لاله باد نزع دل چاک
 کپون افسوس رول نیون ارمان
 پتولا کن یه دیم تیم کت
 و نه کیا دلیله اسوم دلا رعم

دس سجده مخاطبت سو
 نکه و اس قضای وقت
 الکی کانه اگاه از یار
 مه آسن در کانه دشمن
 یه امید بهت پانس کمان
 چوماه چاروه دوست گیم
 عجب مشکاه ازن مینو تس
 و چو نغم خوش لوتن شان
 گیس لن او نشی پالست
 پریون کیم تس نند
 دینیت کیا همچو معنی زن
 نه بر فتن مچوم بایل
 مینو اسخر پنهان از مرد
 بتقدیر خدا منتهی مرت
 قدم میرا ایس چقا اکا
 زاناه و اذیتو جانانه
 بطاعت اس شک و حجت
 کرا ان آه و فغان ناله
 زاناه کیا و نه مردانگی
 کرا ان خورشید مده تس
 دین صحرا چو برگ گل
 نگارن و بر لب بهت تن
 چو کیمک شاهزاده میان
 ترهت میانی زبانی و نه

مویه زیبا فراتر چاشنی منز
نه چاشنی عشقه سین چاک دیت گے
ڈہ آسوک کٹا کٹ نہایت زنجاک
اہل پیو منست سحر نیمہ راہ
یہ منتری قبر چھی نہ خیر بلو نہ
ز آستر پیو دست بے ہوشن جاک
رٹن نالہ چوسوسن تربیت بار
ونے کیا ہر نہ چانے کوت ڈہ گوم
مرن مہ شوہم ڈی پالیدوق
مہ پٹ مرن کرکڑی پیشدستی
بو میند اس اندر شرمندہ کر آہس
مزارن جای رتھم ہچو سوسن
خبر چھینہ مہ اسے یار وفادار
ازین فانی ہان تراوت تلک مہ
خبر چھینہ ڈہ مارک مسیان لولن
مہ زالوم مہ چھو گو مرنٹ لولعشون
خبر چھینہ پتہ نیرک مہ لاران
اکوی منزل اکٹہ رت خاک سادی
لو تھو تھسٹ مرنی لایا نہ روزک
چھو لازم درقبری نرسون مہ
ڈہ رستوی تحت مشکل دن سچوم
چو بیل خار غم سین تر تھوم
درینومہ جبین خوش شیدایان
گتھن پتہ مردہ چون یکا آب

۸۳۷
دشن وشتینا قرجاشنی منز
نہ اینت نہ بشہر گج لا یلق
چھونہ خاکس ہشربا عالم پاک
دشن چاشنی وتی پٹ جان سمیرت
حقیقت نی مگر چھی مختصر لو نہ
پوش بیکہ آو تراون کہ جانکاه
وون کیاہ آسولدارس نرنار
بیرج خاک ای ماہ دلا فروز
بجا بازی چھوس عاشق بو عشوق
مہ ناواسر نہ نادان قتر سینت
بحیرانی سٹھاہ درماندہ کر آہس
خبر چھینہ مہ تپہ دراکٹ لاران
گتھاک رھن تھس لاکھ خاک
خبر چھینہ ڈہ چھوی تھو ہارہ منومیا نو
قبر چاشنی وتی پٹا سہ ڈولن
خبر چھینہ ڈہ شوقہ میانہ نیرک
ڈہ مرگٹ وچھوی تھیا پیران
ونم نہ کینہ اکٹہ ہش خبر چان
خرانہ زن درین ہرانہ روزک
ڈہ رستوی کیاہ چھ میانی زندگانی
ڈہ طاقت نہ دور زرز چھوم
ز رینوین ہرت چانورج کلرنگ
گتھن ہرن رزیر بر خاک نہان
ز رینو چشم نرگس ست و محمود

زیبا زکار
سہ چانوی درد غم ذراک ہت گے
نرن سینت پانس ناموافق
تھ پیت لارن درین صحرائی جاک
کہون افسوس یمن اران جہرت
یہ بلو زت گپہ نگارن چشمہ ناک
چورن نیم سہل تر ہر طرہ تن کیا
ون کیا آسو ہن دلدارہ کیا گوم
ڈہ رتھم جای مہ کہ تھم سہ روز
خبر روزم نہ از خامی وستی
گیک ت باز رتھم مالہ سینت
مہ ملبورس مینرزل چشمہ لولن
زدیدہ خون دل راکٹہ ہان
خبر چھینہ ڈہ شہ و عدو تلک مہ
لاہ وون تلک لولن تھو میانو
خبر چھینہ ڈہ چھوی تھو میا لولعشوق
مہ پیت شہ نرن قنیدہ کرانہ نیرک
خبر چھینہ قضایت و اتناوی
مہ گو زبر و زبردیشہ قبر چان
ڈہ رستوی دن چھونہ لازم سن مہ
برابر چھوی مہ وون باقی نہ فانی
ڈہ رستوی گلبدن درگل ہرچوم
چو بیل خارہ ہست پتہ وزہ دلتنگ
ز رینو زلف سنیل ہوی خوشتر
چھنت در خاک بن حیران ملبورس

زرنیو سوخته دل با پیور بالکل
 کفن پیرن بجائی جامه دربر
 زرنیو محله غل و ندن بهن نام
 کفن ریال می رفعت و محفل
 زرنیو مرگ چالوی در جوائی
 ثرث جان و جگر و اتوم و سول
 یہ ماتم کیا و تے زن و دما پیوم
 اندر و س ناله و ن نارہ و جھوم
 ہنوم مرگوٹھاہ لاگتے سنگار
 مہ کرم لالہ غنوسنگ دباغ
 ہنوم مرگوٹھہ بالکل عارچھوینہ
 بزر خاک ساوت میا نو دلبر
 بد رگاہ خدا کرنے مناجات
 چھوٹے بیچارہ اپنی عاریاوی
 خلاصی م زور درج و دنیا
 قبر زیبا یہ ہنر نامت سین شوق
 نشہ یارسو زندہ و اتودر خاک
 تہ شمس و قمر و برج خاکی
 لبک گنج بقائی تا قیامت
 سپن جی ابد تھا و کفنا نہ
 خبر کھ چھنہ زین منزل و نی کیا
 بیالے دل بد رگاہ ابھی
 خداوند ابوری کن با امید
 کرم پانس مہ غالب سار مار

شمع و مرگنی و ادہ کتر ہن گل
 زرنیو چان نازک تر لہجہ ہی منز
 گتر ہن غم لعل و چٹان ہن خام
 زرنیو نشین ڈالانہ تراون
 بہار سیت پلوی باد خزا نی
 یہ ماتم ژالہ کوتاہ تاب چھومنہ
 بچھت زہرا ز سرتا بیبا گوم
 یہ ماتم چھوم مہ بڈ فخر خدائی
 کہنومرہ ادہ راوت سنگ بار
 ہنومرگوٹھہ زرنیو غم نارموری
 بنا رکینہ زالت میا نو سینہ
 ورت نی کرنے چاکت ہن غم
 ژہ چھوک حلیت و اشی ایل حاشا
 مہ چھوم آزار و می طلب دل
 مہ چھوم یارسو زندان شینا
 ژہ ہن و ٹھہ قبرہ اندر غم بیکبار
 بیکو از رنج مردن عاشق پاک
 سپن غم پالوان و عشق فانی
 سلامت و داز رنج ملامت
 چھوون زندہ مرن چھو کڈ و با
 غرض مہ چھوم کرن و فضا کوٹا
 مناجات بد رگاہ قاضی
 الحاح از مصنف کتاب

زرنیو خشت بالین خاک ستر
 گتر ہن لودہ تہ میلن متری منز
 زرنیو ڈاوت و زن متری تل
 مزار آباد ویران خانہ تھا و ن
 یہ ماتم پیوم جان نہ ہرقا تل
 مہ ہے ہے گید زت تن آب چھومنہ
 یہ ماتم بزرگ پر پاٹھ و جھوم
 یہ وادیللہ مہ چھم چائی جدائی
 ہنومرگوٹھہ منز تھا و غم داغ
 دوکھ سین لگوم رکھ لاوہ موری
 ہنومرگوٹھہ پیر جی
 سو جامہ زندہ پانس کفن مہ
 الہی گتر جتہ بوزن ارمیاوی
 کرم ول بالہ یارسو بیت اصل
 و ن ہن سین منظور از حق
 قبر سین پٹھہ صیاف و ہموار
 زہ گوہر زن سی درد رنج خاکی
 کرک حاصل وصال جاودانی
 مرت از عشق کی غم زندہ پاتہ
 حقیقت گوہوی کن تھا و وارہ
 نہ سی محبس نہ پیمانہ نہ ساقی
 ژہ کرون توبہ از وہی تباری
 سبب و کرتہہ باموی فقیر
 امی کرن پریشان حال شیرخا

فرس پانسی به ره چوم پانسی به
 کرم چون سگ شام مردار خواری
 به چامش امر محروس فرم سر
 شقاوت پراوم تر اوت سجاوت
 سیدل گوم زن در سنگنا
 کردن زنجیر از حکیم هوا به
 بغضت راه راوم دوه تات
 توم نه تغل زاه در پاس انفس
 کرم نیکن بدن بند نفرت دم
 کرم ترتیب اول فعل ابیس
 ایز و لون توم دنیا کنم دین
 بذلت لوبو اتی آوه راوم
 بنادانی رعم راه خبالت
 عقاید پودرت متر تھا و نه به
 سیه چوم نامه اعمال بدولیت
 صغیره حید از مافیم چوم
 منتم ون معصیت پال متطلب
 تو غفاری و غفاری و غفار
 چھو سے تائب دل منز چھو منزه
 دپوت لا تقنطوا من رحمہ اللہ
 وسیله به شفیع المذنبین چوم
 عطا کرم خط بشم سراسر
 به کر متر تفت تہند سلسل چوم
 محبت بہت بلین فضل و عطا کر

کرم کیا پیروی شیطانسی به
 سپین برپ مستطفن شیطان
 توم منظور بر خود ہی نہ کر
 بذکر و نہ کر تو زاه دن لجنہ
 توم شیطان نہ سدی اختیار
 بدل زاه اسند سگس کرم نہ
 به اک ساعت کرم نہ صرف طاعت
 گیم پیدالین باطل خیالات
 توم نہ زاه تہ دینک فکرت و غم
 یہ نہ اسوم بنیومت تی و لوم به
 ہش تل نفس شیطان لدم زین
 کرم ہم کارنے حاصل به دنیا
 بنجاری پیوس در چاہ ضلالت
 بعلم ہم گنہ گیمیت چھو موجو
 پنہمت پوسو خال بدولیت
 دلچ نیت و نشام اس حج به
 برسوای سیدیں لزوم رب
 کرن چھو س تو بہ دن بدو کہتم راہ
 وَكَانَ اللَّهُ تَوَّابًا رَحِيمًا
 غم فرحت یو ان چیم زین شارت
 رسول رحمتہ للعالمین چوم
 مرتبی چوم جناب غوث اعظم
 ملوم تر پڑھ تہ فرخ آو گرج چوم
 خداوند چوم از شر کو نین

پتہ لارن اس زردی خواری
 بو کرن در بدر گشت حیران
 دکن غبت و نہ لوم از جہالت
 دس مہ غفلت کئے زاه تر جیمہ
 تندی حکم ہر دم ان بجا به
 عذابہ چانکوی پروا برم نہ
 وناون کرگری دس کرم و
 بغضت کرم ہر دم صرف اوقات
 دتوم دعوی اپنے از مگر و بیس
 کنک و ت کوکن شکہ کنم به
 بغضت زندگانی راوہ راوم
 نہ زاد راہ حقے گوس رسوا
 پرت تھاوم اما کہتہ پراوتہ به
 به اندر غم چھو ساری سر بسر
 کیرو بڈ به از ارض سما چھم
 زبان تو بہ گیم تر اس رنج به
 بد رگاہ تو رو آرم گنہگار
 پر ان چھو س مبدم استغفر اللہ
 رجاء دارم زلطاف تو ایشا
 دوان چھوم چانہ الحاج بشارت
 بحق آل اصحاب سید
 مریدی چھو س تہند چوم قطب عالم
 تہندی پائید بہ غوث خط کر
 شمول حال تھاوم خیر دارین

رضا چانوی گزیده هم پیدیت اصل
 رفیق مومن عتقواری سنان
 وسیده بیهاننی پاک عاشق
 دتوم دعوی و توم زیبا نگاره
 کرن کاش درین فتنه سید چو
 دتوم دعوی و توم زیبا نگارا
 چھوکتا لعل زکان سیادت
 ز خاصان خداوند تبارک
 چھوکتا خاص تر از پرگنه رنگ
 بهاتت ناو زیبا خوش مقامه
 بسوز شوق گرم دل به
 ولیکن کرم نادانی سراسر
 ورتیم ز این فتنه ناو ہی ہی
 سومیر شا میادی در زبانه
 تند نصیف ننگه گونہ عالم
 بر خوش حمت حق با دنازل
 متن نسبت کرن تیرہ ہری میا
 متوی چھی خر پڈر دارت یوانی
 غلاما چھوس پو متنی نیکیرون
 بر خوش رحمت رضوان حق باد
 غلام محی الدین چھوم طہر گناو
 سین الجہت خاصہ مرقوم
 تنو در عشق لیو انجام بالخیر
 ابھی کا تبس تہ قاریس سان

بر حمت کرنن کاسن مہ وصل
 تہوم ثابت قدم بردین اسلام
 بعشق خویش کرم محو مطلق
 دنن میا نو ی قبول اہل دل کر
 وئی کیاہ دور از شرط ادب چھو
 مگر اک صاباہ سپیدم گلو گیر
 اکا بر صدر دیوان سیادت
 پدتر کا ملاہ ز اہل مکاں سو
 سو چھوی خوش پرگناہ با خلد ہنگ
 یہ عشق دانستہ آسولایق
 محسن خلق کرم نرم دل بہ
 بنا دانی کرم نا خوش بیاناہ
 اما تم خوش حکم کور کن گے
 سپین دل ہر سو اشتہار راہ
 ز ہر وی شہرہ کرن در خلق نا کام
 دنن منظور کا شر سہل کر گو
 چھ نادانی شہانہ تیرہ سری میان
 یونا قصر عقل لایق سر اسر
 فقیر عشق باز اہل دردن
 سنہ ۱۲۹۳ بہشت منت بہ تہ ایزاد
 یہ کیانی خلصت بدل آ و
 دوشوی پاک عاشق اس تم حاصل

تمام شد قصہ زیبا نگار

بدایت کرمہ سارن یارنی سا
 پنوا لکن دغم بر کلمہ اسخیم
 تہ چھوس لعی علقلاہ تہ ہوشیاراہ
 مہ از صہبائی عرفان جان دل بہ
 تہ چھوس بو علقلاہ ہوشیاراہ
 بدر دعوہ مہ بیدر دس دنن بہ
 چھو عتب اللہ تندرسم مبارک
 سونہ از پشت یک صابا جہاں سو
 چھوتت منربہ بہا اک خاصہ گامہ
 گمتت پٹت تن دل آسولایق
 تند ہی مرانن پیو مہ بر
 ز ہنوم مہ اوہ رت تو ہنومان
 خصوصاً آسولاستناد یگانہ
 جناب عشق اوزیبا نگارا
 سوموزون طبع کیاہ استناد کامل
 تہ زانن فیم یونون حسگر کھو
 کرن لعل لاگنے رتارت نوانی
 یہ ہونہ طقت مہ استنادن بر بہ
 رضائی چھوم راوی مرد استناد
 گمتت از ہجرت نافذ شہ تہو یا
 کرم زیبا نگاراہ تازہ منظورم
 متن دن فاختہ پرتک خلاص
 مجسہ تہ سپن تمام بالخیر
 علی کرم لفظصل خود مہ ایمان

فہرست کتب شریفی

مع قیمت رعایتی بابت ناچران عالیشان

نام کتاب	تہ	نام کتاب	تہ	نام کتاب	تہ	نام کتاب	تہ
نغوت مستند		قصص الانبیاء	۴	احوال الآخرت	۲	فقد یوسف زلیخا	۱۱
شمائل شریف کلان یعنی		حجۃ الاسلام	۲	کاشروندون ۴ حصہ	۲	قادر	۸
شمائل نبوی کا ترجمہ		لوز نامہ	۲	کلام لادعارفہ شرح دار	۲	فقد حضرت ابوصابر	۲۳
از جید ریابا	۱	دعائی صبح	۲	کلام شیخ العالم	۲	قصہ تنہیم الناس	۲۳
کاشر سلام محفوظ خیر الانام	۱	فقد حضرت خلیل الرحمن	۶	تاریخ فقد و حدیث	۲	در بخت مقام و غیر مقلد	۱۲
گلشن لغت حصہ اول	۲	مجموعہ جنگنامہ آنحضرت	۱۲	جواز شیدا	۱	قصہ شاہ مندود	۲
کلمین لغت حصہ دوم	۲	یعنی مغازی النبی کلان		کاشر مفتی	۲	کلید و دمنہ	۱۲
گلستان لغت سیوم	۲	روضۃ الشہداء	۱۲	کاشر نام حق	۲	نارون رشید	۲
گلزار لغت چہارم	۱۲	مجموعہ مرتبہ وفات و		بدایع منظوم	۱	دشنام عورت	۲
حدیقہ لغت پنجم	۲	شہادت حسین کبیری فارسی	۲	کاشر ضرورتیادین	۱	ایام گورشت بہشت	۱۲
کلمین مدینہ	۲	شفاعتی سیدین	۲	کاشر عفتابد	۱	نہرہ و بہرام	۱۲
اعجاز غریبہ مجموعہ مجربا		شہادت فرزندان انام	۳	کاشر پارہ عم	۳	بہرام گل اندام	۲
حضرت محمد	۶	محرم نامہ ۳ حصہ فی	۳	کاشر سند کتاب	۶	شہاد بہرام	۸
گلزار مدینہ در عشق نبی	۲	نظر نامہ در اشقام نیر	۶	قصہ جلال		سلطان محمود غزنوی	۲
محبزہ مین	۱	گلستان مناقب	۸	قصہ اصحاب کہف	۱	شیخ منصور شیخ	
مجموعہ معراجنا محمود گامی	۱	گلستانہ الوار	۸	حضرت شمعون	۲	صفا و پہل نامہ	
شرف فقیہ و تاریکھار		کرامات غوثیہ	۲	سلطان برہیم ادبیم	۱۲	فقد گر پیموش	۱
معراجنامہ کلان	۸	کرامات محبوب العالم	۲	یوسف زلیخا محمود گامی	۱۲	حاتم طائی ۲ حصہ	۸
وفات نامہ کلان	۶	کاشر سلطان از وفاق	۱۲			گل و صنوبر	۶
		کاشر ثبوت سند کتاب	۶				

نام کتاب	نمبر	نام کتاب	نمبر	نام کتاب	نمبر	نام کتاب	نمبر
قصہ فرخ حال یعنی گلزار	۲۲	یک حکایت یا رخ گلین	۲۲	جنگ پیرالام	۲	قصیدہ بر دترجم کشمیری	۲۲
حقیقت	۲۲	بهار نامہ پیر نامہ مذکور	۲۲	جنگ دیتون	۱۰	دعای مولیٰ حرز میانی	۲۲
قصہ بد رمنیر یعنی گلزار	۲۲	شیرین خسرو محمودی	۵	سام نامہ	۸	صرف ہوائی جدید	۲۲
چند بدن	۲۲	نامی	۸	جنگ قندور	۲۲	قدیم	۲۲
سوہنی مینوال	۲۲	بطرزدور	۱	دینور	۲	جدید تاریخ کشمیر اردو	۲۲
خضر عشق	۲۲	خلافت نامہ	۸	خصبر	۲۲	مغزی در علم صرف	۲۲
جوہر عشق	۲۲	قصہ ممتاز بنیظیر حصہ	۲۲	تال	۲۲	سوانح عمری پیر شاہ صاحب	۲۲
مقدم نامہ	۲۲	گلبدن عروس چین	۸	زقوم	۲۲	جہات صرفی	۲۲
کاشغر الفیہ	۲۲	شکر دین	۸	خندق	۲۲	تحفہ محبوبی	۲۲
مہر و ماہ	۲۲	گل بکاوی	۱۰	احمد	۲۲	جنتہ اللہ نیا	۲۲
قصہ زین العرب	۲۲	گلنور گلرین	۸	بدر	۲۲	روضۂ حسن	۲۲
چهار درویش	۲۲	زبیر انگار	۱۰	امام محمد حنفی	۲۲	سلطانی فارسی	۱۲
دہ عذاب	۲۲	گلرین کلان	۸	امیر حمزہ ۱۵ حصہ	۲۲	اسماء بدر	۲۲
توبہ نصوح خشتین	۲۲	دعای زیبا	۸	مطبوعات فارسی	۲۲	ورد المریدین	۲۲
قصہ سبا	۲۲	ہیبہ مال	۲۲	شرح ورد المریدین	۲۲	مترجم اردو	۲۲
قصہ یو دا و قطروسی	۲۲	قصہ قمر الزمان مکمل	۱۲	تاریخ عظمیٰ	۲۲	چہل اسرار کشمیری	۲۲
و تعریف شاہ رمضان	۲۲	جنگ نامہ	۲۲	چہل اسرار	۲۲	علاوہ ازین آپ قہرمن کی	۲۲
گریت نامہ	۲۲	جنگ کر بلا	۲۲	اوراد فقیدہ مترجم کشمیری	۲۲	کتابیں پیشینہ	۲۲
سکندر نامہ	۲۲	مختار نامہ ۶ حصہ	۲۲	اوراد قادر یہ کبریا شریف	۲۲	وعیزہ و عنیہ	۲۲
مکرزن	۲۲	خاور نامہ ۱۱ حصہ	۲۲	چہل کوف قصیدہ شریف	۲۲	ہماری وکان رعایتی	۲۲
منطق الطیر	۲۲	شاہ نامہ ۱۰ حصہ	۲۲	سورہ یاسین	۲۲	قیمت پر خرید سکتے ہیں	۲۲
خدیجہ نامہ	۲۲					آزمایش کریں	۲۲

ملنے کا پتہ علام محمد نو محمد تاجران کتب ہمارے نمبر گنج بازار المیمہ بازار میرا گل سرنگ کشمیر

DATE LOANED

Acc. No. _____

[illegible]

891.441 M 942
SRI PRATAP COLLEGE LIBRARY,
SRINAGAR (Kashmir)

—•••••—
DATE LOANED

A fine of .06 nP. will be charged for
each day the book is kept over-time. 16027

--	--	--	--

DATE LOANED

Acc. No. _____

[illegible]

SRI
PRATAP COLLEGE
LIBRARY,
MADRAS.

of College
can borrow
a time and
for one

Books in any way injured or lost shall be paid for or replaced by the borrower.